

Matura bo ne glede na razmere [str. 2](#)

Lani na Celjskem porast števila stečajev [str. 5](#)

TV SPORED

STOP

Ugodno oddam sina
A cena zanj je lahko zelo visoka

V spomin: Zapustila nas je pevka in voditeljica Viktorija Petek - Viki

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 2 / Leto 76 / 14. januar 2021 / Cena 2,90 EUR / www.nt-rc.si/novi-tednik

Je prišlo do eksplozije zaradi potresa?

Celjski kriminalisti še vedno preiskujejo natančen vzrok petkove eksplozije na Avtobusni postaji Celje. Do nje je prišlo zaradi napake na plinovodu, kjer je uhajal plin, vendar natančen vzrok vseh okoliščin, ki so temu botrovale, še ni znan. Do napake na napeljavi bi lahko prišlo tudi zaradi potresa, ki se je zgodil nekaj dni pred tem. Ali je temu res tako, bo pokazala preiskava. [str. 14](#)

Foto: Andraž Purg - GrupA

INTERVJU

Mag. Dubravka Berc Prah, ravnateljica [str. 26-27](#)

NAŠA TEMA

Zasnežene zime kmalu le lep spomin? [str. 12-13](#)

str. 48

NAROČNIŠKA AKCIJA

11 ⇒ 12

novi tednik

Prvi v regiji!

ZADETKI

»Trenutno polemiziranje in politiziranje o tem, ali naj šole odpremo svoja vrata, je pravzaprav vprašanje odgovornosti. Sama nisem za to, da se otroci v šole vrnejo za vsako ceno, vendar določene odločitve vlade težko razumem.«

mag. Dubravka Berc Prah, ravnateljica Šolskega centra Rogaška Slatina

»V šali rečeno je naš planet zbolel s človekom in ima vročino. Zime so bolj mile po vsem svetu, a se vsi deli planeta ne segrevajo enako hitro.«

dr. Matej Ogrin, profesor na oddelku za geografijo na ljubljanski filozofski fakulteti

»Če imajo mladi možnost, da gredo v tujino po nova znanja, naj to izkoristijo, saj se jim bodo ob spoznavanju življenja in ljudi drugje odprla nova obzorja. A vedno je treba vedeti, od kod prihajaš in kje si doma.«

Sara Štinek, zdravnica iz Prebolda, ki živi in dela v Kölnu

»S solzami v očeh sem stopil iz kombija. To so bile solze žalosti ob pogledu na prizadete ljudi, otroke, porušene stavbe. In hkrati solze sreče ob dostavi tistega, kar potrebujejo.«

Mitja Knez, organizator akcije zbiranja pomoči po potresu na Hrvaškem

»Na koledarju svetovnega pokala za deskarje je še Rogla. Po nepreverjenih govoricah naj bi bilo tam tudi svetovno prvenstvo. V dobro obveščenih krogih se o tem vse bolj šušlja.«

Tim Mastnak, najboljši športnik Celja

Letos nekaj prilagoditev pri poklicni in splošni maturi

Matura bo ne glede na razmere

Glede na izredne razmere in slabše pogoje, v katerih se morajo v tem šolskem letu dijaki pripravljati na maturo, so šole že dlje pozivale, da morajo čim prej poznati pogoje, po katerih bo izpeljano letošnje zaključno preverjanje znanja na splošni in poklicni maturi. Če so nekateri upali, da bo letos odpadla, o čemer se je govorilo že lani spomladi, se je decembra izkazalo, da matura mora biti, naj bodo razmere še tako nemogoče. Le da bosta letos tako splošna kot poklicna matura nekoliko prilagojeni, kot sta prejšnji mesec sporočili obe državni maturitetni komisiji.

TATJANA CVIRN

Pouk na daljavo ni enakovreden tistemu v razredu. Določenih tem ni mogoče obdelati dovolj celovito in poglobljeno, nekatere niso dovolj utrjene in morajo dijaki povečati del učnega opraviti sami. Kakšne so ob tem njihove socialne razmere in kako je z dostopnostjo do IKT, do literature in virov, lahko le ugibamo. Prilagoditve so bile zato pričakovane, a kot opozarjajo nekateri ravnatelji šol, to ne pomeni, da bo matura bistveno lažja.

Nekoliko lažje

»Prilagoditve jih bodo sicer malo razbremenile, čeprav se bojim, da si jih bodo nekateri dijaki predstavljali tako, da bo matura zdaj lažja, kar ni res, saj se končna moderacija in meje za ocene postavijo šele po koncu vseh izpitov. Matura torej bo, in sicer v klasični obliki, a še vedno je z organizacijskega vidika precej vprašan, ki jih

Ravnatelj Gimnazije Celje – Center **Gregor Deleja** je zadovoljen, da sta se obe državni maturitetni komisiji odzvali na poziv šol, naj prilagoditve sporočita čim prej, saj je to ključno za maturante in učitelje pri načrtovanju dela v drugi polovici leta. »Razmislek glede prilagoditev bi najbrž lahko bil globlji, a je že ta, ki je bil opravljen, bistveno boljši od tistih, ki smo jih v zadnjih letih vajeni. Želim si, da bi v tem nenavadnem času znali prepoznati priložnosti, ki bi lahko naše šolstvo popeljale v prihodnost, kjer veljajo tudi vrednote, življenjske izkušnje in ne le norme.« Pravi Deleja in dodaja, da so priprave v šoli dobro organizirane in da verjame, da so dijaki dovolj samozavestni, vedoželjni in osredotočeni na zrelostni izpit ob koncu šolskega leta ter prihodnjo študijsko-poklicno pot, da bodo znali prepoznati vse priložnosti in jih izkoristiti za uspešen zaključek srednje šole.

bomo razreševali sproti.« Pravi **Peter Juvancič**, ravnatelj Gimnazije Lava Šolskega centra Celje. »Najprej sem precej kritično gledal na vse, kar nas čaka, a po večkratnem branju menim, da je večina prilagoditev na mestu. Splošna matura je utečen sistem, ki je za dijake sicer neprijeten, a je preverjen, zato vedo, kaj jih čaka.« Tako tudi priprave na Gimnaziji Lava izvajajo po utečenem sistemu. »Veliko stavimo na odgovornost dijakov, ki se je lani zelo dobro obrestovalo. Ljudje sicer potrebujemo nadzor, roke, meje, da vemo, v katerih okvirih se lahko gibljemo. Verjamem, da imajo naši profesorji in dijaki dovolj občutka za vse, in zaupam v njihovo presojo ter delo.«

Kozmetični popravki

Glede mature na splošno je kritičen dr. **Anton Šepetavc**, ravnatelj I. gimnazije v Celju. »Javna skrivnost je, da je matura v teh 25 letih, odkar je bila spet uvedena, v šole in

med dijake zanesla nezdravo tekmovalnost za točke, v določenih primerih tudi bolesten egoizem in grebatorstvo. Paradoks: čeprav se do točk pride z znanjem, znanje ni toliko pomembno, kot so pomembne točke. Že vnaprej si jih dijaki izračunajo, potem se potrudijo, kolikor je pač treba. Bolj, manj ali le toliko, da gredo skozi. Matura je, namesto da bi bila sredstvo na poti do cilja, postala cilj, a ne na tisti nekdanji žlahtni način, ko je pomenila potrditev zrelosti in je bila spričevalo znanja, ki se nadgrajuje in traja.« Čudi se, da je v tej državi matura skoraj bolj pomembna kot zdravje in mora biti ne glede na razmere.

Ocenjuje, da so prilagoditve letošnje mature sicer prijazne, videti so tudi premišljene, a resničnega razumevanja zagatne situacije ne ponujajo. Šepetavc meni, da gre za kozmetične popravke. »Moj predlog je že lani bil, da bi se splošna matura izvedla v ome-

mem, da bodo dijaki na maturo pripravljani. Vendar je vsebine naravoslovnih predmetov, matematike in gradbene mehanike težje izvajati na daljavo. Ob prihodu v šolo jim bomo posvetili več časa.«

V nekaterih programih je predvideno, da bo četrta izpitna enota izdelana kot praktični izdelek, ki ga dijaki izdelajo v šoli ali v realnem okolju. V teh programih bodo imeli več težav, ocenjuje sogovornica. »V obeh tehniških programih naše šole, to sta programa Gradbeni tehnik in Okoljevarstveni tehnik, je četrta izpitna enota poklicne mature izdelek v obliki projektne dokumentacije, ki so ga dijaki ob podpori mentorjev že v preteklih letih izdelali doma.« Sicer meni, da so dijaki v četrtem letniku odrasle in odgovorne osebe. »Pouk na daljavo, samostojna in samoiniciativna priprava na maturo sta v veliki meri že priprava na študij. Prepričana sem, da z delom na daljavo

Letos bo poklicno maturo opravljalo več kot devet tisoč dijakov, splošno maturo skoraj sedem tisoč mladih. Med prilagoditvami mature je 10-odstotni splošni bonus, ki ga bodo dijaki prejeli pri neuspešno opravljenih delih izpitov. To pomeni, da bodo pri pisnih izpitih za vsako nerešeno oziroma nepopolno rešeno nalogo dobili deset odstotkov možnih točk. Prilagoditve bodo tudi pri ustnih izpitih v smislu zmanjšanje obsega vsebin.

jenem obsegu – zgolj trije obvezni predmeti, nato naj se na tistih fakultetah in študijskih smereh, kjer je preveč kandidatov, končno izvedejo nekakšni sprejemni izpiti. Če že ne izpiti, pa vsaj spoznavni pogovori.« Po njegovem mnenju bi bilo nujno, da bi se končno lotili celovite prenove mature.

V šoli so se priprav lotili resno in odgovorno. »Vse ure priprav (kot tudi vsega drugega pouka) izvajamo po ustaljenem urniku, čim bolj podobno tistemu, kar bi sicer delali, če bi bil pouk v šoli. Lani se nam je to zelo obrestovalo, saj smo kljub izrednim razmeram spet dosegli nadpovprečne rezultate,« pravi Anton Šepetavc.

Poklicna matura

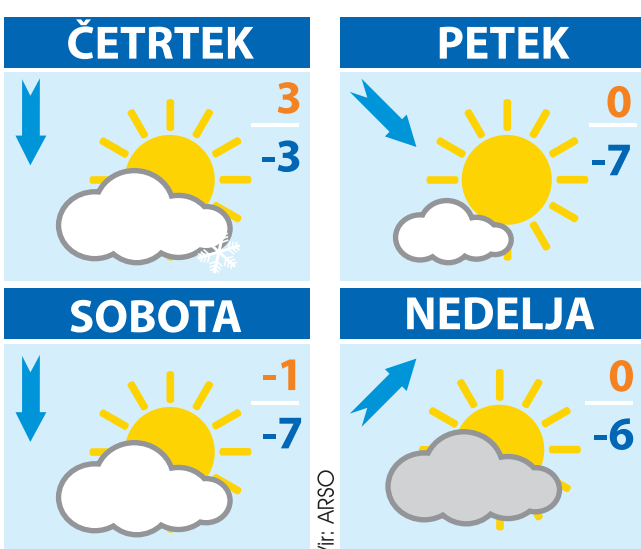
Da gre pri izvedbi poklicne mature za dokaj majhne spremembe, kar se ji zdi ustrezno, ocenjuje **Irena Posavec**, ravnateljica Srednje šole za gradbeništvo in varovanje okolja ŠCC. »Verjetno so predlagatelj izhajali iz stališča, da je poklicna matura zaključek izobraževanja, ki ga je treba skrbno izpeljati. Težko bi bilo zato uvesti velike spremembe.« Dodaja, da se učitelji zelo trudijo pri izvedbi pouka na daljavo, posebej pri maturitetnih predmetih. »Zato verja-

oziroma izolacijo dijaki ne izgubljajo pri znanju, ampak pri drugih dejavnih razvoja osebnosti, kot so skupinsko delo, sodelovanje, komunikacija, spoštovanje, motivacija.« Tudi ona meni, da je čas, da se začne razmišljati o sprejemnih izpitih na fakultetah, in sicer v programih, kjer je omejitev vpisa. »Matura kot

zaključek ostaja, a ni njen namen, da samo njen rezultat vpliva na možnost vpisa na fakulteto. Vpis v program študija arhitekture že vsa leta vključuje 85 odstotkov preizkusa nadarjenosti. Brez težav se z opravljenim dodatnim predmetom na splošni maturi vpisujejo na ta študij tudi naši dijaki iz obeh programov,« zaključuje Irena Posavec.

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Civilna iniciativa Otrok ne damo

Za vračanje vseh v šole in vrtce

Učenci, dijaki in študenti se v teh dneh še vedno šolajo na daljavo. To pomeni, da so šole – razen tistih s prilagojenim programom – zaprte že od konca lanskega oktobra in da tudi za prihodnje dni ni zagotovila, da se bodo lahko otroci kmalu vrnili vanje. Vlada sicer razmišlja o odpiranju šol v regijah z boljšo epidemiološko sliko, kar je doslej ves čas zavračala kot neustavno rešitev. Številni starši, učitelji in strokovnjaki opozarjajo, da je škoda, ki jo povzroča zaprtje šol, že zdaj mnogo večja, kot je škoda, ki jo povzroča epidemija.

TATJANA CVIRN

»Zaprtje šol je treba obravnavati celostno, to je bio-psiho-socialno – v sodelovanju širše strokovne skupine,« meni civilna iniciativa Otrok ne damo, ki povezuje starše in učitelje. Pred tednom so predstavnice iniciative ministrici za izobraževanje Simoni Kustec predale poziv za normalizacijo vzgoje in izobraževanja na vseh ravneh in jo pozvale k skupnemu iskanju rešitev. V nekaj dneh od konca minulega leta je poziv podpisalo več kot 12 tisoč ljudi in ta možnost še vedno obstaja.

Med pobudniki poziva je tudi **Bojana Pustinek**, profesorica zgodovine in sociologije iz okolice Velenja, osnovnošolska učiteljica in mama dveh hčerk. Starejša je prvo leto študentka in je od začetka študijskega leta trikrat vi-

dela prostore fakultete, v živo še ni spoznala ne profesorjev ne sošolcev, prakso opravlja na daljavo ... Vse to je po besedah sogovornice katastrofa za študijski proces. Nič lažje ni mlajši hčerki, devetošolki, ki se odloča za nadaljnje šolanje, kar v teh razmerah ni enostavno.

O šolah naj ne odloča politika

Civilna iniciativa deluje že dlje časa, saj so prve pobude člani napisali že lani spomladi v učiteljskem manifestu, ko so želeli, da bi vrtce in šole odprli za vse, in nato septembra v pozivu za normalizacijo vzgoje in izobraževanja na vseh ravneh. Ob tem pobudniki poziva zahtevajo, naj se upošteva ustavna in zakonska pravica svobodnega

Bojana Pustinek: »Če bi mi, učitelji, poučevali na način, kot nas vlada poučuje o »koronik, bi nas starši »pojedli, a ne le starši! Tudi ni spodbudno vsak dan poslušati, kako nisi priden in ne ubogaš ...« (Foto: osebni arhiv)

odločanja in da naj vračanje zaposlenih v vzgojno-izobraževalne ustanove ne bo pogojeno z obveznim testiranjem. Konec minulega leta je namreč zaposlene v vzgoji in izobraževanju razburila izjava Jelka Kacina. »Na dan državnega praznika, 26. decembra, je učitelje obvestil, da tisti, ki se ne bodo želeli testirati, ne bodo učili. Testirali naj bi se s hitrimi testi, ki so se izkazali

kot neustrezni in zgolj hiter in donosen posel nekaterim. Naslednji dan je ministrica na televiziji povedala, da razmišljajo še o testiranju otrok, nakar je državna sekretarka sporočila, da to nikoli ni bilo v igri. Takšen način komunikacije je nedopusten. Poleg tega je nesprijemljivo, da so nezanesljivi hitri testi osnova za zapiranje države in šol,« meni sogovornica in dodaja,

da je skrajni čas, da o šolah odloča pedagoška stroka, ne politika.

Zbuditi se je treba

Ob tem je kritična tudi do večine kolegov, ki so po njenem mnenju v teh razmerah zatajili. »Mi, učitelji, ki moramo otroke učiti kritičnega mišljenja, moramo biti motor v družbi in se moramo zbuditi. A ljudi je strah, ker se ne upajo izpostaviti.«

Tako kot glede testiranja pričakuje, da se lahko ljudje svobodno odločijo, kaj bodo storili, naj to velja tudi za cepljenje. »Nisem načelno proti vsem cepljenjem, a odločitev naj bo svobodna,« meni.

Iniciativa predlaga ponovno uvedbo pouka, a brez noše-

nja zaščitnih mask, z odpravo razdalje med otroki ter z ukinitvijo razkuževanja rok z razkužili. Za skupine otrok, ki ne želijo ali ne morejo v šolo, naj bi uvedli virtualno šolo, kakršno so predlagali strokovnjaki v okviru Šolske svetovalnice. »Verjamemo, da je treba narediti vse, da bi kot starši in učitelji rešili naše otroke. Nekateri že dva meseca niso bili v stiku z vrstniki. Kot zombiji sedijo pred zasloni. To ni normalno, da so tako izolirani. Zato tudi slovenski zdravniki, ki že opažajo številne posledice pri otrocih, tudi povečano število poskusov samomorov, podpirajo normalizacijo šolanja in številni drugi strokovnjaki prav tako,« zaključuje sogovornica.

Izobraževalno-svetovalni center Šolske svetovalnice je medtem ministrstvu za izobraževanje predlagal, naj ponovno preuči 4. in 5. točko sklepa ustavnega sodišča glede ponovnega odprtja šol in zavodov s prilagojenim programom. Meni namreč, da je sodišče omogočilo izvajanje vzgojno-izobraževalnega procesa v šolah vsem otrokom s posebnimi potrebami in ne samo tistim, ki se izobražujejo v tako imenovanih osnovnih šolah s prilagojenim programom in specializiranih zavodih.

Vlada ni potrdila ponovne kandidature mag. Marka Repnika

Še razmišlja o ponovni kandidaturi

Ljubiteljske kulturnike je konec lanskega leta močno presenetila novica, da se z mesta direktorja javnega sklada za kulturne dejavnosti (JSKD) poslavlja Preboldčan mag. Marko Repnik, ki je bil pred tem dolgoletni vodja žalske območne izpostave javnega sklada za kulturne dejavnosti. Vlada namreč ni potrdila njegove kandidature za podaljšanje mandata, kljub temu da je bil edini prijavljeni kandidat. Repnik, ki je sicer med drugim preboldski občinski svetnik na listi SD, še razmišlja o ponovni kandidaturi.

ŠPELA OŽIR

»Zaskrbljujoče se mi zdi, da v zadnjem času, ne samo v kulturi, ampak vseh področjih, niso več pomembni kompetence, dobro delo, znanje in ustvarjalnost, temveč se delimo še zgolj na naše in vaše,« pravi **Marko Repnik**, ki ga poleg zaposlenih v javnem skladu brezpogojno podpirajo tudi člani Zveze kulturnih društev Slovenije, ki so svoje nestrinjanje z odločitvijo kulturnega ministrstva zapisali v javnem pismu. »Kljub korektno izvedenemu javnemu natečaju, na osnovi katerega je nadzorni odbor JSKD že oktobra predlagal ponovno

imenovanje dosedanjega direktorja Marka Repnika, vlada iz neznanih razlogov tega ni storila.« Opozorili so še, da je JSKD od ustanovitve leta 1996 ključna javna služba, ki skrbi za delovanje in razvoj predvsem ljubiteljskih kulturnih dejavnosti. V Sloveniji danes deluje malo več kot 110 tisoč članov in podpornikov iz 6.034 kulturnih društev in sekcij, poleg teh še 40 tisoč mladih v različnih oblikah kulturnega delovanja. »Ni presenetljivo, da je bil na natečaju za direktorja Repnik edini prijavljen, to je dokaz, da je delal dobro

in užival splošno podporo. Z zavrnitvijo njegovega imenovanja, ki ni bila z ničimer obrazložena, sta minister za kulturo in vlada pokazala svoj prezir do ustanove, ki že četrto stoletje uspešno služi interesu ljubiteljske kulture,« je še med drugim v pismu navedla krovna nevladna organizacija na področju ljubiteljske kulture.

»Edina referenca članska izkaznica«

Na novico o neimenovanju so se na družabnem omrežju odzvali nekateri znani slovenski kulturniki in celo koalicijski politiki. Poslanec NSi **Aleksander Reberšek** z Vranskega je zapisal: »Marko, z moje strani imaš podporo. Me je sram, da ena in druga politika kadrujeta vedno po sistemu, ni pomembno, kako dober in sposoben si, pomembno, da si naš.« Profesor trobente v žalski glasbeni šoli **Janus Rasiewicz** je novico pospremil s komentarjem: »Ta naša Slovenija tone zgolj in samo zaradi nasilja politike nad stroko. Politično vmeša-

Marko Repnik še razmišlja o ponovni kandidaturi. Razpis za direktorja bo objavljen jutri (v petek). »Strnil bom misli in dobro razmislil ter se posvetoval z različnimi ljudmi, ki mi stojijo ob strani, ter presodil, ali je smiselno ponovno kandidirati,« pravi. Foto: arhiv NT (SHERPA)

vanje se odraža na vsakem koraku ustroja države. Najprej pri kadrovanju, kjer je edina referenca članska izkaznica, sledijo vse ostale funkcije države, od zdravstva, sodstva, šolstva, gospodarstva in nena-

zadnje do vsiljevanja ukrepov, ki ne sledijo nobeni zdravi logični presoji ...« Nekdanja dolgoletna strokovna sodelavka v žalskem zavodu za kulturo, šport in turizem **Lidija Koceš** je zapisala, da je ponosna, kako je Repnik oddal to pomembno kulturno funkcijo v ljubiteljski kulturi. »Čestitam za vse uspehe in verjamem v tvoj uspeh, kjerkoli boš deloval ...« je še dodala.

Nov razpis pripravljen

Na ministrstvu za kulturo so zapisali, da zavračajo namigovanja, da vlada ne upošteva strokovnih meril in usposobljenosti kandidatov ter da znižuje standarde in onemogoča normalno poslovanje. Kot je ministrstvo še dodalo v odzivu na javno pismo Zveze kulturnih društev Slovenije, bi lahko takšna neutemeljena namigovanja marsikdo razumel kot zlonamerna podtikanja. Vlada in ministrstvo za kulturo sta ravnala popolnoma v skladu z veljavno zakonodajo. Nadzorni svet JSKD je od vlade dobil navodilo, da mora v 14 dneh od neimenovanja direktorja pripraviti nov razpis, ki bo objavljen, jutri, 15. januarja. Na vprašanje, ali se bo prijavil nanj, Repnik odgovarja, da se še ni povsem odločil. »Strnil bom misli in dobro razmislil ter se posvetoval z različnimi ljudmi, ki mi stojijo ob strani, ter presodil, ali je smiselno ponovno kandidirati.« Za opravljanje direktorske funkcije do enega leta je bila sicer imenovana članica nadzornega sveta tega javnega sklada Metka Šošterič, uslužbenka ministrstva za kulturo.

Mag. Marko Repnik: »Zaskrbljujoče se mi zdi, da v zadnjem času, ne samo v kulturi, ampak vseh področjih, niso več pomembni kompetence, dobro delo, znanje in ustvarjalnost, temveč se delimo še zgolj na naše in vaše.«

Varuh konkurence po šestnajstih mesecih presodil o koncentraciji državnega lastništva v Termah Olimia

Država lahko dokonča prevzem Term Olimia

Agencija za varstvo konkurence je dovolila državi, da pridobi do 100-odstotni kapitalski delež v Termah Olimia. To pomeni, da bo Slovenski državni holding lahko dokončal prevzem te družbe, v kateri ima država s svojimi družbami že zdaj večinski delež. Agencija je presojala nakup delnic, ki jih je v termah imela Nova KBM. Z nakupom tega malo več kot 20-odstotnega deleža bo država svoje lastništvo povečala na 77 odstotkov. S tem bo presešla dodatni prevzemni prag in bo v skladu z Zakonom o prevzemih morala objaviti prevzemno ponudbo za nakup preostalih delnic.

JANJA INTIHAR

Pogodbo o nakupu delnic, ki jih je v Termah Olimia imela Nova KBM, je v imenu države julija 2019 podpisal Slovenski državni holding (SDH), ki je bil doslej 4-odstotni lastnik term. Ostali državni lastniki so kapitalska družba, ki ima malo manj kot 25-odstotni delež, Slovenske železnice s 24-odstotnim deležem in Družba za upravljanje terjatev bank, ki ima v lasti 4 odstotke delnic. Od ostalih lastnikov ima največji, malo manj kot 6-od-

stotni delež družba Bioto, ki je v lasti vodilnih menedžerjev v Termah Olimia. Poleg Biota sta med delničarji, ki so lastniki več kot odstotka delnic, še družba Larix invest v posredni lasti Marjana Batagelja, in Janez Gobec, lastnik slatinskega podjetja Gobec.

Po odločbi prevzemna ponudba

Z nakupom deleža mariborske banke so državne družbe

postale lastnice malo več kot 77 odstotkov vseh delnic Term Olimia. S tem je država presešla dodatni prevzemni prag in bo v skladu z Zakonom o prevzemih morala objaviti prevzemno ponudbo za nakup preostalih delnic. Takrat bi moralo biti končno tudi uradno znano, koliko je bil vreden posel med SDH in Novo KBM. Po neuradnih informacijah naj bi kupnina znašala malo več kot štiri milijone evrov oziroma približno 27 evrov za delnico. Toliko bi morala znaša-

ti tudi cena za delnico v prevzemni ponudbi. To pomeni, da bi država za dokončni prevzem Term Olimia morala plačati še približno štiri milijone evrov.

Med najbolj uspešnimi

S prevzemom Term Olimia bo država oziroma ministristvo za gospodarstvo nekoliko bliže cilju, da pod okriljem novega turističnega holdinga združi več podjetij, ki so v 100-odstotni ali večinski državni lasti. Poleg zdravilišča iz Podčetrčka bi bili v holdingu še Thermana Laško in zreški Unitur ter Istrabenz turizem, Sava turizem, Hoteli Bernar-

din, Adria Ankanan in Hit. V skupini teh družb sodijo Terme Olimia med najbolj uspešne, saj so v zadnjih letih z obsežnimi naložbami temeljito posodobile in razširile svojo ponudbo ter dosegle zelo dobre poslovne rezultate. Predlani je družba imela rekordnih 25 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje, lanske številke so občutno nižje, saj je bilo zdravilišče zaprto skoraj sedem mesecev. Po ocenah naj bi bili lanske prihodki za približno 30 odstotkov nižji od predlanskih.

Foto: arhiv NT (Andraž Purg - Grupa)

Država je dobila zeleno luč za poln prevzem Term Olimia.

Stavbo v Novem Celju kupilo Ročnikovo podjetje

Stečajni upravitelj velenjskega podjetja Era Good je te dni Toming inženiringu, prav tako iz Velenja, predal stavbo ob dvorcu v Novem Celju. Toming inženiring je nepremičnino, v kateri ima že nekaj let najete prostore znana restavracija Galerija okusov, kupil na dražbi oktobra lani. Kakšne načrte ima z njo, smo vprašali direktorja družbe Tomaža Ročnika, vendar ni imel časa, da bi odgovoril na to in še nekaj drugih naših vprašanj.

Novi lastnik stavbe ob dvorcu v Novem Celju, v kateri je znana restavracija Galerija okusov, je velenjsko podjetje Toming inženiring.

Da se je Toming inženiring udeležil dražbe, je bilo po eni strani presenečenje, saj je kot glavna favoritka za nakup in pravzaprav edina, ki naj bi jo nakup zanimal, ves čas veljala Galerija okusov. Po drugi strani glede na povezave med nekdanjim lastnikom Ere Good ter lastniki Toming inženiringa in Galerije okusov presenečenj niti ni. Ero Good je posredno (s svojim hrvaškim podjetjem Pilon) imel v lasti Gvido Omladič, dober poslovni prijatelj Tomaža Ročnika in oče Vite Omladič Puhan, solastnice Galerije okusov.

Stečajnemu upravitelju Tadeju Vodičarju je stavbo v Novem Celju, v kateri je bila nekoč konjušnica, danes pa

Gvido Omladič (levo), nekdanji lastnik Ere Good, in Tomaž Ročnik sta že vrsto let dobra poslovna partnerja.

je v njej poleg restavracije še nekaj poslovnih prostorov, uspelo prodati šele v tretjem poskusu. Uradni cenilec je njeno tržno vrednost ocenil na 850 tisoč evrov, likvidacijsko na 537 tisoč evrov. Vodičar je stavbo prvič prodajal oktobra predlani, izklicna

cena je takrat znašala 591 tisoč evrov. Na drugi dražbi, ki je bila junija lani, je izklicna cena padla na 532 tisoč evrov, vendar zanimanja za nakup tudi takrat ni bilo. Na tretji dražbi, ki je bila nekaj mesecev kasneje, je izklicna cena znašala 360 tisoč evrov. Cena

je bila očitno prava, saj sta se za nakup potegovala dva dražitelja. »Zmagalo« je podjetje Toming inženiring, ki je za nepremičnino in še nekaj premoženja ponudilo 448 tisoč evrov. Kupnino je poravnalo decembra lani. Zakaj se je odločil za nakup, kaj namerava storiti s stavbo in ali bo morda v prihodnosti sodeloval pri načrtih Galerije okusov o gradnji manjšega hotela na tem območju, smo vprašali Tomaža Ročnika, vendar na naša vprašanja še ni odgovoril.

Podjetje Era Good je šlo v stečaj pred štirimi leti. Upniki so prijavili za 15 milijonov evrov terjatev. Največ, 9,9 milijona evrov terjatev znašajo terjatve Družbe za upravljanje terjatev bank, ki je imela za stavbo v Novem Celju vpisano tudi ločitveno pravico.

Jl, foto: arhiv NT (SHERPA)

Postopni zagon nove tovarne, kmalu nove zaposlitve

V tovarni na območju velenjskega Gorenja so prejšnji teden začeli postopno zagajati proizvodnjo televizorjev. Ta je zdaj že vzpostavljena na treh linijah, uradni začetek rednega obratovanja je predviden za 18. januarja. Naložba v tovarno je vredna sedem milijonov evrov, do konca januarja bo po napovedih v njej delalo 520 delavcev. Ob tem iz Gorenja sporočajo, da še vedno zaposlujejo tudi v tovarnah gospodinjskih aparatov.

V novi tovarni Hisense Europe Electronic trenutno dela več kot 350 delavcev, ob začet-

ku rednega obratovanja, ki je predvideno za ta teden, bodo v tovarni vsak teden izdelali 16 tisoč televizijskih aparatov blagovne znamke Hisense za evropski trg. Kot so sporočili iz družbe, bodo delavci v proizvodnji najprej delali v dveh izmenah in na treh proizvodnih linijah. Že februarja naj bi zagnali še dodatni dve liniji, ena od teh bo za televizorje velikih dimenzij.

Ko bo vzpostavljena celotna proizvodnja, bodo najprej izdelali dva milijona televizijskih aparatov letno. Nato bodo glede na zahteve trgov proizvo-

dveh letih povečevali do skoraj štirih milijonov televizorjev letno, napovedujejo v družbi.

Naložba pomembna tudi za mesto in regijo

Hisense je sicer najprej načrtoval, da bo v Velenju zgradil novo tovarno za proizvodnjo televizorjev, pozneje so v družbi sprejeli odločitev, da bodo proizvodnjo umestili v območje Gorenja. Uredili so jo v nekdanji proizvodni hali hladilno-zamrzovalnih in pomivalnih aparatov.

»Hisense s to naložbo podpira strategijo centraliziranja

proizvodnih baz v Evropi ter tako povečuje učinkovitost delovanja tudi s stroškovnega vidika, Slovenija pa je postala center Hisensovih proizvodnih operacij, prav tako tudi sedež evropskega dela skupine,« sporočajo iz družbe.

Naložba v tovarno TV-aparatov, ki je bila vredna sedem milijonov evrov, je pomembna tudi za Velenje in širšo regijo, saj vzpostavitev proizvodnje prinaša več kot 500 delovnih mest, prispeva k zmanjšanju lokalne brezposelnosti, širitvi proizvodnih dejavnosti, trajnostnemu razvoju ter večji konkurenčnosti in interna-

cionalizaciji, še poudarjajo v družbi in dodajajo, da bo dodana vrednost nove tovarne tudi možnost vzpostavitve lokalne dobaviteljske mreže, s čimer podpirajo tudi razvoj malega gospodarstva.

Uradno odprtje tovarne televizorjev bodo, upoštevajoč epidemiološke razmere, predvidoma pripravili v februarju.

Pozitiven preobrat

V manj kot letu se je v pozitivno smer obrnila tudi slika glede zaposlovanja, saj je kitajski Hisense, ki je Gorenje prevzel leta 2018, še lani spomladi napovedoval množično

odpuščanje, zdaj pa že nekaj mesecev dodatno zaposluje.

Za delo v tovarni televizorjev so najprej možnost zaposlitve ponudili zaposlenim iz Gorenja, ki so se konec decembra usposabljali za delo na novih delovnih mestih. Hkrati bodo letos v tovarni televizorjev dodatno zaposlovali tudi s trga dela. Poleg tega bodo dodatno zaposlovali tudi v Gorenjevih tovarnah gospodinjskih aparatov. Kot napovedujejo, bodo v prihodnjih mesecih v Gorenju še dodatno zaposlili več sto delavcev.

LKK

Lani propadlo 170 podjetij, končanih 156 stečajnih postopkov

Na Celjskem lani porast števila stečajev

Lani je na Celjskem šlo v stečaj 170 družb, kar je občutno več kot leta 2019, ko je propadlo 133 družb. V primerjavi s predlani se je povečalo tudi število stečajev samostojnih podjetnikov, manj je bilo osebnih stečajev. Odmevnejših stečajev lani ni bilo, a je bil več pozornosti javnosti vsekakor deležen konec preventivnega prestrukturiranja v družbah Tuš Nepremičnine, Tuš Holding in Engrotuš. Večino nekdanjega trgovskega imperija Mirka Tuša je prevzel sklad Alfi.

JANJA INTIHAR

Večina družb, ki so lani šle v stečaj, je imela le nekaj zaposlenih, ukvarjale so se pretežno s trgovino in storitvami, z gradbeno dejavnostjo, gostinstvom, s transportom in z različnim svetovanjem. Proizvodnih podjetij je bilo malo. Med njimi vsekakor velja omeniti Center ISI iz Štor, ki je bil v lasti družine Štrlekar. Težave tega invalidskega podjetja so trajale že dlje časa, poglobile so se z lastniškimi spremembami v Valjih, za katere je ISI Center

opravljal večino del. Ob stečaju v začetku lanskega novembra je službo izgubilo 36 ljudi. Približno mesec po štorskem podjetju je šla v stečaj tudi slatinska družba TG Hotel v lasti Rusov Aleksandra Popova in Sergeja Bratusa. Družba je bila lastnica hotela Slovenija, stečaj so predlagali zaposleni, ki so bili več mesecev brez plač. TG Hotel, ki je imel malo več kot dvajset zaposlenih in je hotel Slovenijo zaprl že marca, ni bil žrtev ukrepov zaradi pan-

demije. Družba, ki je v letih 2018 in 2019 ustvarila milijon evrov prihodkov, je ves čas poslovala z izgubo in imela za več milijonov evrov dolgoročnih finančnih obveznosti.

Nekoliko manj kot začetih je bilo lani končanih stečajnih postopkov. Med drugim se je po devetih letih končal stečaj gradbenega podjetja Ingrad Gramat, po osmih letih Garanta, Minerve in Finetola, sedem let je trajal stečajni postopek celjske družbe CBH, ki je bila v devetdesetih letih druga najpomembnejša finančna hiša na Celjskem.

Osebnih stečajev manj

Tako kot število stečajev podjetij se je lani povečalo

Slatinski hotel Slovenija, ki je bil v ruski lasti, je decembra lani končal v stečaju.

tudi število stečajev samostojnih podjetnikov. Bilo jih je dvajset, večina v drugi polovici leta. Osebnih stečajev je bilo 199, kar je občutno manj kot predlani in tudi vsa prejšnja leta. Za primerjavo – v letu 2015 je zaradi prezadolenosti za osebni stečaj zaprosilo kar 643 posameznikov.

Prisilna poravnava v samo eni družbi

V osmih podjetjih so se lani odločili za postopek poenostavljene prisilne poravnave, klasična prisilna poravnava je bila uvedena samo v enem – šentjurski Meji. Prisilno poravnavo, ki jo je sodišče kljub nasprotovanju vodstva uvedlo decembra, je predlagala Mejina največja upnica Družba za upravljanje terjatev bank. Prvi delovni dan v letu 2021 je sodišče sprejelo sklep o prisilni poravnavi v likvidni Aduz iz Štor. Tudi to podjetje, ki je sicer pretekla leta poslovalo solidno, je v lasti družine Štrlekar. Ker je že avgusta lani zaradi izgube poslov za avstrijskim partnerjem večina od 22 zaposlenih pristala na zavodu za zaposlovanje, so vsi pričakovali stečaj Aduta. Vendar lastniki očitno verjamejo, da lahko podjetje še rešijo pred dokončnim propadom.

Foto: SHERPA

Ob izrednih razmerah proizvedli manj od načrtovanega

Premogovnik Velenje v minulem letu ni dosegel načrtovane proizvodnje. Za manjši izkop od načrtovanega so krive predvsem epidemija koronavirusa in težave na pripravskih deloviščih. A sta se tako Premogovnik Velenje kot njegova hčerinska družba HTZ Velenje ponovno uvrstila med najboljše inovatorje Saša regije. Muzej premogovništva Slovenije je v približno dvajsetih letih delovanja maja lani sprejel že petstotočnega obiskovalca.

Čeprav so v Premogovniku Velenje za leto 2020 načrtovali, da bodo odkopali 3,31 milijona ton premoga in ob izteku leta zabeležili 3,17 milijona ton izkopenega lignita, so z rezultatom vseeno zadovoljni. »Kljub izrednim razmeram nam je uspelo zagotoviti nemoteno proizvo-

Čeprav v Premogovniku Velenje lani niso povsem izpolnili načrtovanih količin izkopenega premoga, so z letom, polnim nepričakovanih zapletov, zadovoljni. Veseli so, da jim je uspelo zagotoviti nemoteno proizvodnjo premoga in da so v Tešu s pomočjo velenjskega lignita dosegli rekordno dnevno proizvodnjo električne energije v vsej zgodovini.

bila pred tem uporabljena v velenjskem premogovniku.

V družbi so še posebej ponosni, da so se prijavitelne nominacije matične in hčerinske družbe znašale med dobitniki priznanj za najboljše inovacije Saša regije.

Čeprav je bil letos obisk muzejev omejen, so se v Velenju maja razveselili in tudi nagradili že petstotočnega obiskovalca.

Letošnji načrti podobni lanskim

Za prihodnje leto v Velenju načrtujejo proizvodnjo 3,3 milijona ton premoga, rudarje čakajo tudi tri montaže in tri demontaže odkopov. Na pripravljanih deloviščih je v načrtu približno 5,4 kilometra novih prog in približno 300 do 500 metrov pretesarb. V ta načrt je vključenih 600 metrov stabilnih objektov in

4,8 kilometra etažnih prog, ki so namenjene neposredni proizvodnji premoga in imajo zaradi tega tudi krajšo življenjsko dobo.

V zadnjih petih letih so v Premogovniku Velenje in njegovih hčerinskih družbah zaposlili 554 sodelavcev, od tega lani v matični družbi 44, v celotni skupini 122. Letos naj bi v premogovniku zaposlili še 50 in v HTZ 36 delavcev, saj potrebujejo strokovni kader tudi za prihodnja desetletja, pojasnjujejo. »V Premogovniku Velenje imamo jasen cilj, to je uspešno poslovanje Skupine Premogovnik Velenje še nekaj desetletij. V tem času se bomo vsi skupaj pripravili na prestrukturiranje delovnih mest, ki bodo v tej dolini ostala tudi potem, ko premog ne bo več glavno gonilo razvoja Šaleške doline.«

LKK, foto: PV

Za delo v tovarni televizorjev so najprej možnost prezaposlitve ponudili zaposlenim iz Gorenja, ki so se konec decembra usposabljali za delo na novih delovnih mestih. Trenutno jih v novi tovarni dela 350, do konca meseca jih bo 520.

dnjo premoga, obenem je 27. novembra Termoelektrarna Šoštanj s pomočjo našega premoga dosegla rekordno dnevno proizvodnjo električne energije v vsej zgodovini,« poročajo iz velenjske družbe.

Izpad v višini 140 tisoč ton premoga v velenjskem premogovniku delijo na dva dela. Primanjkljaj 70 tisoč ton je posledica zelo zahtevnih razmer v enem od odkopov, druga polovica izpada je posledica epidemije novega koronavirusa. Kot so med drugim pojasnili v zapisu v internem glasilu, so imeli na pripravljanih deloviščih v osnovi zastavljen previsok načrt, ki je predvideval 7.417 metrov novih prog. Takšen rezultat so nazadnje dosegli pred 15 leti, vendar z bistveno več zaposlenimi, kot

jih imajo danes. Tako so ta načrt že sredi lanskega leta spremenili na 5.700 metrov novih prog. Tudi tega cilja v celoti niso dosegli, saj so v letu 2020 izdelali približno 5.400 metrov novih prog. Kot pojasnjujejo v podjetju, so 300 metrov izgubili pri pripravi odkopne plošče G4/C, kjer so dela predvidena za letošnjo jesen.

Meddržavno sodelovanje in inovacijski pristop

V Premogovniku Velenje so veseli izjemno dobrega sodelovanja s srbsko družbo JP PEU Resavica, znotraj katere deluje devet rudnikov. Lani so tako v Srbijo prodali tudi dva obnovljena napredovalna stroja GPK, ki sta

**VODOVOD
KANALIZACIJA**

**ŽE 20 LET
OHRANJAMO
ČISTO VODO
ZA PRIHODNJE
RODOVE**

URADNE URE
PONEDELJEK in SREDA:
8.00-10.00 in 11.00-14.00
PETEK:
8.00-10.00 in 11.00-13.00
info@vo-ka-celje.si
(03) 42 50 300

novi tednik

Vedno z menoj!

Množično testiranje tudi v podjetjih na Celjskem

»Odločitev pri nakupu ne sme temeljiti samo na ceni testa!«

Na Celjskem zdravstveni strokovnjaki poleg množičnega testiranja izvajajo tudi testiranje v številnih podjetjih. Nekatera podjetja so takšna testiranja začela že jeseni lani. Na sindikate se pri tem obrača vedno več zaposlenih z različnih področij dela, zanima jih, ali je testiranje v teh primerih v podjetjih obvezno.

SIMONA ŠOLINIČ

»V skladu z Zakonom o zdravju in varnosti pri delu mora delodajalec zagotoviti varnost in zdravje pri delu ter v ta namen izvajati ukrepe, potrebne za zagotovitev varnosti in zdravja delavcev ter drugih oseb, ki so prisotne v delovnem procesu, vključno s preprečevanjem, odpravljanjem in obvladovanjem nevarnosti pri delu. Delodajalec mora upoštevati spreminjajoče se okoliščine in izvajati preventivne ukrepe, ki zagotavljajo izboljševanje stanja ter višjo raven varnosti in zdravja pri delu. S tega vidika menimo, da delodajalec lahko odredi testiranje na svoje stroške in da delavec tega ne more odkloniti. Delodajalec s tem izpolnjuje svojo zakonsko obveznost, posebej v dejavnostih, kjer se delavci pogosto srečujejo s tretjimi osebami, zavrtnem pa bi lahko štel za kršitev delovnih obveznosti, enako kot to velja, če delavec ne nosi maske,« pravijo pri Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije.

»Nekaj takšnih primerov je bilo«

Da so imeli nekaj primerov delavcev, ki se niso želeli te-

stirati, pravi tudi zdravnica medicine dela in športa Darja Krumpak, ki ponekod opravlja testiranje v podjetjih. »Vedno poudarjam, da mora biti testiranje prostovoljno, zato vsakomur, ki ima dvome, pojasnimo vse značilnosti testiranja in njegov pomen. Treba je razumeti delavca in delodajalca. Delavec lahko ima pomisleke, delodajalec pa je pozoren na to, da je kolektiv zdrav in da dela nemoteno.«

Podjetja vidijo glavno prednost hitrih testov predvsem v tem, da pravočasno preprečijo vnos okužbe v delovne organizacije, in v hitrih rezultatih. Nekatera podjetja imajo uvedena testiranja za okužbo z novim koronavirusom vsak ponedeljek. Več tovrstnih akcij je bilo takoj po novem letu. »Na primer v ponedeljek, 4. januarja, smo med testiranjem ugotovili nekoliko več okuženih, kar kaže, da so se med prazniki okužbe resnično bolj širile,« dodaja Krumpakova.

Zdravnica pojasnjuje, da je treba zelo dobro razumeti, kaj so hitri antigeni testi in kaj t. i. PCR-testi: »Pri našem delu s hitrimi testi testiramo ljudi, ki so načeloma zdravi, a so lahko nosilci virusa, torej so

asimptomatski. Če testiramo sto ljudi, v povprečju ugotovimo približno štiri odstotke okuženih. Včasih je ta delež višji. Torej je testiranje namenjeno temu, da pravočasno preprečimo širjenje okužbe znotraj podjetij. PCR-testi so namenjeni tistim, ki že imajo simptome okužbe.« Krumpakova poudarja, da ne uporablja enakih testov, kot jih uporabljajo določene zdravstvene ustanove v primerih množičnega testiranja. »Če govorimo o zanesljivosti hitrih testov, je treba vedeti tudi, da obstajajo razlike med njimi. Kar je logično, če lah-

ko nek hitri antigeni test v nabavi stane 1,90 evra ali 15 evrov. Tudi pravilna uporaba testov je ključnega pomena. Odločitev za nakup ne sme temeljiti samo na ceni. Manj kot je test kakovosten, manj je zanesljiv. Tudi nas so farmacevtska podjetja bombardirala s ponudbami, tudi takšna podjetja, ki so se šele začela ukvarjati s posredništvom pri nabavi zaščitne opreme. A pri tem se je treba zavedati, da je cena pomemben dejavnik, saj je pri nižjih cenah lahko kakovost izdelka vprašljiva,« dodaja zdravnica.

Foto: DK

Zdravnica medicine dela in športa Darja Krumpak pravi, da so številna podjetja protokole za preprečevanje širjenja novega koronavirusa načeloma dobro sprejela. Gre za ukrepe, kot so pogostejše prezračevanje, razkuževanje rok, izogibanje stikom ter medosebna razdalja: »Uporaba mask je bila najprej zelo moteča za delavce, predvsem za tiste, ki opravljajo težje fizično delo. A smo ugotovili, da so delavci sčasoma to sprejeli in se na ta ukrep navadili. Delodajalci morajo obvezno zagotoviti zaščitne maske in njihovo menjavo pri uporabi vsaj na dve ali tri ure. Če je maska preznjena, zaščita ni ustrezna.« Dva večja problema v kolektivih sta še vedno zbiranje delavcev in kajenje, pravi sogovornica. »V nekaterih podjetjih so tako uvedli posamezne točke, kjer delavci lahko kadijo, vendar ločeno. Ponekod so uvedli tudi 15-minutne zamike za malico ali za prihod v službo in odhod iz nje.«

Cene hitrih testov, ki jih ambulante medicine dela in športa ali zdravstveni domovi izvajajo za podjetja, so različne. Povprečno znašajo od 15 do 25 evrov ali še več. ZD Celje ima ceno 25 evrov. V to ceno so vključeni testiranje, varovalna oprema, sporočanje rezultatov v sistem in izvedba testa na lokaciji podjetja. Te cene veljajo za podjetja, ki se odločijo, da bodo testirala svoje zaposlene izven terminov rednega množičnega testiranja. Slednje je namreč za podjetje brezplačno, saj sicer država zagotovi zdravstvenim domovom teste in plača storitev, vendar podjetja ne morejo prilagajati ure in kraja odvzema.

V vseh zdravstvenih domovih potrjujejo, da osebe, ki jim hitri testi v delovnih okoljih pokažejo okužbo z novim koronavirusom, o tem obvestijo zdravnike, ki v nekaterih primerih opravijo tudi PCR-test.

Tako imenovani protikoronski zakon PKP7 je podlaga, da bo država delodajalcem za izvedbo hitrih testov povrnila 40 evrov na zaposlenega na dan oddaje vloge za pomoč na finančni upravi. Da bo takšna pomoč države padla na plodna tla, kažejo številna povpraševanja po izvajanju testiranja v podjetjih. Vendar morajo podjetja denar porabiti izključno za poplačilo hitrih testov. Upravičenci do pomoči za izvedbo antigenih hitrih testov so tako pravne ali fizične osebe, ki delujejo kot gospodarska družba, samostojni podjetniki posamezniki ali zadruga. Pri tem zakon navaja tudi določene omejitve, kot je ta, da do pomoči niso upravičeni tisti, ki imajo na dan vloge za pomoč dolgove, višje od 5 tisoč evrov.

V hitrih testih ne vidijo težav

Vprašanja o zanesljivosti hitrih antigenih testov, ki jih uporabljajo, smo poslali tudi v zdravstvene domove na Celjskem. Kljub temu da se je v zadnjih dneh o dvomih glede zanesljivosti testov veliko govorilo, zdravstveni domovi v zanesljivosti testov ne vidijo težav.

V ZD Celje so do konca preteklega tedna izvedli 548 tovrstnih testov v okviru množičnega testiranja: »Zaenkrat smo opazili samo dve simptomatski osebi, ki sta bili negativni in na PCR-testu nato pozitivni.« V Celju zanesljivosti hitrih testov tako niso problematizirali, a so poslali odgovor na poziv Javne agencije RS za zdravila in medicinske pripomočke, ki je od zdravstvenega doma želela določene podatke o prejetih hitrih testih. V Celju še dodajajo, da če osebe zdravstvenega doma izvajajo testiranje tudi v podjetjih, morajo osebe, ki so bile pozitivne na hitrih testih, opraviti še PCR-test.

»Posebnih raziskav občutljivosti in specifičnosti hitrih testov zaenkrat nismo opravljali. Zanesljivost testov se nam zdi nekako združljiva z navedbami proizvajalcev. Največja občutljivost hitrega antigenega testa (HAGT) je znotraj prvih 5 dni od pojava simptomov oziroma znotraj 7 dni od izpostavljenosti okužbi. Iz prakse ugotavljamo, da so v primeru pojava kliničnih znakov okužbe pri osebi hitri testi večinoma pozitivni. Še vedno se zavedamo pomena upoštevanja vseh ukrepov, ko

je hitri test negativen, kajti že čez dve uri je lahko pozitiven,« pravi strokovna vodja ZD Velenje, asist. dr. Katarina Rednak Paradiž, dr. med., spec. ped.

Sogovornica iz Velenja na vprašanje, ali na hitrem testu pozitivno osebo pošljejo še na PCR-test, je odgovorila drugače, kot v ZD Celje: »Glede na navodila CDC (Centra za nadzor nad nalezljivimi boleznimi) in slovenska strokovna priporočila je bila konec decembra podana nova definicija primera okužbe s SARS-CoV-2. Na podlagi te je za postavitve diagnoze COVID okužbe dovolj tako zaznava nukleinske kisline SARS-CoV-2 kot antigena v kliničnem vzorcu. Dodatno potrjevanje okužbe pri pozitivnem HAGT-testu s PCR ni potrebno. V primeru simptomov covid-19 pri osebi, toda hkrati negativnemu izvidu hitrih testov okužbo vedno preverjamo še s PCR-preiskavo,« pravi zdravnica.

»Relativno dobra zanesljivost«

V Zgornjesavinjskem zdravstvenem domu Nazarje prav tako ne problematizirajo (ne) zanesljivosti hitrih antigenih testov. »Opažamo relativno dobro zanesljivost, preverjali smo zanesljivost tovrstnih testov znamke Hecin Scientific, ki smo jih prejeli za brezplačna testiranja. Tudi sami smo opravili testiranje s HAGT- in PCR-testom ter pri manj kot 10 odstotkih ugotovili lažno negativen bres,«

nam je odgovorila direktorica doma Božena Herzog.

»Ni testov, ki bi bili 100-odstotno zanesljivi. Smo pa s testi opravili vse kontrole in so uporabni. Če smo v dvomu, pa opravimo tudi PCR-test. Pred dnevi smo imeli tudi nadzor iz agencije za nadzor, kot je bilo določilo ministrstvo za zdravje. Izločili smo palčke za hitre teste. Testiramo z lastnimi Rochejevimi testi,« pravi direktorica ZD Šmarje pri Jelšah Jasna Žerak. Na vprašanje, ali meni, da bi se na področju testiranja moralo karkoli spremeniti, da bi se olajšalo delo zaposlenim, Žerakova odgovarja, da bi bilo dobro, če bi bili hitri testi na voljo v lekarnah. »Tako je že v nekaterih državah.

Direktor ZD Slovenske Konjice Dejan Verhovšek pravi, da so do konca preteklega tedna uporabili 320 hitrih testov, ki jih je tamkajšnjemu zdravstvenemu domu zagotovilo zdravstveno ministrstvo: »Ugotovili smo 30 pozitivnih oseb. Torej približno 10 odstotkov. Pri nas posebnih odstopanj ni bilo.«

V večini zdravstvenih domov testiranja opravljajo zdravniki, medicinske sestre in laboranti. Priznavajo tudi, da vsi ti postopki testiranja bremenijo ustaljen proces dela, saj morajo poleg množičnega testiranja zagotavljati dovolj kadra, ustrezne prostorske pogoje in ob tem obravnavati še vse ostale bolnike.

CELJE – Gradnja prizidka k OŠ Hudinja

Prostorske stiske bo konec

Otroci, zaposleni in starši so dočakali začetek težko pričakovane gradnje prizidka k OŠ Hudinja. Konec minulega leta je bil na javnem razpisu izbran izvajalec gradnje prizidka, podjetje Remont iz Celja. Po pogodbi, ki jo je s podjetjem podpisala Mestna občina Celje, bo gradnja prizidka stala malo manj kot 1,7 milijona evrov. Pred tednom je bil izvajalec že uveden v delo in v prihodnjih dneh bo začel delati. Prizidek naj bi bil predvidoma končan novembra letos.

TATJANA CVIRN

Maketa nove podobe šole, ko bo zgrajen prizidek, s povezavo starega in novega dela.

Začetek gradnje je rezultat nekajletnih prizadevanjih vodstva šole in staršev, da bi zagotovili primernejše pogoje za pouk. Predviden je bil že lani, a se je zaradi epidemije in z njo povezanih ukrepov zamaknil.

Šola je pred približno dvajsetimi leti poleg nove telovadnice že dobila prizidek s tremi učilnicami in kabineti, a je z leti postala pretesna. Zgrajena je bila za približno 400 učencev, zdaj pa jih je več kot 500. Zaradi pomanjkanja prostora so se morali nekateri otroci kljub bližini šole vpisati v sosednjo šolo. Dodatni prostori so postali nujni tudi zaradi sodobnih oblik poučevanja, zaradi katerih je prišlo do spremenjenega predmetnika in delitve učencev v skupine.

12 metrov širok in 38 metrov dolg prizidek bo umeščen na severovzhodno stran šole in se bo lepo vključil v njeno sedanjo podobo. »Z gradnjo prizidka bodo imeli naši učenci izredno dobre pogoje za delo, saj ne bo več prostorske stiske z učilnicami, dobili bomo namreč 12 novih, več bo tudi garderob, povečala se bo jedilnica, kjer je zdaj le 60 mest, dnevno pa je imelo kosilo več kot 400 učencev in ti so čakali v dolgih vrstah,« pravi ravnatelj šole **Jože Berk**, ki je zelo vesel, da so večletna

prizadevanja obrodila sadove, in dodaja, da je celovita ureditev prostorskih težav v OŠ Hudinja pomembna tudi za vse ostale osnovne šole v Celju, neposredno pa za OŠ Frana Roša, s katero je šola zadnja leta skupaj reševala težave ob vpisu učencev prvega razreda. »Zahvaljujem se vsem, ki so pomagali pri prizadevanjih za uresničitev te izjemno pomembne pridobitve – staršem, učiteljem, mestnim svetnikom in številnim posameznikom, ki so podprli prizadevanja šole, ter posebej županu Bojanu Šrotu, ki je po proučitvi vseh argumentov s strokovnimi službami sprejel odločitev o gradnji prizidka.«

Gradnja ne bo vplivala na delo v šoli, ko se bodo otroci lahko vrnili vanjo. Povezava novega in starega dela ter nekateri posegi v starem delu šole bodo izvedeni v času poletnih počitnic.

S projektom je občina kandidirala za pridobitev sredstev Eko sklada, prijavila se bo tudi na javni razpis za sofinanciranje investicij v vrtcih in osnovnem šolstvu.

Na pot prestrukturiranja tudi z industrijskim inkubatorjem

VELENJE – V Velenju bi lahko že konec letošnjega leta zaživel industrijsko-tehnološki inkubator. Ta naj bi zagonskim podjetjem zagotavljal proizvodne prostore, kar bi spodbudilo naložbeni cikel in 50 novih delovnih mest letno. Skupna vrednost vseh predvidenih stroškov znaša 8,5 milijona evrov.

Kljub zaostrenim časom v gospodarstvu je v Saša inkubatorju lani nastalo kar 16 novih zagonskih podjetij, ki so skupaj ustvarila več kot 30 novih zaposlitev. Majhnost jim namreč omogoča hitro prilagajanje, hkrati ta podjetja v okviru Saša inkubatorja zaznamuje izdelava konkretnih izdelkov. Tudi zato v Velenju načrtujejo, da bo že konec leta 2021 ali najkasneje v začetku leta 2022 začel delovati nov industrijsko-tehnološki inkubator. »Rast proizvodno naravnanih podjetij nas je spodbudila, da jim omogočimo primerno infrastrukturo za nadaljnji razvoj,« je ob predstavitvi projekta na decembrski seji sveta Mestne občine Velenje dejala direktorica Saša Inkubatorja **Karla Sitar**.

V Poslovni coni Stara vas želite velenjska občina in Saša inkubator postaviti pet tisoč kvadratnih metrov velik industrijsko-tehnološki inkubator, s katerim bi zadržali hitro rastočo tehnološka podjetja v regiji in privabili še nekatera nova podjetja iz okolice. V okviru projekta je predvidena tudi postavitve razvojno-prototipnega proizvodnega prostora za industrijo četrte generacije, ki bi ga podprli s programom, specializiranimi delavnicami, z mentorji in s povezovanjem industrijskih korporacij z zagonskimi podjetji. »Razvoj novih tehnologij je v porastu. Industrija jih je željna. Zato vidijo priložnost v povezovanju s korporacijami, kar že zdaj uresničujejo s pomočjo programa Future 4.0,« še pojasnjujejo v velenjski občini.

Ob tem si bo občina prizadevala tudi za vzpostavitev regijskega sklada tveganega kapitala, namenjenega financiranju podjetij. V Velenju si želijo, da bi financiranje omogočili iz evropskih sredstev, sicer pa bi oblikovali manjši sklad z zasebnimi vlagatelji. Obenem je v sklopu projekta predvidena tudi prostorska širitev Saša inkubatorja še v tri občine savinjsko-šaleške regije.

Skupna ocena vseh predvidenih stroškov znaša 8,5 milijona evrov, v Velenju pričakujejo, da bodo lahko najmanj 85 odstotkov vrednosti pokrili z evropskim denarjem. Preostali delež bodo sorazmerno razdelili med vse partnerje projekta. LKK

Investicijsko naravnani proračun prepoznava potrebe ljudi

VELENJE – Velenjski mestni svetniki so na decembrski seji sprejeli proračun za leto, v katerem je predvideno, da bodo skupni prihodki znašali 47 milijonov evrov, kar je pet odstotkov manj kot v letu 2020. Odhodki so načrtovani v višini 50,8 milijona evrov, tretjina tega bo namenjena za investicije. Občinsko vodstvo poudarja, da bosta s tako naravnanim proračunom tudi v prihodnje zagotovljena socialna varnost in dostojno življenje občanov.

Velenjski župan Peter Dermol je na seji izpostavil, da gre

za zelo uravnotežen proračun in da so pri pripravi upoštevali tudi pobude in predloge, ki so jih svetniki podali ob novembrskem sprejetju osnutka proračuna.

Dodatnih 18 tisoč evrov bo občina namenila kulturnim ustvarjalcem, ki jih je prizadela epidemija. Prav tako jih je že povabila k izvedbi osrednjih občinskih proslav v letu 2021. Kot je še pojasnil Dermol, so v proračunu za obnovo sejne dvorane zagotovili pet tisoč evrov, 50 tisoč evrov bo šlo za vzpostavitev industrijsko-tehnološkega inkubatorja.

Za prestrukturiranje Šaleške regije, ki je uvrščena med premogovne regije, je občina v proračunu zagotovila 15 tisoč evrov, za spodbujanje podjetništva je v proračunu zagotovljenih 30 tisoč evrov.

Dermol je še dodal, da ima občina v Žarovi ulici namen graditi oskrbovana stanovanja. Letos bodo občinske službe pripravile vse potrebno za pridobitev gradbenega dovoljenja, za to je namenjenih 100 tisoč evrov.

Dodatnih 30 tisočakov je predvidenih na področju prometne signalizacije za tretjo razvojno os: »Sredstva bomo namenili ukrepom v času gra-

dnje tretje razvojne osi. Občani se namreč ob območju gradnje soočajo s težavami v prometu, ki jih lahko olajšamo s prilagojeno prometno ureditvijo in signalizacijo,« je pojasnil župan.

V letu 2021 naj bi se velenjska občina zadolžila v višini do tri milijone evrov in ta denar namenila za investicije, načrtovane v proračunu, za odplačilo dolga naj bi namenila 2,4 milijona evrov. Prav tako lahko občina prihodnje leto izda poročta do 1,2 milijona evrov.

Svetniki so v razpravi ocenili, da je proračun investicijsko naravnani in da so bile v njem zajete in prepoznane občinske potrebe. LKK

V tem letu gradnja krožišča

ŠENTJUR – Letos je predvidena gradnja krožišča pri Osnovni šoli Franja Malgaja. Izbran izvajalec, podjetje Voc Celje, bo krožišče začel graditi takoj, ko bo mogoče. Župan mag. Marko Diaci je sredi decembra lani že s podpisal pogodbo za ureditve tega odseka regionalne ceste Dole-Šentjur in izrazil zadovoljstvo nad izboljšanjem infrastrukture v središču mesta.

Izboljšava, ki zajema gradnjo krožišča in podhoda za pešce, bo izvedena pod okriljem Direkcije RS za infrastrukturo, saj gre za odsek državne ceste, medtem ko je občina izdelala in financirala vso potrebno dokumentacijo. Naložba je vredna

malo manj kot 1,4 milijona evrov, Občina Šentjur bo iz proračuna sofinancirala malo več kot 381 tisoč evrov. Gradnja krožišča s podhodom bo zelo zahtevna, saj gre za najbolj obremenjen cestni odsek v občini, kamor se zliva ogromno tranzi-

tnega in tovornega prometa z avtoceste. Prav zato si občina že več let prizadeva za gradnjo navezovalne ceste, ki bi promet umaknila iz središča mesta. »Načrtovano krožišče bo omogočilo večjo pretočnost, nedvomno pa veliko večjo varnost pešcev v prometu, sploh šolarjev iz bližnje OŠ Franja Malgaja,« so sporočili iz občine. Dodali so še, da bo izbran izvajalec začel delati takoj, ko bo mogoče. Tako izvajalec kot občina bosta javnost pravočasno obveščala o spremenjenih prometnih režimih. Uporabnike ceste prosita za razumevanje v času zapor na tem odseku. TS

Malčke čakajo obnovljeni prostori

ŠMARJE PRI JELŠAH – Enoti vrtca Šmarje pri Jelšah v Šentvidu in Kristan Vrhu sta bili deležni obnovitvenih del, po zaslugi katerih bosta delo vzgojiteljev in bivanje malčkov bolj kakovostno.

Enoti Šentvid in Kristan Vrh sta bili že nekaj let na prednostnem seznamu za obsežnejšo obnovo. Izvajalci so dotrajan parket v obeh igralnicah enote Šentvid nadomestili s sodobnejšimi talnimi oblogami. Prepleskali so stene in strope ter zame-

njali večino dotrajanih stenskih tabel. Zamenjali so vsa notranja vratna krila in podboje, sanitarije imajo nove predelne stene.

V enoti Kristan Vrh so se zaposleni že več let soočali s povišano vlago. Zdaj je tako v igralnici kot v sanitarnih prostorih, garderobi vrtca in jedilnici šole nameščena centralna prezračevalna naprava. V igralnici so izvajalci izsušili tla, položili nove talne obloge, prepleskali vse stene in strop. Poskrbeli so tudi za številna dodatna dela v sanitarnih prostorih. TS

Ptičji svet v Kozjanskem parku

»Škrjanček živi le še v pesmi, nič več na travniku«

Pticam, ki živijo v visokodebelnih sadovnjakih na Kozjanskem, gre v zadnjih dveh desetletjih vedno bolje. Podobno kot drugod po državi so vedno bolj ogrožene vrste, ki gnezdijo na travnikih. Tako kaže tretji popis ptic, ki ga je Kozjanski park naročil po desetletnem premoru. Popisovalci, ki so spremljali dogajanje na območju parka, so v letu 2020 opazili 6.535 različnih parov ptic in 83 vrst gnezdkov, kar v primerjavi s prvima dvema popisoma nasploh kaže na povečanje ptičje populacije.

TINA STRMČNIK

Velik del območja, kjer se razprostira Kozjanski park, sodi v varstveno območje Nature 2000. Istoimenski javni zavod, ki upravlja s parkom, je obvezan skrbeti za populacije varovanih vrst ptic, kar bi bilo brez potrebnih podatkov zelo težko, je pojasnil sodelavec parka **Dušan Klenovšek** iz službe za ohranjanje narave in naravovarstveni nadzor. Dodal je, da so tovrstni popisi zelo pomembni, saj dajejo smernice, kako ukrepati, da bi pomagali živalskim vrstam. »Zadnji popis kaže, da gre ptičkam, ki živijo v visokodebelnih sadovnjakih, v zadnjih 20 letih vedno bolje. Marsikdo ne razume, zakaj se trudimo ohranjati omenjene sadovnjake. Ta popis je dokazal, da smo na pravi poti. Slovenija bo lahko Evropski uniji poročala,

da so pri nekaterih vrstah ptic iz Kozjanskega parka pozitivni trendi. To pomeni, da stanja nismo le ohranili, ampak smo ga tudi izboljšali.«

Zaznali več vrst in več parov ptic

Popis je bil namenjen predvsem pregledu ptic, ki na območju gnezdijo. Popisovalci so v letu 2020 opazili 6.535 različnih parov ptic in 83 vrst gnezdkov. To pomeni 32 odstotkov parov in 5 vrst gnezdkov več kot leta 1999 ter 38 odstotkov parov in 4 vrst gnezdkov več kot leta 2010. Klenovšek je pojasnil, da so ptice popisovali po posebej določenih linijah, kar omogoča primerljivost podatkov s preteklimi popisi, medtem ko absolutnega popisa ni mogoče narediti.

Med gozdnimi vrstami boljše kaže detlom in žolnam. Precejšnje izboljšanje glede na primerjavo podatkov iz popisa pred desetletjem so v Kozjanskem parku opazili pri pticah srednji detel in črna ter zelena žolna. Zelo veseli so bili tudi dobrih rezultatov za vijeglavke in smrdokavre, ptice, značilne za travniške sadovnjake. »Slednjih skoraj ni bilo več, popisovalci pa so tokrat opazili najmanj šest parov, kar je največ doslej. Vrsta, ki ji gre pri nas zelo dobro, njenemu varovanju pa je v evropskem prostoru namenjene veliko skrbi, je belovrati muhar. Dobro se godi tudi gozdnemu golobu duplarju in največji sovi veliki uharici. Popisovalci so v zadnjem popisu med drugim našli še 52 parov velikega skovika,« je pojasnil Klenovšek.

Najbolj ogrožene so travniške vrste

Med bolj ogroženimi ptičkami so podobno kot drugod po državi tiste vrste, ki gnezdijo na travnikih. Bolj znana med njimi je kosec, ki še živi na Ljubljanskem barju, Cerkniškem jezeru in v naravnem parku Jovsi. Medtem ko so ga popisovalci leta 1999 še za-

V Kozjanskem parku se velikemu številu vrst ptic godi dobro. Med njimi je veliki skovik. Popisovalci so v zadnjem popisu med drugim našli 52 parov te nočne ptice iz družine sov. (Foto: Dušan Klenovšek)

beležili na kozjanskih travnikih, ga je z njih v zadnjih 20 letih pregnal drugačen način njihove obdelave. Po Klenovškovih besedah so kmetje z BCS-kosilnicami nekoč kosili majhne površine. Da so pokosili vse travnike, je minilo veliko časa, na pokošanih površinah je trava spet zrastle, žuželke in ptice so se lahko kam umaknile. Danes pa s traktorskimi kosilnicami vsi travniki ob lepem vremenu »padejo« v tednu. Živali nimajo kje gnezditi, ptice ostanejo brez hrane. Sogovornik je še opozoril, da je popis med drugim pokazal na izginotje poljskega škrjanca. »Pesem pravi škrjanček poje, žvr-goli. Na žalost bo škrjanček živel le še v pesmi, na naših travnikih ga namreč več ni, podobno kot ni več prepelice in čuka. Gre za vrste, ki izginjajo.«

Kaj bi lahko storili, da bi najbolj ogrožene ptice spet privabili na območje? Kozjanski park ima pri tem zvezane roke, je dejal Klenovšek, saj lastnikov zemljišč ne more usmerjati, kako naj gospodarijo s travniki. Kmetijska politika gre pri tem svojo smer. »Ljudem lahko le pihamo na dušo, jim pomagamo, a nima-kam vzvodov, da bi preprečili neprimerno ravnanje. Zaradi komercializacije kmetijstva je ogromno subvencij namenjenih intenzivnemu kmetovanju. Postranska škoda vsega tega je narava, v kateri je vedno manj pisanih travnikov, kjer bi rasle rože in kjer bi letali metulji.«

Kaj bo s pticami ob Vonarskem jezeru?

Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije je popis izvedlo tudi na obmo-

čju Vonarskega jezera, ki naj bi se po načrtih spremenil v pomembno turistično in rekreativno točko. Odkar je bil zadrževalnik vode izpraznjen in se je okolica zarasla, je tam nastala pomembna naravovarstvena točka. V tem mirnem območju ob reki Sotli je svoj življenjski prostor našel kup ptic, tam jih trenutno gnezdijo najmanj 57 vrst, je dejal Klenovšek. »Če bodo območje ponovno ojezerili, bo vsa vegetacija izgnila, prav tako vse ptice, predvsem tiste močvirske – na primer rjava penica in rjavi srakoper. Če bo voda preplavila območje, ki je danes gozdnato in močvirsko, bo vsega tega konec.« Povedal je še, da je popis ptic na omenjenem območju dodaten argument, ki ga bo treba upoštevati pri odločanju o prihodnosti Vonarskega jezera.

Zgodbe iz narave

Naslovnica knjižice, ki nas vabi, da spoznamo bitja iz svoje okolice.

V Kozjanskem parku so izdali knjižico z naslovom **Zgodbe iz narave**. Kratke zgodbe bralcem približajo povezanost in soodvisnost živih bitij v naši okolici. Bralce vabijo, naj jih spoštljivo opazujejo in izvedo več o njih.

Avtor besedil je sodelavec Kozjanskega parka Dušan Klenovšek, ki je v knjižici zapisal enajst pripovedi o različnih živih bitjih, na primer o metulju, ki brez mravelj ne preživi. Med strani je med drugim strnil zgodbe o polhu brez repa, o bobru, ki podira drevesa, zanimivosti o sovah in netopirjih ter o številnih drugih živalskih vrstah. Pisec opazuje, da so starejše generacije v svojem otroštvu vsak dan več ur zadrževale na travnikih, v sadovnjakih, gozdnih in ob potokih. Poznale so vsa tamkajšnja živa bitja in opazile vsako spremembo v naravi. Danes kljub obilici podatkov o življenju v naravi več ne vemo, katera živa bitja živijo v naši okolici. »Če travnika, gozda ali potoka ne doživljamo, ne spoznamo tamkajšnjih prebivalcev, potem do njih nimamo več zdravega odnosa. Namesto travnika vidimo bale silaže, namesto gozda vidimo kubične metre lesa, namesto potoka vidimo hektarje zalitih vrtov ali vatov električne energije. In pri svojih odločitvah o upravljanju ne pomislimo na tam živeče organizme in na njihov edini dom,« je dejal. S svojim delom je želel ljudi pozvati k spoštljivemu opazovanju rastlin in živali, ob katerem lahko izvedo kup zanimivih zgodb. Knjižica, ki je v tiskani obliki brezplačno na voljo na sedežu Kozjanskega parka, na voljo pa je tudi v elektronski obliki, je nastala v sklopu projekta Life naturaviva. Popestri-le so jo risbe učencev iz osnovnih šol Kozje, Lesično, Bistrica ob Sotli, Bizeljško, Podčetrtek, Artiče, Koprivnica in Pišece. TS

Niso se odločili za sosede

PREBOLD – Občina je med šestimi občinami Spodnje Savinjske doline edina, ki je članica Skupne občinske uprave (SOU) Saša regije s sedežem v Velenju. Preostalih pet spodnesavinjskih občin sodeluje v SOU Celje.

Župani z območja Upravne enote Žalec so se pred približno letom dogovorili, da bodo občine skupaj prestopile iz Skupne občinske uprave Saša regije k Skupni občinski upravi Celje, kjer je sedež regije, ki ji pripadajo. Izjema je bila le Občina Žalec, ki je bila že pred tem del uprave v knežjem mestu. »V vseh občinah so to potrdili tudi občinski sveti oziroma občinska politika, medtem ko so v Preboldu poraženi županski kandidati zadnjih volitev pripravili nasproten sklep, ki je prejel en glas več kot županov predlog. Res pa je, da se nisem trudil s prepričevanjem svetnikov. Menim, da mora vsak lokalni politik razumeti in se znati odločiti, s kom bo lažje uresničeval in zagotavljal potrebe svojega lokalnega okolja,« pravi preboldski župan **Vinko Debelak** in dodaja, da mora priznati, da so tudi njihovi kolegi iz Saša regije odlični sodelavci. »Toda sosed je le sosed in v sodelovanju z njim navezovati poslovne stike je lažje in bolj učinkovito.«

V skupno občinsko upravo je trenutno vključenih deset občin ustanoviteljic Gornji Grad, Ljubno, Luče, Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji, Solčava, Šmartno ob Paki, Šoštanj in Mestna občina Velenje. Odlok o ustanovitvi SOU Saša regije so občine Zgornje Savinjske doline sprejele že v preteklem letu. Ker je željo po pridružitvi izkazala tudi Občina Prebold, so konec lanskega leta morale odlok sprejeti še enkrat. Kot še dodaja Debelak, je za Prebold sodelovanje v tej upravi cenejše. Plačujejo ji samo po dejavnosti uporabi skupnih služb, kot sta medobčinska inšpekcija in redarji, medtem ko naj bi v »celjskem primeru« plačevali po razdelilniku in ne glede na obseg uporabe storitev. ŠO

Dobrnčani že imajo proračun

DOBRNA – Občina je na svoji zadnji seji konec lanskega sprejela letošnji proračun. Sprejet je bil soglasno. Predvidenih je približno 5,8 milijona evrov skupnih prihodkov in odhodkov.

Od tega je za različne naložbe namenjenih 3,7 milijona evrov. Na naložbenem področju je največ sredstev za dokončanje kanalizacijskega sistema v Lokovini, Loki, Zavrhu in Vrbi ter za novogradnjo na območjih Brdc, Strmca ter Bre-

zna. Načrtovana je tudi dograditev vodovoda v Vinski Gorici, Strmcu ter Parožu. Nekaj denarja je prav tako za projektno dokumentacijo za širitev športnega centra in za idejni projekt gradnje varovanih stanovanj. »Ceste so manj v ospredju. Urejam jih toliko, kot jih lahko. Njihovega asfaltiranja ter obnov je nekoliko manj, kar je posledica tega, da ni za takšne namene razpisov za sofinanciranje,« dodaja župan **Martin Brecl**. BJ

Žičničarji od vlade pričakujejo pojasnila in pripravljenost na pogovor

Upravljalci smučišč na robu obupa

Od minulega konca tedna žičniške naprave na slovenskih smučiščih v skladu z zadnjim odlokom vlade spet ne obratujejo. Upravljalci smučišča so nad odločitvijo vlade presenečeni in razočarani, v združenju slovenskih žičničarjev od vlade zahtevajo natančnejše informacije o povrnitvi škode in več dialoga ter predhodnega obveščanja o prihodnjih ukrepih, ki zadevajo smučišča.

ROBERT GORJANC

»Z zaprtjem smučišč naj bi se zmanjšala morebitna obremenitev bolnišnic. Takšen argument je neprimeren, kar dokazuje pretekli konec tedna, ko so večino smučišč preplavili sankarji, sprehajalci, smučarji in ostali, se nenadzorovano družili, brez mask, minimalne razdalje in testov, ki so do prepovedi obratovanja žičniških naprav še bili obvezni za osebe, starejše od 12 let,« je v odzivu na zadnje odločitev vlade povedala **Suzana Srdić**, direktorica družbe Golte.

Na enem osrednjih smučišč v naši regiji so kljub letošnjim

idealnim vremenskim razmeram uspeli sestaviti le nekaj smučarskih dni. »Tako pogodbenemu spreminjanju odlokov je nemogoče slediti, poleg tega nam vsakokratna sprememba ali nov odlok povzročita ogromno stroškov. Hitre teste smo izvajali tri dni, zaradi objektivnih razlogov testov več ni bilo možno izvajati,« je še dejala naša sogovornica.

Tako kot ostali upravljalci smučišč so tudi na Golteh zaradi stanja zelo zaskrbljeni, pravzaprav že kar obupani. »Smo že skoraj sredi januarja, zato se bojimo, da je letošnja

sezona izgubljena, čeprav nas je narava res nagradila z vremenom. Od države pričakujemo finančno pomoč, nadomestilo za izpad prihodka,« je še pojasnila Suzana Srdić.

Žičničarji ne razumejo zadnje vladne odločitve

V združenju slovenskih žičničarjev so bili nad zadnjim vladnim odlokom, ki upravljalcem smučišč do nadaljnjega nalaga ustavitev žičniških naprav, zelo razočarani, še bolj nad pojasnilom pristojnega ministra za to odločitev, da vlada želi preprečiti dodatno obremenitev bolnišnic zaradi poškodb.

»V prvem tednu januarja se je na naših smučiščih poškodovala le ena oseba, ki je potrebovala bolnišnično oskrbo. Očitno teh števil v vladi niso preverjali,« je po seji upravne odbora združenja žičničarjev povedal **Boštjan Paradiž**, podpredsednik združenja. Poudaril je še, da v združe-

nju pričakujejo, da bo vlada bolj prisluhnila informacijam s terena. Menijo tudi, da bi se vlada lahko ukrepov za preprečevanja širjenja koronavirusa lotila na drugačen način, pri čemer poudarjajo, da gre pri smučanju za dejavnost na prostem, pri katerem ne prihaja do tesnih medsebojnih stikov.

Podpredsednik združenja žičničarjev je še opozoril, da za smučišča sezona traja le približno sto dni na leto in ker upravljalci smučišč ne morejo izvajati svoje dejavnosti, bo poslovna škoda seveda velika. Konkretno je še ne morejo oceniti, a so prihodki v tej sezoni, če je o njej sploh mogoče govoriti, na smučiščih za desetino nižji od lanskih.

»Podjetja v panogi žičničarstva so se znašla v velikih likvidnostnih težavah, zato mora biti pomoč države takojšnja,« je še poudaril Boštjan Paradiž in opozoril, da je ogroženih več kot pet tisoč delovnih mest.

Foto: Andraž Purg - GrupA

OB ROBU

Tesnoba ob odpustkih izvenkarantenske rekreacije

Letos je najbrž prvo leto, ko nimam kompleksa, ker ne obvladam alpskega smučanja. Kar seveda ne pomeni, da se kot navdušenec nordijskega smučanja in smučarskega teka naslajam ob tem, da imamo ljubitelji te smučarske zvrsti v zimski sezonah več možnosti za rekreacijo kot alpski smučarji. Prav nasprotno, zelo sočustvujem z alpskimi navdušenci, ki ne morejo uživati v svojem priljubljenem športu, in z upravljalci smučarskih naprav, ker ne morejo izvajati svoje dejavnosti.

ROBERT GORJANC

Smučišča so bila lani ob koncu leta najprej žrtve ukrepa vlade o prepovedi prehajanja občinskih meja. Zaradi tega mnogi upravljalci sploh niso odprli smučišč, saj so ocenili, da to ne bo rentabilno, tisti, ki so se za to odločili, so hitro obupali, saj smučarjev ni bilo. Ko je vlada kot dobrodošlo dopustno izjemo za izhod iz občinskega mehurčka določila rekreacijo, je za smučišča posijal žarek upanja, a je kmalu ugasnil. Upravljalci smučišč so namreč dobili tudi obvezo, da lahko žičniške uprave uporabljajo le smučarji, ki predložijo negativen test na covid-19, ali da smučišča sama izvajajo hitre teste. Slednje se je izkazalo za preveč zahtevno in zapleteno, zato je združenja žičničarjev vlado pozvalo, naj ta ukrep umakne.

Vladna odločitev na poziv smučišč je bila v prvih dneh novega leta popolna zaustavitev žičniških naprav, in sicer z utemeljitvijo, kot je navedel infrastrukturni minister Jernej Vrtovec, da bi poškodbe na smučiščih lahko preveč obremenile zdravstvene zmogljivosti v bolnišnicah, kjer so osredotočeni na pomoč bolnikom s covidom. Ob tem, da so bila smučišča v zadnjem obdobju vsak teden deležna novega ukrepa, se je, kot je mogoče razumeti ministra, spremenil tudi glavni razlog za nedelovanje smučišč in torej nevarnost okužb na njih očitno ni več takšen problem.

Ob upoštevanju vseh zaščitnih ukrepov (varnostna razdalja, nošenje mask, razkuževanje) nevarnost okužbe na smučiščih najbrž ni nič večja od tiste v trgovini in še za dejavnost na prostem gre, kjer je možnost okužbe precej manjša. Namesto skrajnih ukrepov (testi oziroma testiranje ter zaprtje žičniških naprav) bi nemara veljalo razmisliti o ukrepu omejenega števila smučarjev na smučiščih glede na njihovo velikost, in sicer na podlagi vnaprejšnje spletne prodaje dnevniških vozovnic ali spletne prijave tistih, ki imajo sezonsko vozovnico. Tako bi se izognili gnečam pred blagajnam za prodajo kart, na parkiriščih, na smučiščih bi lažje obvladovali pretok smučarjev in se na podlagi tega lahko tudi hitreje odzivali glede spoštovanja in uresničevanja zaščitnih ukrepov. Za smučišča to ne bi bila idealna rešitev, a zagotovo boljša kot sedanja, ko sploh ne obratujejo.

To je le ena od možnih rešitev. Če bi vlada bolj prisluhnila žičničarjem, bi zagotovo lahko našli še kakšno bolj učinkovito, ki bi dopustila smuko in hkrati ne bi poslabševala epidemiološke slike. Sicer pa se bodo dogajali ekscesni prizori romarskih obiskov Velike planine, Kranjske Gore in drugih mest, kjer smo minuli konec tedna lahko videli prometne gneče, nered na parkiriščih in prevelike množice, v kateri mnogih ne bi bilo, če bi lahko smučali.

In zdaj se lahko le bojimo, da nam bo vlada zaradi takšnih prizorov kot odgovor nanje in kot nov ukrep vzela še to dragoceno možnost za občasen izhod iz karantene.

Se bodo alpski smučarji na naših smučiščih v tej sezoni še lahko zapeljali po belih strminah?

Korak bliže gradnji domov

ROGATEC, KOZJE – Občini sta pridobili pravomočni gradbeni dovoljenji za gradnjo domov starejših, ki naj bi bila organizirana kot dislocirani enoti Doma upokoencev Šmarje pri Jelšah. V Rogatcu želijo dom, katerega gradnja je z vso dokumentacijo ocenjena na 2,8 milijona evrov, zgraditi do konca leta 2023. Tudi v Kozjem dokončanje gradnje, ki je glede na investicijski načrt ocenjena na 3,5 milijona evrov, načrtujejo do poletja 2023. Občini bosta prispevali zemljišči, denar za gradnjo in potrebno dokumentacijo bo zagotovila država.

V Domu starejših Kozje naj bi bilo prostora za 49 in v Domu starejših Rogatec za 35 stanovalcev, gradnjo enot bo plačala država. Širitev enote doma je predvidena tudi v občini Podčetrtek, kjer je predvidenih še 27 dodatnih postelj. Direktorica Doma upokoencev Šmarje pri Jelšah **Gordana Drimel** je za naš medij pred časom poveda-

la, da se kljub novim enotam število postelj za domsko namestitve v Obsotelju in na Kozjanskem ne bo močno povečalo. Bo pa velik poudarek na boljši kakovosti bivanja, saj bodo novogradnje odprle tudi možnost za obnovo šmarskega doma, ki je star 46 let.

Dejala je, da bodo starejši, zahvaljujoč novim enotam,

na jesen življenja lažje ostali v okolju, ki ga poznajo. To pomeni tudi več stika s svojci ter lažjo komunikacijo z njimi.

Nove namestitvene zmogljivosti bodo starejšim omogočale boljšo kakovost bivanja, saj bo večina načrtovanih sob enoposteljnih. Dodala je še,

da bodo enote domov nudile tudi druge možnosti, kot so dnevno varstvo, začasne namestitve in pomoč na domu. Starejšim in njihovim svojcem

želijo namreč ponuditi širšo paleto storitev, da bodo tako lahko poiskali najbolj primerne oblike dolgotrajne oskrbe.

TS

Tako naj bi izgledala enota doma starejših v Kozjem. (Foto: Občina Kozje)

Zgodovinski arhiv Celje v letu 2021

Gastronomsko in Ipavčevo leto, virtualni portal ...

»V letu 2021 pričakujemo glede na aktualne razmere še kar nekaj prilagajanja, ko gre za dogovarjanje z ustvarjalci arhivskega gradiva in dostop do gradiva, kar je bila praksa tudi v minulem letu. Vpisovanje, urejanje in digitalizacijo arhivskega gradiva nemoteno izvajamo že ves čas ne glede na razmere. Sicer nas v letu 2021 čaka kar nekaj zanimivih razstavnih in založniških projektov,« je programski pogled na minulo in komaj začeto leto 2021 strnil dr. Borut Batagelj, direktor Zgodovinskega arhiva Celje (ZAC).

ROBERT GORJANC

Čeprav zbiranje in urejanje arhivskega gradiva predstavlja osnovno dejavnost ZAC, je vsaj na področju kulture ustanova vendarle bolj prepoznavna po številnih razstavah, knjigah in drugih projektih.

V ZAC bodo na podlagi usmeritev ministrstva za kulturo prispevali svoj delež v obeleževanju dveh letošnjih projektov državnega pomena. »Prvi bo posvečen Sloveniji kot gastronomski prestolnici Evrope, za kar bomo izdali knjigo receptov, ki jih hranimo v naših fondih in zbirkah. Prav tako se bomo posvetili zgodbi, ki ima velik regionalni pomen: gre za znanovanje Ipavčevega leta, za katerega bomo v arhivu pripravili razstavo,« je povedal direktor ZAC.

V arhivu bodo nadaljevali že uveljavljena projekta, kot sta Arhiv v mestu, ki je povezan s Celjem in v okviru katerega pripravljajo razstave na prostem, ter Arhiv v regiji, s katerim na območju od Rinke do Sotle v sodelovanju z občino ali njenim javnim za-

vodom pripravljajo priložnostno razstavo o tem okolju.

Čezmejno sodelovanje

»S sodelovanjem pri pripravi razstave se bomo vključili tudi v obeleževanje 150-letnice celjskega turističnega društva. Prav tako si še naprej prizadevamo krepiti mednarodno dejavnost in tako s kolegi sosednje Hrvaške nadaljujemo izvajanje projekta Vino na meji, vino na granici,« je naš sogovornik še nizal letošnje načrte.

Kako je s projektom Dekade, ki je v minulih letih naletel na veliko zanimanje javnosti? » Dekade so bile zasnovane kot projekt, ki je vezan na čas ustanovitve in dobo delovanja našega arhiva. Glede na vse dobre odzive javnosti na ta projekt, ki predstavlja neko rdečo nit razvoja in življenja tukajšnjega okolja, je smiselno, da ga nadaljujemo. Tako načrtujemo – ne še letos, ampak v prihodnjem letu – da bomo v okviru Dekad

Dr. Borut Batagelj, direktor Zgodovinskega arhiva Celje

predstavljali zgodbo o Celju v štiridesetih, tridesetih, dvajsetih letih ... prejšnjega stoletja,« je še pojasnil Borut Batagelj.

Virtualni portal

V ZAC so ob koncu minulega leta v odzivu na aktualne epidemiološke razmere, ki so onemogočile, da bi v živo

predstavili svojo razstavo Memento mori, pripravili njeno virtualno različico, prav tako so za spletni ogled pripravili eno obdobje iz projekta Dekade. Glede na dobre izkušnje bodo virtualne postavitev kot podporo klasičnim razstavam pripravljali tudi letos.

»Epidemija je kulturne

ustanove, tudi našo, spodbudila, da poskušamo z javnostjo za ohranjanje stika komunicirati tudi v okviru drugih, spletnih kanalov. Seveda s takšnimi predstavitvami ne moremo doseči enakih učinkov, ki jih dosežemo z razstavami v živo, a so vseeno koristen nadomestek, še zlasti v teh

razmerah. Hkrati je naš delovni portal virtualni.zac lahko tudi dobra priložnost za arhiviranje naših razstav, še zlasti tistih, ki niso bile podprte s spremljevalnim tiskanim katalogom,« je svoje razmišljanje o projektih ZAC v tem letu sklenil direktor arhiva Borut Batagelj.

Foto: SHERPA

Ko moda stopi v galerijo

Mlad velenjski modni oblikovalec Matic Veler je tokrat svoje modne izdelke z modne brvi prestavil v Galerijo Velenje. Modna oblačila so postala umetniški kosi.

Umetniško pot je Matic Veler začel že kot otrok. Veliko časa je preživel v prostorih domačega krojaštva, saj sta njegova oče in dedek krojača. Po likovni gimnaziji v Velenju je na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani študiral oblikovanje tekstilij in oblačil. Za podiplomski študij je izbral Royal College of Art v Londonu, ugledno ustanovo, ki ji že vrsto let pripada naziv najboljša šola oblikovanja na svetu. V veliko čast mu je, da je bil sprejet in da je na njej dokončal študij modnega oblikovanja. Po številnih modnih vrveh je zdaj stopil v galerijo. »Konec leta 2019 sem se prvič dobil s kustosinjo Mileno Koren Božiček in ji predstavil svoje delo ter opisal pomembnost modernistične arhitekture Velenja, ki je predstavljala velik del mojega razvoja estetike v času odrasčanja. Filozofija mojega dela se je tako zdela zelo primerna, da jo v svojih delih za prvo večjo samostojno razstavo razstavim prav v

velenjski galeriji,« je odločitev za razstavo predstavil Matic Veler.

Nasprotje baroka in velenjskega betona

A moderno se je kasneje združilo z baročnim. »Ker sem velik ljubitelj baročne umetnosti, je v mojem procesu ustvarjanja pomembna primerjava nasprotij umetnosti baroka in modernistične – brutalne arhitekture. Velenjska galerija je čudovit primer slednje. Moja razstava se v njej čudovito poveže z arhitekturo, predvsem pa s filozofijo del.«

Kot umetniku in oblikovalcu se mu zdita zelo pomembna zgodba in ozadje, ki ga njegovo delo predstavlja. Rdeča nit ustvarjanja od začetka do konca. »Vprašanje, kako vzbuditi čustva v ljudeh, kar se mu zdi pri umetnosti najpomembnejše, skuša razvijati v tej smeri, da predstavlja modo kot umetnost in ne le nekaj vsakdanjega, kar zavržemo – z različnimi inštalacijami, kosi oblačil, ki delujejo kot kip, z maketami inštalacij ter z drugimi umetniškimi pristopi,« je zapisala kustusinja Milena Koren Božiček ob Velerjevi razstavi.

Razstavljati v galeriji je precej drugače kot nastopiti na modni pisti. Pri raz-

stavah si vzamemo več časa za ogled, prav tako je predstavitev umetnikovih del na ta način predstavljena v sklopu doživetja mode kot umetnosti in ne samo kot kos oblačila. »Z različnimi učinki, naj gre za luči, podstavke ali izbiro višine lutk, lahko lažje dosežem predstavitev, ki jo želim. Gre za daljši trenutek in ne za minjiv učinek v nekaj minutah.«

Moda vpliva na človekovo počutje

Matic Veler je izpostavil pomembno vlogo mode tudi v kriznih časih. »Opazil sem, da je veliko modnih hiš in manjših oblikovalcev zaradi krize svoje izdelke začelo tržiti in predstavljati na nekoliko nov način. Tukaj lahko opazimo napredek predvsem pri uporabi in razvoju digitalnih medijev, tudi za predstavitev umetnosti. Moda seveda vpliva tudi psihološko na počutje posameznika, če se strinjamo ali ne. Lahko nas spravi v boljše počutje. To želim v svojem primeru doseči s predstavitvijo v galeriji, z ustvarjanjem prav posebnega, prijetnega okolja z odsevi luči in drugimi elementi.«

BGO

Teatralna ekspresivnost/modni svetovi matica Velerja so na ogled na spletni strani www.maticveler.com in tudi na spletni strani Galerije Velenje (www.galerijavelenje.si) in Festivala Velenje (www.festival-velenje.si) ter na FB-profilih Galerija Velenje in Festival Velenje.

Nova monografija ob obletnici

ROGAŠKA SLATINA – Občina je izdala in založila novo monografijo Rogaške Slatine. Izid obeležuje petindvajsetletnico samostojne občine. Utrip zdraviliškega mesta je predstavljen tako v slovenskem kot v angleškem jeziku.

Mesto vode in stekla je novo monografijo dobilo po enajstih letih, odkar je izšla zadnja. Občina je pripravila knjigo zaupala družbi Fit media. Besedilo je napisala in uredila Vanesa Čanji, fotografiral je Peter Marinšek, delo je oblikovala Metka Vehovar Piano. V knjigi je tudi zgodovinski pregled razvoja Rogaške Slatine, ki ga je za monografijo iz leta 2009 pripravil Dušan Mlacovič. Delo je izšlo v nakladi tisoč izvodov, kupiti ga je mogoče v Javnem zavodu za turizem in kulturo Rogaška Slatina.

TS

Pogled Barbare Pokorny je usmerjen v prihodnost. Ob tem pravi: »V leto 2021 vstopamo s krepko dodatno mero zagnanosti in odgovornosti. Ne v hlepenju po vrnitvi na že dosežene ravni števila obiskovalcev in ostalih bolj kot ne ekonomskih kazalnikov uspešnosti. V novo leto vstopamo s čvrstim prepričanjem, da se bodo naše odrske luči nekega dne v polnem sijaju spet prižgale, da bo glasba vseh pojavnosti spet igrala in da bodo tehtne zgodbe spet povedane na odrih, platnih in drugod.«

Program v Velenju bodo v letu 2021 krojili domači kulturni ustvarjalci

Kot kruh in zrak

Leto 2020 je bilo za vse, ki delajo na področju kulture, umetnosti in zabavne industrije, izjemno težko. Kultura je zagotovo ena največjih ujetnic in žrtev koronačasa. Ustvarjalci so morali čez noč najti nove načine delovanja, ustvarjanja in predvsem predstavljanja. Da so bili izzivi še bolj zapleteni, so se pravila tedensko spreminjala in zgolj neomajni želji ter kreativnosti se lahko zahvalimo, da kultura ni povsem pokleknila. Z vsemi izzivi so se uspešno spopadli v Velenju. Čeprav so bile tradicionalne prireditve, za katere že leta skrbi Festival Velenje, drugačne in spremenjene, so med ljudi ponesle veselje in prepotrebno pozitivno energijo. Kot obljublja direktorica tega javnega zavoda, ki bogati predvsem kulturno življenje premovalniškega mesta, so program za letos načrtovali zelo optimistično. Imajo pripravljen tudi plan B.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Barbara Pokorny, ki javni zavod Festival Velenje vodi že od leta 2008, priznava, da je za ustvarjalce izjemno naporno leto, ki je prednje postavilo nemalo preprek. Z znanjem in s prizadevanostjo ter podporo lokalne skupnosti so jih uspeli preplezati. Ob tem priznava, da se je za zaposlene v javnem sektorju vseeno vse še nekako izšlo, medtem ko so se v nemilosti znašli številni samostojni kulturni ustvarjalci, samostojni podjetniki, podjetja, društva. »Vsi, ki imamo radi kulturo in umetnost, smo v tem letu zagotovo še bolj spoznali, kakšen pomen igrata v našem življenju. Kultura in umetnost sta kot kruh in zrak, brez katerega ne znamo živeti,« pravi Pokornyeva. »Kljub vsem omejitvam in zapovedim – ali pa ravno zato – se je v nas razvil čisto nov kreativni duh, ki je leto vendarle lepo zaokrožil in bogatil z mnogimi dejavnostmi in dogodki.«

Glasba s teras

Že v spomladanskem valu epidemije so se v Festivalu Velenje zelo dobro organizirali in začeli razvijati nove produkte ter dogodke, s čimer so ohranjali vsaj minimalen stik z občinstvom, ljudem so tako ponudili vsaj nekaj kulturnih doživetij. »Mislim, da smo med prvimi v Sloveniji začeli izvajati nastope s teras naših objektov, galerije in kulturnega doma, in tako z glasbo nagovarjati naključno mimoidoče na Titovem trgu. Spomnim se, da so bili nekateri ljudje, ko so po dveh mesecih spet slišali glas pevke v živo, kar solzni, tako močna čustva so jih preplavila,« se spominja direktorica. Tovrstne nastope so izvajali do poletja, ko so se ukrepi nekoliko sprostili in je bilo ponovno mogoče izvajati dogodke za manjši krog ljudi.

Mali in veliki Pikini navdušenci so septembra še bolj nečakano kot sicer pričakovali Pikin festival. Pika

je namreč tista neustrašna deklica, ki se nikogar ne boji in je ni mogoče tako preprosto ugnati. Tudi lani se ni dala kar odgnati. In snovalci najbolj pikastega festivala so upravičeno ponosni, da jim je uspelo izpeljati tudi 31. Pikin festival. »Res je bil precej manjši kot prejšnji, a mnogi so nam čestitali za pogum, da smo se tega projekta v tem nemogočem letu sploh lotili,« pove Barbara Pokorny.

Selitev na splet

Ko nas je jeseni udaril drugi val epidemije, ki še vedno traja, so se tudi v Festivalu Velenje usmerili v objavljane dogodkov na spletni strani in socialnih omrežjih. Nastala je vrsta inovativnih produktov, zanimivih delavnic, pogovorov, videov, razstav in objav. »Zelo opažene so bile tudi naše decembrske praznične instalacije, ki smo jih postavili po mestu – nekaj lesenih smrečic z lepimi željami smo odnesli tudi na bližnje hribe in vrhove.«

V času, ko se je država skoraj povsem ustavila, so v Velenju obeležili pomembno obletnico, 60-letnico Doma kulture Velenje, ki velja za modernistični biser in ponos Velenja, mesta kulture. Načrtovano bogato praznovanje so bili prisiljeni preseliti na splet. »E-svečanost, ki smo jo pripravili zaposleni, je bila zagotovo eden najbolj odmevnih dogodkov v letu 2020,« meni direktorica in razkrije, da so vse posneli na domačem odru. Ob tem so izdelali tudi navidezno občinstvo, ki je zapolnilo prazno dvorano, in za konec spekli še kolače za navidezno pogostitev.

Da ljudje radi vidijo znan obraz in slišijo njihove glasove, dokazuje tudi to, da je bila glasbena čestitka zaposlenih najbolj gledan spletni dogodek minulega leta »V čestitki smo delček pesmi Naj res bo srečno to novo leto zapeli prav vsi zaposleni, ki sicer sploh ne po-

jemo, a smo tako iskreno in srčno »zafušali«, da smo prejeli nešteto čestitk,« v smehu pravi direktorica Barbara Pokorny, ponosna na ekipo, ki je uspešno krmarila skozi viharo leto 2020.

Optimistično v leto 2021

Kot je še povedala direktorica Festivala Velenje, so se pri pripravi letnega načrta dela odločili za optimističen pristop, kot da bo epidemije res kmalu konec. A imajo kljub vsemu pripravljen tudi rezervni načrt. »Osnovno programsko vodilo letošnjega leta bo, da bomo v program kar v največji meri vključevali domače, lokalne kulturne izvajalce in s tem na nek način pomagali tudi njim.« Tudi Mestna občina Velenje je že pripravila razpis za izvedbo občinskih proslav, ki naj bi jih pripravili domači kulturni ustvarjalci.

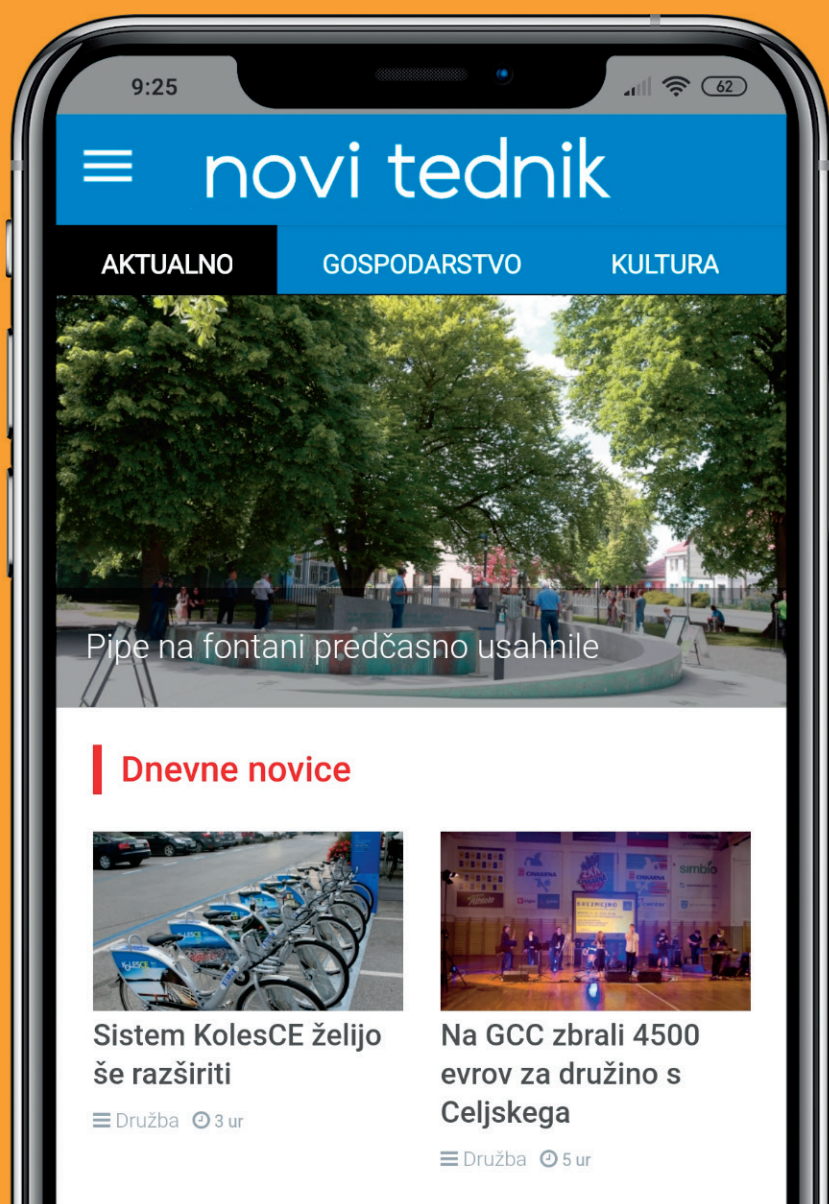
V Velenju se zavedajo, da bo leto vsekakor zahtevno, saj morajo nadoknaditi kar nekaj zamujenih dejavnosti. »V jesenskem roku smo razpisali deset različnih abonmajev in jih tudi razprodali, a jih žal nismo izvedli – izvedba se bo očitno pomaknila v spomladansko-poletni del sezone.«

Obsežen načrt so pri Festivalu Velenje pripravili na področju lastne produkcije in resnično upajo, da ga bodo lahko izvedli. »Pripravili bomo tri lutkovne predstave, tri plesne produkcije, dve gledališki predstavi in večmedijski projekt, prav tako imamo v načrtu izpeljavo dveh mednarodnih projektov. V Galeriji Velenje imamo v načrtu deset razstav, večja med njimi je razstava oblikovalke stekla Tanje Pak, med drugim želimo prenoviti tudi našo stalno zbirko na Velenjskem gradu. V kinu bomo nadgradili projekt kulturne vzgoje Kinozaver,« smeje načrtni direktorica. Seveda si nadvse želijo, da bi letos v vseh svojih razsežnostih zaživel tudi Pikin festival. Pri tem bo nov izziv za vse velenjske ustvarjalce in organizatorje dogodkov predstavljal nov prireditveni oder.

Ena večjih novosti leta 2021 bo, da bodo v produkcijo vključevali tudi projekte zaposlenih: »Med sodelavci imamo pesnike, fotografe, ilustratorje, oblikovalce, pevce in rok zvezdnike,« z nasmehom našteva Pokornyeva in poudari, da bodo zagotovo največji izzivi leta vrnitev obsega kakovostne kulturno-umetniške ponudbe na že doseženo raven, vzpostavitev nove oblike nagovarjanja ciljnega občinstva ter ohranjanje tradicionalno in pritegnitev novo občinstvo. »Potrebna je renesansa vsakega koščka in celotne strukture velenjskega kulturnega sektorja.«

Foto: Festival Velenje

Naložite si aplikacijo in nas spremljajte, kjerkoli ste.

novi tednik

radio celje

Bodo zasnežene zime kmalu postale le lep spomin?

Sneg pobelil državo, a mile zime ostajajo dejstvo

Sneg je v zadnjih dneh pobelil večji del države in s pomočjo nizkih temperatur ustvaril pravo zimsko idilo, česar so se zagotovo najbolj razveselili otroci. Le kako se ne bi, ko zimska odeja po dolinah v zadnjih letih postaja vedno redkejša in krajša. Zasneženi prizori, kot smo jim priča v teh dneh, v preteklosti niso bili nič posebnega, temveč bolj kot ne klasična podoba zimskega časa. Zagotovo se še kdo spominja zime leta 1952, ko je Slovenijo dobesedno »zametlo«. Ponekod je bilo tudi do dva metra snega. Še bolj svež je spomin na zimo 1986-87, ko smo bili prav tako deležni nadpovprečno veliko snega. Najbolj mrzla v zadnjih stotih letih je bila leta 1928-1929, ko je celo zamrznilo morje v Tržaškem zalivu.

ŠPELA OŽIR

V zadnjih desetletjih, ko je za mnoge zima postala nekaj lepega, nekaj idiličnega, veliko ljudi, predvsem otroci, pozimi dan za dnevno nečakano pričakuje sneg. A tega ni in ni. Če že pobeli doline, v nekaj dneh hitro skopni. Za seboj pusti le razmočen teren. Profesor dr. **Matej Ogrin** z oddelka za geografijo na ljubljanski filozofski fakulteti pravi, da to na žalost ni naključje, temveč naša nova realnost. Zgovorno je že to, da smo od leta 1961 do 1990 v nižinah v povprečju letno našli 40 do 60 dni s snežno odejo, v zadnjih tridesetih letih le še 20 do 40 in tovrsten trend se bo še nadaljeval. »Snežna odeja bo v prihodnje seveda še »prihajala« in se bo še obdržala, a zagotovo ne bomo beležili več dolgih obdobij hladnega zimskega sneženega vremena, ki so vedno redkejša, pri čemer za nadpovprečno dolgo obdobje danes velja nekaj, kar je bilo včasih povprečje. Vedno

»Ustaljenega hladnega vremena, ki je nekoč trajalo od decembra do sredine februarja, ni več.«

pogosteje smo priča sneženju in snežni odeji, ki jo hitro »odplakne« odjuga,« izpostavi Ogrin in doda, da v Sloveniji in ostalih nižinah okrog Alp ne moremo niti več govoriti, da je zima hladno obdobje z občasnimi odjugami, temveč ravno nasprotno. Zimski čas je postal obdobje milega, komaj še zmerno hladnega vremena, ki ga občasno zmotijo večina kratka obdobja hladnega vremena. In ravno takšno je v teh dneh.

Več pozeb in naraslih voda

Za Celjsko kotlino so zaradi kotlinske lege zgodaj spomladi značilne močne pozebe, ki jih

kljub vedno višjim temperaturam ni manj, temveč je lahko ravno nasprotno. »Res je, da je podnebje toplejše, a se zato narava prebudi toliko prej. Za pozebo je dovolj že ena mrzla noč in en prodor hladnega zraka od severa v drugi polovici pomladi. Kmetje, ki se ukvarjajo s pridelavo zgodnje zelenjave in sadja, so v zadnjih šestih letih zaradi pozeb kar štirikrat utrpeli velike finančne izgube, čemur smo priča tudi v našem, savinjskem delu države,« izpostavi Ogrin.

Podnebne spremembe poleg milih zim nenazadnje prinašajo več izrazitih padavinskih dogodkov. Sneg v visokogorju, v našem primeru v Kamniško-Savinjskih Alpah, pomeni zadržek padavin in voda začne počasi odtekati še spomladi s taljenjem snežne odeje. V času milih zim, ko niti v gorah ne sneži, temveč dežuje, voda iz gora odteka bistveno hitreje, kot bi, če bi se snežna odeja v gorah

talila. Za povrhu se to dogaja ravno v času najobilnejših padavin. »Večina slovenskih rek je hudourniških in Savinja je ena tistih, ki se zna najbolj razjeziti. Hudourniških poplav jeseni in pozimi zato zagotovo ne bo manj kot nekoč.«

Zemlja staknila vročino

Vzrok za vse te spremembe je globalno segrevanje, ki smo mu bolj izrazito pričali zadnjih sedemdeset let, zlasti pa po letu 1980. »V šali rečeno je naš planet zbolel za »človekom« in ima vročino. Zime so bolj mile po vsem svetu, a se vsi deli planeta ne segrevajo enako hitro. Daleč najhitreje se segrevajo polarni

Dr. Matej Ogrin z Gomiškega je profesor geografije na ljubljanski filozofski fakulteti.

»V šali rečeno je naš planet zbolel s »človekom« in ima vročino, zato so zime bolj mile po vsem svetu.«

predeli, medtem ko najpočasneje območja ob morju in nad oceani v nižjih geografskih širinah.« Človek je namreč s svojimi dejavnostmi spremenil planet že do te mere, da se spreminja sestava atmosfere, na primer tudi količina ogljikovega dioksida, ki je eden najpomembnejših toplogrednih plinov. Njegov delež se z uporabo fosilnih goriv – premog, nafta, zemeljski plin – vedno bolj povečuje. Atmosfera, ki jo imamo danes, je drugačna, kot je bila pred več desetletji. »Podobno je, če primerjamo dve na prvi pogled povsem enaki hiši, a z različno debelino izolacije. Tudi atmosfera je na prvi pogled takšna kot nekoč, v resnici pa je danes njena sposobnost zadrževanja dolgovalovnega sevanja tal – poenostavljeno lahko rečemo kar toplote, ki jo oddajajo tla – bistveno večja kot pred 70 in več leti.«

Obliž na rane?

Je lahko nekajmesečna upočasnitev gospodarskega utripa zaradi karantene vsaj obliž na rane našega planeta? »Če človeštvo sto let in več onesnažuje ozračje z ogljikovim dioksidom, ki lahko ostane v atmosferi preko sto let, in potem nekaj mesecev nekoliko manj, seveda ni re-

V zadnjih desetletjih, ko je za mnoge zima postala nekaj lepega, nekaj idiličnega, veliko ljudi, predvsem otroci, v hladni polovici leta dan za dnevno nečakano pričakuje sneg. A tega ni in ni. Če že pobeli doline, v nekaj dneh hitro skopni.

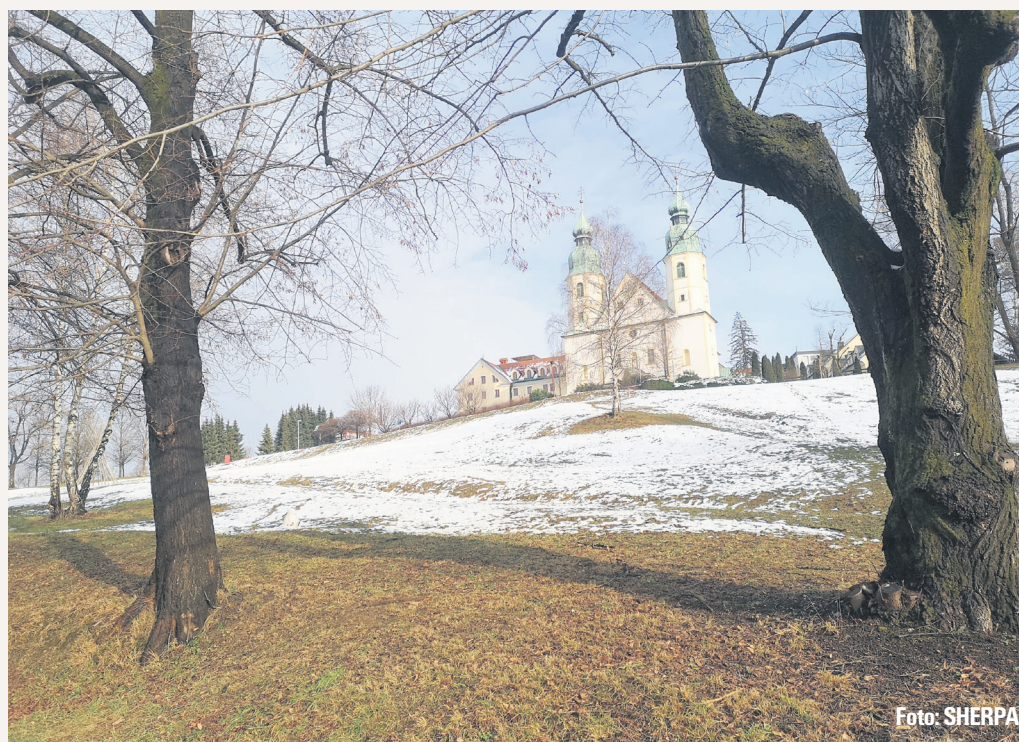

Foto: SHERPA

Dojemanje zime: od strahu k veselju

Ali je zima veselje ali nadloga? To se razlikuje od človeka do človeka, nenazadnje se je spreminjalo tudi skozi zgodovino. Na zanimiv način je to predstavil direktor celjskega zgodovinskega arhiva dr. **Borut Batagelj**, ki je leta 2010 pripravil razstavo z naslovom *Zima – od strahu k veselju*. Dojemanje zime se je namreč skozi zgodovino razlikovalo.

Dr. **Borut Batagelj** ugotavlja, da so se v slovenski družbi na prehodu iz 19. v 20. stoletje začeli spreminjati vzorci sprejemanja in doživljanja zime. Ljudje so se z zimo začeli precej bolj zblíževati kot prej, pred njo se niso zgolj varovali, ampak so jo vedno bolj občudovali in se je veselili. Prostega časa niso preživljali le v zakurjenih prostorih, ampak so odhajali ven. Od druge polovice 19. stoletja so se ljudje vedno bolj ukvarjali z zimskimi športi. Sankanje, drsanje in smučanje so prinesli v vsakdan meščanov povsem nov tip življenjskega sloga. »Zima, ki je bila prej razumljena kot eno samo zoprno čakanje na pomlad, je postala čas, ki bi ga bilo škoda zabiti med štirimi stenami. Človek je vedno bolj silil na prosto. Zima nikakor ni bila več razumljena zgolj kot prinašalka influenc, bolezní, v literarnih prispevkih celo kot sinonim smrti, ampak je postala pravo nasprotje vsega tega – zimo so ljudje začeli gledati celo kot zdravnico,« med drugim opisuje Batagelj in dodaja, da mnogi zimsko vreme še vedno sovražijo, a občasno se jim v isti sapi ta zimski svet v izbranih podobah zagotovo kdaj zazdi vsaj malo romantičen in idiličen.

Medtem ko je v večjem delu države letošnja zima še ena v nizu s snegom zelo skromnih zim, je povsem drugače v alpskih dolinah, kjer toliko snega januarja ni bilo že več desetletij.

Najhladnejše po februarju 2018

Nizke temperature, kot smo jo deležni v teh dneh, nekoč niso bile popolnoma nič posebnega, temveč klasična podoba zimskega časa. Podatki agencije za okolje kažejo, da je bilo še posebno mrzlo torkovo jutro, ki je bilo marsikje najhladnejše po ja-

nuarju 2019 ali celo februarju 2018. Podobno mrzlo jutro bi lahko bilo tudi jutri (v petek).

Po Sloveniji so bile po nižinah jutranje temperature od minus šest do minus 12 stopinj Celzija. Najhladnejše je bilo na Babnem polju, kjer so namerili kar minus 19 stopinj

Celzije. V Gornjem Gradu je bilo minus 14 in v Celju skoraj minus 12 stopinj Celzija. Še veliko bolj se ohladi v mraziščih, kjer sicer ni uradnih meteoroloških postaj. Dr. Matej Ogrin je v soboto v mrazišču Mrzla Komna izmeril kar minus 37 stopinj Celzija.

Ob koncu tedna bo naše kraje od severovzhoda oplazila mrzla sibirski zračna masa. Pričakujemo lahko veliko sonca in nizke temperature, ki bodo tudi čez dan marsikje vztrajale pod ničlo, zjutraj se bodo v krajih s snežno odejo lokalno spustile pod minus 20 stopinj Celzija. Mrz bo postopno popustil v prihodnjem tednu, ko se bo povečala možnost za padavine.

S smučiči presedlali na kolesa

V času milih zim so najbolj na udaru smučičišča, še posebej nižje ležeča. Na Celjski koči se po najboljših močeh trudijo snežno podlago zagotavljati z ustvarjanjem umetnega snega. Tega začnejo delati, takoj ko je mogoče, enako tudi na smučičišču Janina v Rogaški Slatini, ki velja za najnižje ležeče smučičišče pri nas. Drugačna usoda je doletela smučičišče v Libojah, ki so ga uredili približno leta 1966 po zaprtju tamkajšnjega rudnika.

V prvih letih delovanja je bilo eno redkih smučičišč z razsvetljavo, ki je bilo med Spodnesavinjčani zelo priljubljeno, a pretople zime z njim niso bile milostne. V zadnjih desetih letih so tu in tam poskušali zagnati žičnice in utrditi proge,

a zaradi pomanjkanja snega in previsokih temperatur ni bilo zelenih učinkov. Tudi naprave so bile vedno bolj zastarele in bi jih bilo treba obnoviti. Člani Športnega društva Vertikala so se zato odločili, da bodo na tem mestu ustvarili nekaj novega. Najprej so se spogledovali celo z oživitvijo smučičišča, a so kmalu ugotovili, da bi bilo to prevelik finančni zalogaj.

»Veliko denarja in časa bi bilo treba vložiti v birokracijo in dokumentacijo za pridobivanje ustreznih dovoljenj za delovanje žičnice,« je lani poleti o ovirah do novega smučičišča dejal predsednik društva Gregor Kotar. Vprašljiva bi bila tudi smiselnost drage in zapletene obnove smučičišča, saj je v zadnjih letih snega bolj malo. Območje v bližini znanega plezališča Kotečnik so zato raje namenili kolesarstvu. Projekt je podprla Občina Žalec. Zemljišče, ki je v lasti sklada kmetijskih zemljišč, je vzela v letni najem, finančno je podprla tudi gradnja postojanke ob vznožju hriba. Kolesarski park je odprt od začetka lanskega poletja.

Rešuje jih umetni sneg

Tudi na Celjski koči vidijo veliko priložnost v kolesarstvu, a se z umetnim zasneževanjem trudijo nemoteno zagotavljati zimsko sezono, po kateri so v prvi vrsti znani. »Na Celjski koči, kjer je prve zavoje naredil tudi Martin Čater, se trudimo kljub milim zimam zagotoviti smučarsko rekreacijo in izvajati tečaje za najmlajše. V zadnjih petih letih namreč decembra beležimo majhen odstotek naravnega snega, vendar vsako leto še pred vstopom v novo leto uspemo zagotoviti vsaj smučanje na otroškem traku,« pravi vodja tamkajšnjega hotela Gregor Bezljaj in doda, da za zasne-

OB ROBU

Nekateri jo obožujejo, drugi sovražijo

ŠPELA OŽIR

Ni še tako dolgo nazaj, ko je soseda med pogovorom mimogrede navrgla, da popolnoma nič ne pogreša snega. Ravno nasprotno, celo vesela je, če so zime v zadnjih letih bolj kot ne zelene. Ne ve namreč, zakaj bi se kdo sploh veselil zjutraj zbuditi vsaj pol ure prej, se obleči, v roke vzeti lopato, odmetati goro snega in se po polžje odpeljati v službo, kjer se prava »zabava« z iskanjem prostih parkirnih mest na zasneženih parkiriščih šele začne. Sol in nekoliko višje dnevne temperature nato sveže zapadel sneg hitro spremenijo v plundro, ki dobesedno preplavi mestne ulice. Brez prave bojne opreme (beri nepremičljivih škornjev) je obisk mestnega središča prava nočna mora.

Po vsem naštetem ima soseda res prav, da so zelene zime do ljudi veliko bolj prizanesljivejše. A to je zgolj ena plat hladne polovice leta. Če bi se namreč pogovarjali s katerim otrokom, zgoraj omenjenih težav ne bi niti opazil. Za pot v šolo bi uporabil najtoplejše škornje in oblačila ter na poti občudoval svoj zasneženi domači kraj. Pred šolskimi vrati bi se otresel snega in se zapodil v razred, iz katerega bi celo dopoldne pogledoval skozi okno in razmišljal, kaj vse bo lahko popoldne skupaj s prijatelji počel na snegu. Zagotovo podobno razmišlja marsikateri odrasel.

Ali je torej zima nadloga ali veselje, je izključno odvisno od posameznika. Zagotovo je res, da mile zime niso nekaj naključnega, temveč znanstveno dokazana posledica človeških vplivov na okolje. Atmosfera je vedno tanjša, ledeniki so vedno manjši, morske gladine vedno višje, vremenske ujme vedno pogostejše... Kaj lahko posameznik naredi v boju proti podnebnim spremembam? Z globalnega vidika morda res nič, a z dolgoročno spreminjenimi množičnimi potrošniškimi navadami bodo morda tudi svetovni odločevalci, ki imajo v rokah škarje in platno, začeli sprejemati drugačne, okolju prijaznejše rešitve.

ževanje začnejo pripravljati že novembra, zasneževati nato začnejo v prvi polovici decembra. »Zimska sezona pri nas v povprečju traja 60 smučarskih dni, žal vedno ne moremo zagotoviti obratovanja vlečne naprave, lahko pa ponudimo vsem snega željnim smučarski trak.«

Na Celjski koči se trudijo kljub milim zimam zagotoviti smučarsko rekreacijo in izvajati tečaje za najmlajše. V zadnjih petih letih beležijo majhen odstotek naravnega snega. (Foto: arhiv NT (SHERPA))

Gregor Bezljaj: »Kombinacija naravnega in kompaktnega snega, nam je vsako leto omogočila, da smo uspeli izvesti smučarsko sezono, četudi ob višjih temperaturah.«

Pozimi najmanj vremenskih nevšečnosti

O tem, kako mile zime in podnebne spremembe vplivajo na kmetijstvo, smo se pogovarjali s specialistom zelenjadarstva in poljedelstva iz celjske izpostave kmetijsko-gozdarske svetovalne službe Igorjem Škerbotom.

»Milejše zime so že kar nekaj časa dejstvo. Zima zimi ni enaka, ene so suhe, druge mokre, kdaj pa kdaj sneg, celo zelo nizke temperature. In vsemu temu se kljub trudu ne da popolnoma prilagoditi. Pridelovalci poljščin morajo zato nenehno prilagajati tehnologije pridelave prezimnih vrst poljščin, največkrat oljne ogrščice in ozimnih žit, kot so pšenica, ječmen, pira, tritikala.«

Za kakšne prilagoditve gre?

Med najpomembnejše sodijo ustrezen izbor vrste poljščin, primerna in pravočasna priprava tal za setev, ustrezen čas in način setve. Poljščine enako kot vse ostale rastline v času zime počivajo, čakajo na daljši dan, na višje temperature. Zato sta odločilnega pomena jesenska priprava in setev.

Kaj so največje težave milih zim ozirnoma vremena v hladni polovici leta?

Najbolj neugodni so vplivi menjajočih se obdobj (pre)toplega in hladnega zimskega vremena, ker rastline prehitro začnejo rasti in to se potem lahko pozna pri težavah zaradi slabe prezimovitve – propad določenega deleža rastlin, redke ali celo prerede sklop v posevkih – zato ob žetvi pride do slabše kakovosti in tudi slabšega pridelka.

So se zaradi milih zim pojavili

kakšni škodljivci ali bolezni?

Posebni težavi ni, le dlje iz jeseni v zimo in potem bolj zgodaj spomladi se lahko pojavljajo težave s škodljivci, kot so listne uši. Več težav je lahko tudi s

konkurenčnimi pleveli, če niso posevki najprimernejših gostot.

Kakšne so prednosti milega zimskega vremena z vidika poljščin?

Načeloma pravim, da so ob primerni setvi na primerno pripravljanih tleh ozimna žita tiste poljščine, ki nam lahko dajo več, ker rastejo v času, ko ni – razen suše – večine drugih vremenskih neugodnosti. Žetev ozimnih žit je opravljena v začetku poletja, še pred ostalimi vremenskimi nevšečnostmi, kot so vročinski valovi, suše, poplave, ki so velike ovire za pridelavo poljščin.

Če snega ni in je manj pluženja, zimska služba neporabljen denar koristno uporabi za vzdrževalna dela na cestah in za sanacijo plazov.

Manj pluženja, več posipavanja

Mile zime prinašajo tudi nekaj pozitivnih stvari. Ste se kdaj spraševali, koliko zaradi ne tako nizkih temperatur privarčujete pri ogrevanju hiše? Nenazadnje si oddahnejo tudi župani. Mile zime namreč obvarujejo njihove proračune. Izdatki za pluženje cest so nižji, a kot pojasnjujejo v družbi VO-KA Celje, spet ne toliko, kot bi pričakovali. Zaradi dežja porabijo nekoliko več posipnih materialov.

Zadnji dve zimski sezoni je bilo snežnih padavin komaj za vzorec. Kot pojasnjujejo v družbi VO-KA Celje, je bilo posledično manj pluženja snega, odstranjevanja zametov, odvažanja snega iz ožjega mestnega jedra in čiščenja pločnikov. Zabeležili so manj strojeloma zimske opreme, zdrsov vozil in strojev, zastojev na cestah. Manj je bilo nejevoljnih krajanov zaradi neodstranjenega snega z javnih površin. Akcije zimske službe so bile hitreje in učinkoviteje. Porabili so nekoliko več posipnih materialov, ker jih je spiral dež. Več je bilo preventivnih posipov. »Zimska služba je enako

zaposlena kot pred leti. Stroški izvajanja zimske službe so preračunani na povprečno zimsko sezono. Če snega ni in je manj pluženja, zimska služba neporabljen denar koristno uporabi za vzdrževalna dela na cestah in za sanacijo plazov,« pojasni vodja zimske službe Matjaž Kapitler in vodja obrata za ceste Darko Esih iz družbe VO-KA Celje.

»Najdražja« leta 2013

Odkar VO-KA Celje opravlja javno gospodarsko službo vzdrževanja javnih cest v mestni občini Celje, so bili največji stroški zimske

službe v letu 2013 (približno milijon evrov) in v sezoni 2017-2018 (760 tisoč evrov) ter najcenejši v sezoni 2018-2019 (330 tisoč evrov). Nič drugače ni bilo v sosednji, žalski občini, ki je leta 2018 za zimsko službo odštela kar 541 tisoč evrov. V povprečnih letih zanjo odšteje približno 200 tisoč evrov, medtem ko so lanski in letošnji stroški približno 150 tisoč evrov. »Opazno je zmanjšanje izvajanje pluženja, več je prevetivnih posipov, ko se temperature približno 0 stopinj Celzija. Zaradi dežja je bistveno povečano izpiranje soli z vozišča in posledično je nujen posip s soljo pred zmrzaljo, ki običajno nastopi ob razjasnitvi. Takšnih dogodkov je bistveno več kot pred leti, ko je zapadel sneg in so bile temperature pod 0 stopinj tudi čez dan,« so sporočili iz žalske občine.

Na srečo na avtobusni postaji v času eksplozije ni bilo toliko ljudi, kot jih je v času, ko ni razglašeni ukrepov zaradi epidemije. Nesreča se je zgodila približno ob 12.30, ko je bilo na postaji več kot sto mladih, ki so po pouku čakali na prevoz domov.

Na kraju je bilo več ekip poklicnih in prostovoljnih gasilcev.

Preiskava okoliščin dogodka na celjski avtobusni postaji še ni končana

Bi lahko bil posreden vzrok eksplozije potres?

Celjski kriminalisti še vedno preiskujejo natančen vzrok petkove eksplozije na Avtobusni postaji Celje. Do nje je prišlo zaradi napake na plinovodu, kjer je uhajal plin, vendar natančen vzrok vseh okoliščin, ki so temu botrovale, še ni znan. V dogodku so bile poškodovane tri osebe, dve sta bili hospitalizirani, a nihče ni bil v kritičnem stanju. Ker preiskava še ni končana, se pojavljajo domnevanja, da bi lahko do napake na napeljavi prišlo tudi zaradi potresa, ki se je zgodil nekaj dni pred tem. A to bo potrdila ali ovrgla preiskava, šele ko bo končana.

SIMONA ŠOLINIČ

Eksplozija se je zgodila na glavni elektroomari v stavbi avtobusne postaje. »V pritličju je bilo v času eksplozije več zaposlenih. Ena oseba, ujeta v prvem nadstropju, smo rešili, preostale so se nepoškodovane evakuirale iz stavbe,« pravijo v Poklicni gasilski enoti Celje.

Gasilci so požar pogasili in zaprli glavno dovodno pipo ter s tem preprečili nadaljnje uhajanje plina in prezračili

stavbo. Ob tem so bile kar nekaj časa za ves promet zaprte okoliške zelo prometne ulice. Na kraju so bili prisotni tudi dežurni delavci Energetike Celje, ki so odstranili poškodovan del cevovoda in začasno prekinili dovod plina do stavbe.

Udar tudi pred leti na Mariborski cesti

Celjani se še spomnijo podobnega dogodka februarja

2017, ko je sila udara dvignila več pokrovov jaškov na Mariborski cesti v Celju. Do udara plina naj bi prišlo zaradi poškodbe plinskega voda. Takrat je bil lažje poškodovan mlajši moški, ki je bil v času dogodka v bližini jaška in je padel vanj. Poškodovana je bila tudi stavba bližnje avtohiše. Toda omenjena dogodka nista neposredno povezana, pravi vodja tehničnega sektorja zemeljskega plina v Energetiki Celje **Primož Posinek**: »Prvi dogodek se je zgodil zaradi manjše netesnosti na glavnem srednjetačnem 3,0-barskem plinovodu, ko se je zaradi zmrzali plin postopoma širil v sosednje podzemne kanale. Letošnja nezgoda pa po prvih izsledkih preiskave kaže na poškodbo hišnega plinskega priključka za plinsko kotlovnico Avtobusne postaje Celje na nizkotlačnem omrežju s tlakom plina 100 mbar. Kaj je povzročilo poškodbo plin-

ske cevi, kako je plin lahko uhajal v stavbo avtobusne postaje, kje se je akumuliral in kaj je povzročilo vžig zmesi, je zaenkrat še predmet preiskave.«

Ali bo morda preiskava pokazala, da bi lahko do napake na napeljavi prišlo zaradi minulega tresenja tal, je torej prezgodaj govoriti. A poveljnik celjskega občinskega štaba civilne zaščite Teodor Goznikar te možnosti ne izključuje: »Po prvih hitrih pregledih bi to lahko bila tudi delna posledica potresov ali zastarele napeljave. Sreča v nesreči je, da smo v času epidemije in da na avtobusni postaji v tem času ni bilo sto mladih, ki ponavadi tam čakajo avtobusne prevoze. Če bi se to zgodilo, bi nastala katastrofa. Steklo med eksplozijo je letelo naokoli kot šrapnel.«

Nevarnost takšnih eksplozij predvsem pozimi

Goznikar navaja, da je tovrstne dogodke možno pričakovati predvsem v zimskem času: »Spomladi, poleti ali jeseni to ni tako velika težava kot pri nizkih temperaturah. Plin, če uhaja v zrak, v toplejšem času pronica skozi mikropore asfalta. Težava je pozimi, sploh če je žled. Takrat plin skozi led ne more uhajati in se nabira v jaških.«

Ob tem sogovornik opozarja, da če se kaj takšnega zgodi, je za ljudi izrednega pomena, da ne hodijo blizu kraja dogodka. »Po takšnem dogodku na določenem območju trak policije, gasilcev ali civilne zaščite ni namenjen sam sebi. Postavljen je zaradi varnosti in zato, ker morajo ustrezne službe preveriti, ali še kje obstaja nevarnost dodatne eksplozije.« V petek so plin vonjali celo pri trgovini v bližini celjske vojašnice, zato je bilo treba območje dodobra pregledati. Goznikar še navaja, da se civilna zaščita zavzema za preverjanje plinskih napeljav. To sicer že počne celjska Energetika, a Goznikar opozarja: »Moramo vedeti, da so glavni plinski vodi v lasti občine ali distributerja plina, priključki pa so v lasti uporabnikov. In tudi uporabniki so dolžni, še posebej po takšnih potresih, kot je bil v preteklih dneh, redno pregledovati plinske priključke in vse naprave, ki so nanje priključene.«

Energetika Celje kot operater distribucijskega sistema

zemeljskega plina v Celju v okviru svoje redne dejavnosti sicer sistemsko pregleduje distribucijsko omrežje in s tem zmanjšuje možnost za nastanek tovrstnih dogodkov v največji možni meri. »Pri pregledovanju se Energetika poslužuje uporabe specializiranega vozila za mobilno vakuumsko detekcijo nad trasami plinovodov in ročnih aparatov za detekcijo metana. Skladno z veljavnimi predpisi tudi zagotavljamo ustrezno usposobljen strokovni kader za izvajanje sistemskega nadzora in 24-urno dežurno službo pripravljenosti,« dodaja Posinek. »Dejavnost distribucije zemeljskega plina, ki sodi med nevarne snovi, je ne glede na izvajanje vseh predpisanih dejavnosti in ukrepov sistemskih operaterjev vendarle lahko potencialno izpostavljena pojavu izrednih dogodkov. Njihovo verjetnost zmanjšujemo z izvajanjem zakonsko predpisanih ukrepov vsi sistemski operaterji v državi. Od leta 1996, ko službo operaterja distribucijskega sistema zemeljskega plina v Celju izvaja družba Energetika Celje, smo zabeležili tri tovrstne izredne dogodke,« še zaključuje Posinek.

Foto: Andraž Purg – GrupA

Policisti na nogah zaradi stavke in objave plač

Slovenski policisti, združeni v Policijski sindikat Slovenije, so ta teden začeli stavkati. Razlog za stavko je po njihovem mnenju vladno kršenje stavkovnega sporazuma iz leta 2018, ki se nanaša na vrednotenje delovnih mest in višje plače. A policisti niso razburjeni samo zaradi odnosa vlade, ampak tudi zaradi tega, ker je ministrstvo za notranje zadeve javno objavilo vse plače uslužbencev policije. Zavrelo je med zaposlenimi na celjski policiji, kjer javne objave plač ne komentirajo.

Ne glede na stavko, v kateri se zavzemajo tudi za kolektivno urejanje pravic uslužbencev, morajo policisti nujne naloge opravljati. Torej tudi nadzor upoštevanja vseh ukrepov zaradi epidemije.

Za manjše kršitve izrekajo le opozorila. Zaradi javne objave plač, v kateri vsaj minister za notranje zadeve Aleš Hojs ne vidi težav, je Policijski sindikat Slovenije že pooblastil pravno pisarno, naj preveri vse podlage za objavo teh podatkov. Pri tem preverja tudi, ali je z objavo prišlo tudi do razkritja osebnih podatkov, ki so bili do te objave obravnavani kot varovani podatki policije, in ali gre v tem primeru za zlorabo osebnih podatkov. Ministrstvo je namreč razkrilo tudi imena specialcev in policistov, ki opravljajo takšne naloge, da mora njihova identiteta ostati tajna.

»Kršitve ni«

Če so nekateri policisti pri objavi podatkov o svojih plačah upali na informacijsko

pooblaščenko Mojco Prelesnik, da bi ta to obsodila, jih je verjetno razočarala. »Informacijska pooblaščenka ne bo uvedla inšpekcijskega postopka glede javne objave plač zaposlenih na MNZ, ker ni razvidnih kršitev varstva osebnih podatkov, v morebitne druge zakonske izjeme glede prostega dostopa pa se ne sme spuščati,« so sporočili iz njenega urada. Informacijski pooblaščenec kot ena ključnih ustanov v Sloveniji in kot pritožbeni organ glede dostopa do informacij javnega značaja je v dosedanji praksi že večkrat odločal o dostopu do podatkov o plačah javnih uslužbencev. Pri tem je zavzel stališče, da je podatek o imenu in priimku s podatkom o bruto plači prosto dostopna informacija javnega

značaja. Zaradi objave je zavrelo tudi v politiki, kjer bo objavo plač obravnavala tudi Komisija za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb. SŠol

Zanimivo je, da se stavki ni pridružil drugi, Sindikat policistov Slovenije, saj v njem menijo, da bi v tem času s stavko grobo »kršili etično poslanstvo, ki izhaja iz policijskega poklica. Poleg tega ocenjujemo, da v takšnih kriznih razmerah izvedba stavkovnih aktivnosti iz 76. člena ZODPol ni izvedljiva in bi lahko pomenila celo nezakonito ravnanje oziroma storitev kaznivnega dejanja. SPS zaradi tega ne želi sodelovati v stavki, ki je to le na papirju.«

Trčil v peško in odpeljal

V torek nekaj minut pred 7. uro se je v prometni nesreči v Velenju poškodovala peška. Policija povzročitelja še išče, saj je ta s kraja nesreče odpeljal. Neznani voznik neznanega osebnega vozila črne ali temno modre barve je v semaforiziranem križišču v Velenju iz smeri Ceste talcev zavijal na Partizansko cesto. Pri tem je trčil v peško, ki je vozišče na prehodu za pešce prečkala pri zeleni luči. Voznik je peško s sprednjo levo stranjo avtomobila zadela v desni bok. Policija poziva voznika, naj se javi na velenjsko policijsko postajo, in vse morebitne očitvice, naj pokličejo 113.

Mlad voznik divjal po avtocesti

Konec minulega tedna so celjski policisti na avtocesti izven Šenturpereta obravnavali voznika začetnika. Ta je pri omejitvi 130 km/h vozil 202 km/h. Vozniku so prepovedali nadaljnjo vožnjo in mu odvzeli voziško dovoljenje. Za takšno kršitev je predpisana globa 1.200 evrov in 9 kazenskih točk, kar zanj pomeni prenehanje veljavnosti voziškega dovoljenja.

Slatinski paviljoni – pod njimi se je v senci sedelo, pilo, igralo in pelo

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Rogaška Slatina že od davnine slovi po svojih vrelcih mineralne vode. Nad njimi so pogosto gradili lične lesene ute, kasneje tudi železne (glasbeni paviljon) in zidane paviljone (Tempel), v katerih so zdraviliški gostje od blizu in daleč lahko v senci posejali in pili mineralno vodo, slovečo po svojih blagodejnih zdravilnih učinkih.

Tokrat vam na upodobitvah na čudovitih starih razglednicah iz domoznanske zbirke Knjižnice Rogaška Slatina na kratko predstavljamo nekaj najlepših slatinskih paviljonov, ki so nekdanj krasili park zdravilišča. Žal se je od predstavljenih treh paviljonov do današnjih dni ohranil le Tempel.

Maja Mohorič,
Knjižnica Rogaška Slatina

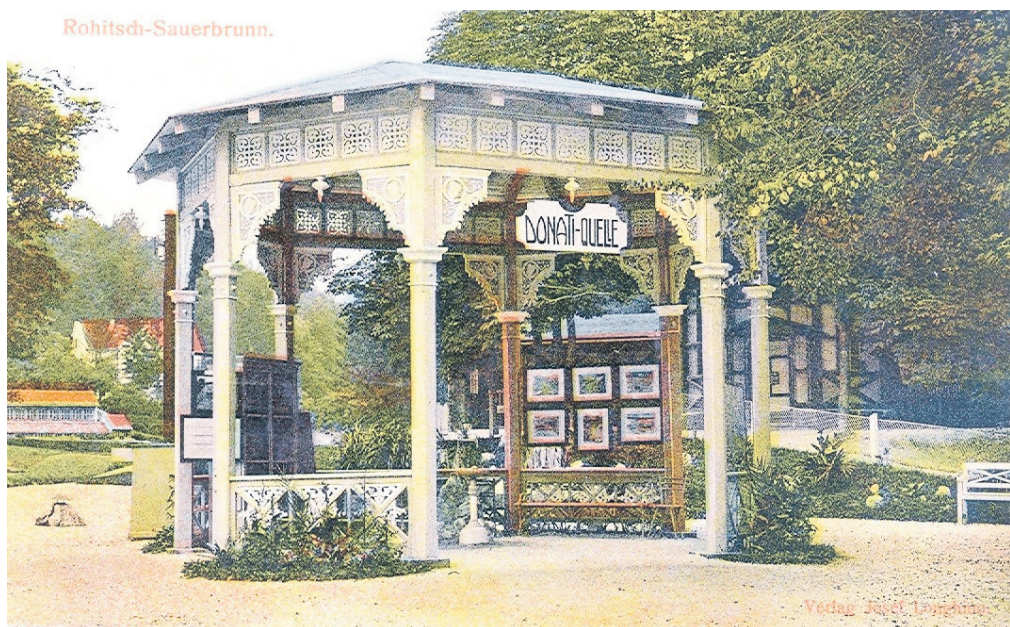
Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

Razglednica: Rohitsch-Sauerbrunn. Styriaquelle (natisnjena leta 1913) Razglednica prikazuje litoželezni paviljon Styria, ki je nadomestil nekdanji istoimenski leseni paviljon. Objekt se je ohranil do leta 1954. S pokritim hodnikom je bil povezan s klasicističnim paviljonom Tempel, zgrajenim leta 1819. Potem ko je leta 1908 vrelc Styria usahnil, je paviljon nekaj let služil kot glasbeni paviljon.

Razglednica: Rohitsch-Sauerbrunn. Tempel-Brunnen (poslana leta 1911) Prikazuje vrelc Tempel z istoimenskim paviljonom nad njim. Pred paviljonom postavljajo razkošno oblečeni gosti, ki se zbirajo ob pitju zdravilne vode. V ospredju vidimo cvetlični rondo s palmo v sredini.

Razglednica: Rohitsch-Sauerbrunn (poslana leta 1912) Razglednica prikazuje pogled na lesen paviljon Donat, ki je nekdanj stal nad istoimenskim vrelcem slatine v parku v Rogaški Slatini.

Jakob J. Kenda: Apalaška pot: 3500 kilometrov hribov in Amerike

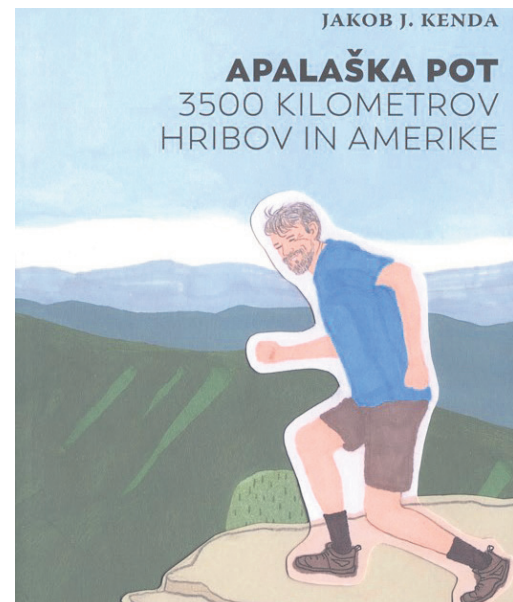
»Kratek sprehod« po Apalačih

Pred časom sem si ogledala film *Sprehod po gozdu*, ki je posnet po knjižni uspešnici znanega avtorja Billa Brysona (pri nas je prevedena *Kratka zgodovina skoraj vsega*). Na zabaven način prikazuje pohodniško avanturo upokojenega avtorja in njegovega čudaškega prijatelja. Bill se je v želji, da bi svojo deželo doživel v njeni neokrnjeni lepoti, odločil prehoditi slovito Apalaško pot. Vodi po istoimenskem gorovju na vzhodni obali ZDA, kjer je speljana čez 14 ameriških zveznih držav. Bryson in njegov prijatelj se sicer uvrstita med večino tistih, ki okusijo le del 3500 kilometrov poti, medtem ko je Jakobu J. Kendi uspelo, da jo je pred tremi leti kot prvi Slovenec prehodil v celoti. Ker je bil že Brysonov prikaz težavnosti poti in vseh nevarnosti, ki prežijo na pohodnike, zelo slikovit, me je seveda zanimalo, kako je Kendi to uspelo.

Pot namreč ni samo zelo dolga, ima tudi toliko skupnega vzpona, kot bi se šestnajstkrat z morske gladine povzpela na Everest: 142 kilometrov. Pohodniki so včasih po teden dni daleč stran od prve naselbine, sami sredi prostiranih gozdov z vsemi nevarnostmi, ki prežijo v takšnem okolju. Nič čudnega, da pot imenujejo mati vseh poti.

Avtor je na poti pisal dnevnik in po vrnitvi je nastal potopisni roman *Apalaška pot: 3500 kilometrov hribov in Amerike*. V njem spoznamo, da se je na pot dobro pripravil, saj je šlo za mladostno željo, ki jo je nazadnje le uresničil. Želel je samo iti, hoditi. A tudi najboljše priprave ne morejo predvideti vsega, kar se lahko zgodi na takšni poti. In preizkušeni ni bilo malo, zato ne preseneča, da mnogi hitro odnehajo. Vsako leto naj bi se na celotno pot podalo nekaj tisoč ljudi, prehodi pa jo le vsak četrti. Precej več je tistih, ki zmorejo del te preizkušnje, in avtor ugotavlja, da se pot spreminja tudi zaradi novodobnih pohodnikov, ki jih spremljajo precejšnje količine mamil. Zanimiva je njegova izkušnja, da pravzaprav mamila niso potrebna, saj dolgotrajna hoja sproži v telesu določene kemijske reakcije, da začne samo proizvajati snovi, ki povzročijo spremembe duha in telesa.

Že hoja po razgibanem in zelo raznolikem terenu zahteva izjemno kondicijo, kaj šele, če se zgodi vmes kaj nepredvidenega. Dnevi dežja in mokrote, spopadanje z vročino in mrazom, poti po močvirnatih predelih in boj z insekti, ki jih pri nas sploh ne poznamo, plezanje čez nevarne skalne gmote – to je le nekaj izzivov na poti, po kateri je treba nositi tudi precej prtljage in imeti ustrezno opremo. Pot je namreč precej bolj divja kot kakšna evropska in ob njej ni koč, zato je treba s seboj nositi vse za spanje in prehranjevanje.

Avtor, ki so mu v skladu s tradicijo drugi pohodniki dodelili pohodniško ime Shoolo, opisuje v knjigi nastanek poti ter dogodivščine med hojo, ki je trajala pol leta. Za kratek čas si je sicer vmes vzel premor, ko ga je obiskala žena z otrokoma in so si privoščili skupni oddih. (Z najstnikoma otrokoma je nato prehodil Slovensko planinsko pot, opisano v knjigi *Transverzala*.)

V knjigi *Apalaška pot* opisuje naravo, ki je marsikje res neokrnjena, drugod pa je vanjo uničevalno posegel človek. Beleži vtise z obiskov v mestecih ob poti, kjer spoznava življenje sodobne Amerike, njen utrip in »pravo« podobo, ki jo je po njegovem mnenju mogoče doživeti le izven velemest. Ob srečanjih in družjenjih s pohodniki ob večernih taborjenjih odkriva njihove najrazličnejše motive za hojo in z nekaterimi od njih skupaj prehodi dovršen del poti ter splete prave prijateljske vezi. A večino poti je vsak pohodnik sam s svojimi mislimi, z iskanjem smisla in z bilancami svojega življenja. Ali je zato treba na tako dolgo pot, je seveda vprašanje, na katerega mora odgovoriti vsak bralec sam. TC

O avtorju

Jakob J. Kenda je kot doktor literarnih ved, avtor ali urednik podpisan pod številnimi publikacijami. V javnosti je najbolj znan po svojih prevodih, predvsem Harryja Potterja. Za knjigo o Apalaški poti je leta 2019 prejel več nagrad: nagrado krilata želva za najboljši potopisni roman, nagrado za najboljši literarni prvenec in najboljšo samozaložniško prozno delo.

ALBUM S CELJSKEGA

Nekega sončnega zimskega dne v Celju, okoli leta 1935

Na fotografiji Ines Ravnikar (por. Vučkovič) na smučkah in Janez Ravnikar s sankami pri protestantski cerkvi v neposredni bližini današnjega Vrtca Anice Černejeve (nekdanjega protestantskega župnišča) v Kajuhovi ulici. V daljavi so vidni pravoslavna cerkev sv. Save, ozadje Hotela Mohr in zgradba mestne elektrarne.

Prispevala: Ines Vučkovič

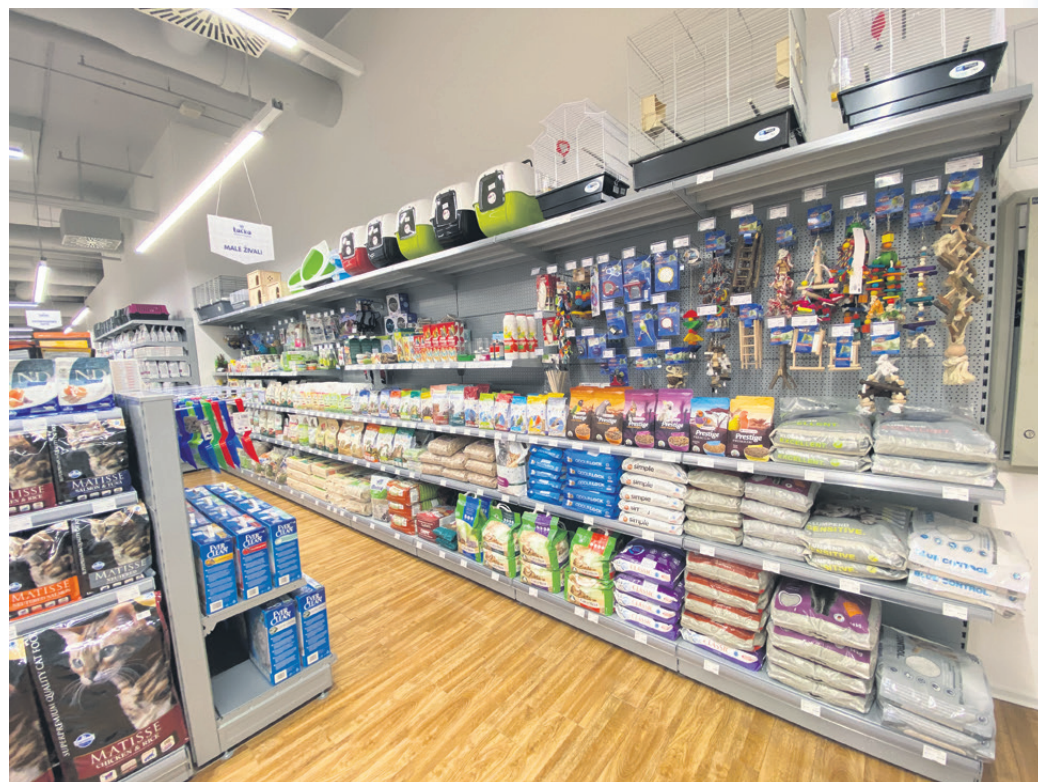
Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje, info: srecko.macek@knjiznica-celje.si, medijski pokrovitelj: Novi tednik, vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Veterina in trgovina Tačka tudi Celju

Vse, kar vaše živali potrebujejo, na enem mestu

Decembra se je odprla nova poslovalnica Veterine in trgovine Tačka. Poslovalnica je v Planetu Tuš Celje in se razprostira na 280 kvadratnih metrih. V prodajalni Tačka bodo z veseljem poskrbeli za zdravje in dobro počutje

vaših malih in velikih prijateljev. So prvi in edini, ki na enem mestu zagotavljajo vse, kar vaše živali potrebujejo (hrana, oprema, nega), hkrati imate možnost svetovanja in pogovora z veterinarjem strokovnjakom.

Privoščite svojim prijateljem najboljše

V poslovalnici Veterina in trgovina Tačka boste na enem mestu dobili vse, kar vaše živali potrebujejo, med drugim tudi največji in najlepši salon za nego s tekočim trakom, hidrote-

rapijo in hujšanje ter rekreacijo za pridobivanje kondicije vaših ljubljencev. Strokovnjaki bodo prijazno svetovali in pripravili dieto in jedilnik ter načrt treninga. V poslovalnici obratuje tudi frizerski salon, tako bodo vaši štirinožni prijatelji deležni odlične nege, ki si jo zaslužijo.

V prodajalni Tačka vam bodo strokovno svetovali o ustrezni prehrani živali, na kaj morate biti pozorni pri odločitvi za nakup hišnega ljubljencev, kako poskrbeti za kakovostno življenje živali v vseh starostnih obdobjih, o zaščiti pred zunanjimi in notranjimi zajedavci. Našli boste tudi izbrane in kakovostne izdelke, kot so hrana za živali (pse, mačke, dihurje, glodavce, kunce, ptice, želve, ribe) in veterinarska dietna hrana Royal Canin, Vet life, Specific in Trovet in zamrznjena hrana za pse znamke Natures Menu. Na voljo so različne vrste priboljškov (tudi iz 100-odstotnega mesa za pse, priboljški za mačke, hrčke, morske prašičke, kunce), pripomočki za nego (krtače, furminatorji, glavniki, šamponi, balzami ...), oprema za živali (posode, napajalniki, mačja stranišča, praskalniki, nagobčniki, hladilne blazine, oprema za glodavce, ptice ...), povodci, ovratnice, oprsnice, haltji (tudi oprsnice za muce, kunce, morske prašičke), števil-

ni pripomočki za šolanje psov (klikerji, piščalke, torbice za sladke, sledni povodci), zanimive igrače (žoge, metalci žog, vrvi, frizbiji, plišaste igrače, igrače za miselno zaposlitev ...), ležišča v različnih velikostih in barvah (iz blaga, umetnega usnja, pla-

stične košare), kletke za hrčke, morske prašičke, kunce, nastilji (pesek, silica, peleti, žagovina, naravni nastilji), transportni boksi ... Mogoče je tudi naročiti izdelke po vaših željah.

V trgovini Tačka vam ponujajo tudi zdravila za velike živali.

GRADBENA TRGOVINA
GRADBENA TRGOVINA D.O.O.,
Spodnje stranice 16, 3206
tomaz@gradbena-trgovina.si
www.gradbena-trgovina.si T: 051 612 666, 070 96 99 55

**IZDELAVA FASAD
SALON KERAMIKE
GRADBENI MATERIAL**

BIRObit
DIGITALIZIRAJTE POSLOVANJE
www.birobit.si
Canon

Marinirana telečja krača
4,75 €/kg

www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na ostrožno 22, Celje

FINGUŠT
MESNINE ŠTAJERSKE
PRAGERSKO

Poslovodja (m/ž) (Žalec)

Pričakujemo vsaj 2 leti delovnih izkušenj, srednjo splošno izobrazbo, smer ekonomski tehnik ali trgovinski poslovodja, natančnost, odgovornost, inovativnost, znanje nemškega jezika, znanje dela z računalnikom, MS Office-a, programa Panteon, timsko osebo, ki je zanesljiva in dokonča projektno delo. Nudimo pogodbo za nedoločen čas s preizkusnim obdobjem 6 mesecev, zaposlitev za poln delovni čas, dopoldanski delavnik od 8. do 16. ure. Prijave zbiramo do 15. 2. 2021. VI-JA, d. o. o., Gotovlje 111c, 3310 Žalec. Več informacij na www.trgotur.si.

Natakar (m/ž) (Velenje)

Delovne naloge bodo zajemale strežbo tradicionalne kitajske hrane, pijače in ostalih napitkov. Pričakujemo vsaj 1 leto delovnih izkušenj na področju strežbe hrane in pijače, urejenost, komunikativnost, ročne spretnosti, natančnost in delovno vztrajnost. Nudimo zaposlitev za določen čas z možnostjo podaljšanja in

urejeno delovno okolje. XI-HU, d. o. o., Partizanska cesta 1, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 6. 2. 2021. Več informacij na www.trgotur.si.

Tehnični vodja (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Opis delovnih nalog: postavljanje tehnične organizacije v podjetju in uvajanje oz. nadgrajevanje sistema kakovosti, spremljanje in nadzorovanje poteka dela v proizvodnji, načrtovanje, vodenje in nadziranje optimizacije procesov v proizvodnji, spremljanje izmeta, predlaganje izboljšav. Od kandidatov pričakujemo vsaj 3 leta delovnih izkušenj, strojno izobrazbo ali drug ustrezen poklic, samostojno opravljanje dela. Prijave zbiramo do 15. 2. 2021. Daplast, d. o. o., Legen 23, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Orodjar (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Opis delovnih nalog: izdelovanje

orodij za brizganje plastike oziroma izpopolnjevanje orodij (rezkanje, struženje, brušenje, vrtanje), sodelovanje pri snovanju, razvoju, oblikovanju in preizkušanju orodij in delovnih priprav, izdelovanje zahtevnejših orodij, nadomestnih delov, skladiščenje in vzdrževanje orodij. Od kandidatov pričakujemo vsaj 2 leti delovnih izkušenj, samostojno opravljanje svojega dela. Prijave zbiramo do 15. 2. 2021. Daplast, d. o. o., Legen 23, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Sodelavec za komercialno in marketing (m/ž) (Šoštanj)

Opis delovnega mesta: izvajanje del s področja marketinga, trženja in prodaje, priprava marketinških gradiv, dokumentov (prospekti, brošure, predstavitve, grafike ...), skrb za celoten CGP-podjetja, izvajanje marketinških, trženjskih in prodajnih dejavnosti in spremljanje njihove realizacije, načrtovanje in izvajanje promocijskih dejavnosti, udeležb sejmov, degustacij, predstavitev ..., sodelovanje pri ustvarjanju blagovnih znamk, sodelovanje pri trženju oglasnega prostora. Od kandidata pričakujemo V. stopnjo izobrazbe tehnične ali druge ustrezne smeri, 3 leta delovnih izkušenj, znanje

angleškega jezika, vsaj B1 stopnje, napredna računalniška znanja MS Office paketa, vozniški izpit. Prijave zbiramo do 20. 1. 2020. KZ Šaleška dolina, z. o. o., Metleče 7, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Samostojni komercialist za področje dekorativnega programa (m/ž) (Žalec)

Od kandidatov pričakujemo najmanj VI. stopnjo izobrazbe, dobro razvite komunikacijske in organizacijske sposobnosti, analitičnost in usmerjenost v iskanje rešitev, naravnost k razvoju in širjenju prodajnega trga, znanje Office programov (Word, PowerPoint, Excell, Outlook), znanje angleškega jezika, vozniško dovoljenje B-kategorije. Prijave zbiramo do 17. 1. 2021. Spekter, d. o. o., Ložnica pri Žalcu 52a, 3310 Žalec. Več informacij na www.trgotur.si.

Komercialist prodajalec na terenu za področje mizarskega programa (m/ž) (Žalec)

Zaželena srednja strokovna ali srednja splošna izobrazba, prednost bodo imeli kandidati z dobrim poznavanjem lesne branže in materialov za plemenitenje lese-

nih površin, vozniško dovoljenje B-kategorije, odlične komunikacijske in prodajne veščine. Nudimo zaposlitev v družinskem dobrostoječem podjetju s 30-letno tradicijo, zaposlitev za določen čas in s podaljšanjem za nedoločen čas, stimulatívno nagrajevanje, udeležbo na strokovnih izobraževanjih, možnost osebnega in poklicnega napredovanja, dodatne ugodnosti iz naslova certifikata DPP (Družini prijazno podjetje). Prijave zbiramo do 17. 1. 2021. Spekter, d. o. o., Ložnica pri Žalcu 52a, 3310 Žalec. Več informacij na www.trgotur.si.

Delavec v proizvodnji (m/ž) (Velenje)

Opis delovnega mesta: 3-izmenško delo v urejeni proizvodnji, obdelovanje in priprava plastičnih polizdelkov za nadaljnjo uporabo. Od kandidatov pričakujemo pripravljenost na večimensko delo, občasno tudi ob sobotah, upoštevanje navodil, pridnost, marljivost in natančnost. Kandidatom nudimo neposredno zaposlitev pri naročniku, redno mesečno plačilo z izplačilom potnih stroškov in nadomestila za prehrano. Prijave zbiramo do 31. 1. 2021. Leplast, d. o. o., Preloška cesta 1, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Lastništvo avtomobila: v okviru s. p. ali kot premoženje v svojem gospodinjstvu?

Če ste avto že kupili in razmišljate, da bi ga »prenesli« v knjige s. p., potem si podrobno preberite naslednji odstavek, ki se nanaša na problematiko prenosov sredstev med gospodinjstvom in podjetjem (s. p.).

Prenos sredstev med gospodinjstvom in podjetjem (s. p.) lahko v določenih primerih predstavlja znatno davčno breme. Zakon o dohodnini (ZDoh-2) namreč določa, da se za odtujitev oziroma pridobitev sredstev štejejo tudi prenosi sredstev med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom, razen prenosa denarnih sredstev (ta se lahko v obe smeri izvajajo neobdavčeno). Stvarno premoženje, ki ga prenesemo iz gospodinjstva v okvir s. p. se tako šteje kot prihodek s. p., in sicer v višini, ki je enaka primerljivi ceni tega premoženja na trgu. Glede tega velja izjema - če iz gospodinjstva v podjetje prenesemo sredstvo, ki je bilo pridobljeno pred začetkom opravljanja dejavnosti. Če poenostavim, avto lahko iz gospodinjstva v s. p. neobdavčeno »prenesete«, če je bil kupljen pred registracijo s. p.

Če avta še niste kupili in se samo odločate, ali ga kupiti kot s. p. ali kot fizična oseba, potem za vas zgornji odstavek ni pomemben. Pomembno je preučiti, kaj je za vas optimalnejše, kar pojasnjujemo v nadaljevanju.

Če uveljavljate t. i. normirane odhodke (v višini 80 odstotkov realiziranih prihodkov), potem niste upravičeni do koriščenja dejanskih stroškov, kar pomeni, da je z vidika davkov vseeno, ali imate avto pisan na s. p. ali kot fizična oseba. Stroški avtomobila v tem primeru namreč ne vplivajo na višino davčne osnove dohodkov iz dejavnosti.

Če se vaša davčna osnova pri s. p. ugotavlja z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov, je treba oceniti stroške, ki bi jih lahko uveljavljali, če imate avto pisan na s. p. ali kot fizična oseba (krajši izračun spodaj), saj višina stroškov iz omenjenega naslova vpliva na znižanje davčne osnove in posledično obdavčitev z dohodnino vašega s. p.

Avto v lasti s. p.

Davčna osnova od dohodka iz dejavnosti je dobiček, ki se ugotovi kot razlika med prihodki in odhodki, doseženimi v zvezi z opravljanjem dejavnosti, pri čemer se za ugotavljanje prihodkov in odhodkov uporabljajo predpisi o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb (podjetij). Na strani s. p. se tako priznajo samo tisti odhodki, ki so potrebni za pridobitev prihodkov, kar pomeni, da so vsi stroški, ki se nanašajo na zasebno življenje zavezanca, davčno nepriznani.

To pomeni, da ste sicer upravičeni do uveljavljanja vseh stroškov, ki bodo za vas nastali v zvezi z avtomobilom (amortizacija, stroški vzdrževanja, zavarovanje, stroški goriva ...), vendar samo v delu, ki se nanaša na opravljanje dejavnosti (poti, ki so povezane s prihodki s. p.), v delu, v katerem avto uporabljate v zasebne namene, pa boste dolžni te stroške izločiti. V zvezi s tem predlagamo, da vodite natančno evidenco (kilometrov) uporabe obravnavanega vozila za namene opravljanja dejavnosti in za zasebne namene. Na podlagi te evidence se nato določita delež stroškov, ki so lahko davčno priznani, in delež stroškov, ki se zaradi zasebne uporabe izločijo.

Avto v lasti fizične osebe

Če je vozilo pisano na fizično osebo, ste na ravni s. p. upravičeni do

uveljavljanja stroškov kilometrine na službenih potovanjih, ki je davčno priznana do višine 0,37 evra za prevožen kilometer. V nekaterih primerih tudi do uveljavljanja stroška prevoza na delo in z dela v višini 0,18 evra za prevožen kilometer oz. uveljavljanja stroška v višini cene javnega prevoza.

Zato je smiselno preveriti, iz katerega naslova boste lahko izkazali oziroma uveljavljali več stroškov.

Posebej bi vas želeli opozoriti, da mora biti evidenca glede uporabe vozila za namene dejavnosti podkrepjena in skladna s potnimi nalogi, ki dokazujejo, da je bila posamezna službena pot res opravljena, saj vam v nasprotnem primeru davčni organ stroškov v zvezi z avtomobilom ne bo priznal (niti stroškov, povezanih z vozilom, niti kilometrine).

Dominik Rosenstein
Pogodbeni partner
iConsult, d. o. o.

Primerjava:

Nabavna vrednost avta	60.000 EUR	20.000 EUR
Avto ima v lasti fizična oseba - uveljavljate stroške kilometrine	740 EUR mesečno oz. 8.880 EUR letno (2.000 km/mesec oz. 24.000 km letno) + vinjeta 110 EUR	740 EUR mesečno oz. 8.880 EUR letno (2.000 km/mesec oz. 24.000 km letno) + vinjeta 110 EUR
Avto ima v lasti s.p. - davčno priznani stroški	Stroški avta skupaj cca 17.500 EUR letno (ocena). - Amortizacija: 12.000 EUR; - Registracija: 350 EUR; - Zavarovanje: 2.000 EUR; - Servis, pnevmatike: 1.000 EUR; - Vinjeta: 110,00 EUR; - Gorivo: 2.000 EUR	Stroški avta skupaj cca 6.600 EUR letno (ocena). - Amortizacija: 4.000 EUR; - Registracija: 200 EUR; - Zavarovanje: 800 EUR; - Servis, pnevmatike: 300 EUR; - Vinjeta: 110,00 EUR; - Gorivo: 1.200 EUR
Kaj je bolj optimalno?	Avto v lasti s.p.	Avto v lasti fizične osebe.

Vsaka uvrstitev na zmagovalni oder je podvig za naše športnike.

Najboljši čas po dveh kvalifikacijskih vožnjah je nedvomno pomenil, da je Tim Mastnak odlično pripravljen.

Deskar Tim Mastnak tretji na tekmi svetovnega pokala v paralelnem veleslalomu

Najboljši športnik Celja znova navdušil v Scuolu

»Šlo je za lepe vožnje brez napak, a nikakor ni šlo zlahka. Bil sem hiter v kvalifikacijah in zato nisem šel do ali celo preko meje, kjer bi bilo tveganje za napake večje.«

»Po nepreverjenih govoricah naj bi bilo svetovno prvenstvo na Rogli. V dobro obveščenih krogih se o tem vse bolj šušlja.«

Prireditev Športnik Celja bo v ponedeljek, 25. januarja, v Narodnem domu. Na lanski prireditvi je slavil deskar Tim Mastnak, ki je pred dnevi na tekmi svetovnega pokala v deskanju v švicarskem Scuolu osvojil tretje mesto, potem ko je bil najboljši v kvalifikacijah.

DEAN ŠUSTER

Z očetom Robertom sta se po sobotni tekmi naslednji dan zadržala na treningu v tujini in se v nedeljo zvečer vrnila domov po cestah, ki so bile zasnežene predvsem v Sloveniji. Med vožnjo nas je Tim oskrbel z informacijami, v ponedeljek pa smo želeli še nekaj dodatnih. Toda Timov telefon je zvonil v prazno. Tako kot preostali člani reprezentance se ni smel oglašati predstavnikom medijev ... Razlog je bil pričakovan – korona je udarila tudi v deskarsko izbrano vrsto, ki je izpustila torkovo slalomsko tekmo v Bad Gasteinu.

Petič ste se v svetovnem pokalu uvrstili na stopničke zmagovalnega odra. Imeli ste najboljši čas kvalifikacij,

kar pa se ni zgodilo prvič, kajne?

Res je, lani sem v Carezzi zmagal v kvalifikacijah, a so nato tekmo odpovedali, zato mi žal ni nič koristilo. Večkrat sem že bil drugi ali tretji. Visoka uvrstitev v kvalifikacijskih vožnjah je dobra vzpodbuda za tekmo, saj veš, da si dober in greš samozavestno v izločilne boje.

V osmini finala ste izločili Avstrijca Alexandra Payerja, v četrtfinalu ste se maščevali olimpijskemu prvaku, Švicarju Nevinu Galmariniju, za poraz v osmini finala iger v Pjongčangu. Vse je delovalo tako zlahka, tudi v boju za tretje mesto.

Ja, tako izgleda. Šlo je za lepe vožnje brez napak, a nikakor ni šlo zlahka. Bil sem

hiter v kvalifikacijah in zato nisem šel do meje ali celo preko nje, kjer bi bilo tveganje za napake večje. Namreč zavedal sem se svoje trenutne moči.

Trikrat ste v zadnjih metrih »spustili desko«. Ali vidite, kje se nahajajo tekmeči?

Pravzaprav ne, to čutiš. Po dolgih letih v tem športu dobi občutek, za koliko zaostaja tekmeč. V podzavesti tudi začutiš, če je storil napako, manjšo ali večjo. Obenem sem se zavedal, da imam v spodnjem delu načrtovano zelo dobro linijo. S to miselnostjo sem šel na štart vsake vožnje.

V polfinalu vam rdeča proga ni pomagala, zaustavil vas je Michal Nowaczyk. Poljak, ki doslej še nikoli ni bil višje od 12. mesta. Hitrejši je bil za 22 stotink sekunde. Očitno je dvoboj odločila vaša napaka v zgornjem delu proge.

Tista napaka me je zagotovo stala velikega finala. Le za malenkost sem težo napačno prenesel. Preveč sem se nagnil navznoter. Deska je zarobila. A sem zelo dobro nadaljeval. Poljaku sem se približeval, a zmanjkalo je časa. Na tako visoki ravni si takšne napake enostavno ne smeš privoščiti.

V nekaj minutah ste se morali zbrati in se osredotočiti na dvoboj z Nemcem Baumeisterjem za tretje mesto, ki ne prinaša precej več točk kot četrto, a je v primerjavi z njim kot noč in dan. Zmagovalni oder, fotografiranje, darilca ...

Predvsem pa je imeniten občutek, da prizorišče zapuščas z zmago v zadnjem dvoboju. Res obstaja velika razlika med tretjim in četrtem mestom. Ne le da ne greš na zmagovalni oder, če ti ne uspe v malem finalu, tudi tekmovanje zapustiš s porazom. Po napaki v polfinalu sem bil prepričan, da mi ni treba odkrivati tople vode. Zavedal sem se, da sem prej

Tim Mastnak in Tina Trstenjak sta bila pred letom dni proglašena za najboljša športnika Celja (za leto 2019).

vozil kakovostno in to sem še enkrat storil.

Še enkrat ste dokazali, da vam proga v Scuolu izjemno ustreza. Zakaj?

To je zame resnično posebno prizorišče, a odgovora ne

poznam. Tu sem prvič zmagal v svetovnem pokalu. Leto dni kasneje sem v Scuolu osvojil mali kristalni globus. Lani sem se uvrstil na peto mesto. Slabši kot šesti tam še nisem bil.

»Tista napaka me je zagotovo stala velikega finala. Le za malenkost sem težo napačno prenesel. Preveč sem se nagnil navznoter. Deska je zarobila.«

Mastnak je imel na Rogli vselej največ navijačev. Tokrat prikrajšan za njihovo glasno podporo, seveda pa se ne bi branil, če bi pohorska strmina gostila tekme svetovnega prvenstva.

Celjski deskar je Scuol vedno zapuščal dobre volje.

V nedeljo ste vadili v poldrugo uro oddaljenem avstrijskem Lechu, nato ste se z avtomobilom vrnili domov. Do Bad Gasteina sta z očetom nameravala z avtomodom.

Drži. Toda, kot ste slišali, je zaradi znanih težav prišlo do odpovedi nastopa naše reprezentance. V Bad Gasteinu boljši kot štirinajsti še nisem bil, zato sem želel poravnati račune. Še za eno tekmo naprej ne vemo, če bo resnično izvedena. Glede posledic pandemije v prejšnji sezoni ni bilo tako hudo, saj je odpadla le ena tekma. Odpovedano je svetovno prvenstvo na Kitajskem. Zahtevno si je zagotoviti treninge. Upravljalci smučišč nam niso najbolj naklonjeni. Z Rokom Margučem sva pred potjo v Švico trenirala na Treh kraljih. Ob koncu tega meseca in v začetku februarja bo ruska turneja, ena tekma bo v Moskvi in dve bosta v Bannoyeju. Odpadli sta tekmi v Kanadi in Južni Koreji. Na koledarju je v svetovnem pokalu še Rogla.

Še v čem?

Po nepreverjenih govoricah naj bi bilo svetovno prvenstvo na Rogli. V dobro obveščenih krogih se o tem vse bolj šušlja.

Foto: MIHA MATAVŽ

Ženski košarkarski klub Cinkarna Celje gradi močne temelje na mladi ekipi

Ob polnoletnosti obljublajo zvestobo

Košarkarice Cinkarne so v odlični formi. Povsem so nadigrale Ježico, ki je bila resnici na ljubo oslABLJENA. Pred potjo v Črno goro so odpravile še Ilirijo. Jutri in v soboto se bodo v Jadranski ligi v Podgorici pomerile z igralkami Budućnosti, ki so na vrhu lestvice z le enim porazom.

DEAN ŠUSTER

Toda trenutno je najpomembnejša gradnja prihodnosti – štiri letno pogodbo je nekaj dni po svojem osemnajstem rojstnem dnevu podpisala Mojca Jelenc.

Imeli bodo kaj videti

Košarkarice Triglava in Cinkarne Celje so tudi v soboto upravičile vlogi favoritinj in ostajajo na vrhu lestvice s po dvema porazoma. Kranjčanke so premagale Ilirijo (78:62), Celjanke pa so bile boljše od Ježice s 85:40. Gostje so v Celje pripotovali z vsega osmimi igralkami. Tudi o tem trener Celjank **Damir Grgić**: »Dan pred obračunom smo dobili prošnjo za preložitve tekme. Nato sva se s trenerko Mojco Markovič le dogovorila, da je bolje odigrati tekmo v predvidenem roku. Zaslužno smo visoko zmagali, gostje niso

bile konkurenčne brez štirih, petih igralk.« Pred potjo proti jugu (kot je že v navadi, se igralko, strokovni štab in vodilna moža kluba stlačijo v dva kombija) so Celjanke odpravile še Ilirijo s 111:46. »Pred nami je prvo daljše gostovanje in to bosta kar dva izpita zapovrstjo za našo mlado ekipo proti favoritinji za naslov prvaka. Upam, da se bodo igralko dobro odzvale na izziv.« Grgić je govoril še o željah v letu 2021: »Vselej si želimo, da bi bili zdravi, letos pa še nekoliko bolj. Pričakujemo tudi, da se bodo gledalci čim prej vrnili v našo dvorano in videli mlado celjsko ekipo, ki se vsakodnevno zelo trudi na treningih. Obremenjeni smo le z delom in napredkom. Če bomo napredovali, potem bomo tudi osvajali lovorike. Vsekakor si želimo nova naslova državnih in pokalnih prvakinj.«

Za odmeven mednarodni rezultat

Proti Ježici je **Lea Debeljak** dosegla 18 točk. Nekaj minut pred koncem je trdo padla na hrbet, v dvorani je zavlada tišina. Slovenska reprezentantka se je po nekaj dolgih trenutkih le premaknila in vstala: »Vse je na srečo v redu. Igrale smo zelo agresivno v obrambi. Prav vse igralko moram pohvaliti. Pred nami je prvo gostovanje v tujini. V Črno goro se odpravljamo motivirane in z mladostno energijo.« **Mojca Jelenc** je dodala 15 točk, po tekmi pa podpisala štiri letno pogodbo s Cinkarno. 200 centimetrov visoka igralka je polnoletna postala 4. januarja. Dijakinja I. gimnazije v Celju je v knežje mesto iz ŽKK Odeja Škofja Loka prišla pred sezono 2018/2019. Bila je kapetanka slovenske kadetske reprezentance, ki se je leta 2019 kot prva slovenska kadetska izbrana vrsta uspela uvrstiti v A-divizijo. Na kadetskem EP v Sofiji je bila izbrana za najkoristnejšo košarkarico prvenstva: »Že od prvega dneva se v Celju počutim zelo domače. Nekatera dekleta sem poznala

Po podpisu pogodbe je predsednik Borut Kop zaželel srečo Mojci Jelenc.

že od prej in so me zelo lepo sprejela medse. Menim, da je to že bilo in je še vedno vidno na igrišču in izven njega. Ob podpisu nove pogodbe se počutim počaščeno, saj je klub s tem jasno pokazal, da name računa tudi v prihodnjih sezonah. Vesela sem, da lahko delam s tako dobrimi in izkušenimi trenerji. Naša ekipa je zelo mlada, tako da smo na začetku sezone potrebovale nekoliko več časa, da pokažemo, kaj znamo. Prepričana sem, da smo na pravi poti. Verjamem, da lahko v prihodnjih letih dosežemo odmeven rezultat tako na

mednarodni klubski kot tudi na reprezentančni ravni.«

Sledijo Marta, Sara, Blaža

Predsednik ŽKK Cinkarna Celje **Borut Kop** tako močno verjame v mlado celjsko ekipo, da vanjo prispeva tudi iz lastnega žepa. Po podpisu pogodbe je dejal: »V klubu smo zelo veseli, da smo se uspeli za dolgočasno sodelovanje dogovoriti z Mojco Jelenc, ki je ena izmed ključnih igralk, okrog katerih želimo graditi našo zgodbo v naslednjih letih. Že pred sezono smo

napovedali, da želimo s to mlado ekipo delati dolgoročno. Naša naloga je zagotoviti tem dekletom optimalne pogoje za njihov nadaljnji razvoj. Prepričan sem, da Jelenčevo in njene sovrstnice ob nadaljevanju tako zavzetega dela in športni sreči, kar se tiče poškodb, čaka zelo svetla prihodnost.« Športni direktor Uroš Kranjc je dodal, da na podpise pogodb letos čakajo še Marta Ostojić, Sara Garić in Blaža Čeh, na začetku naslednjega leta bo na vrsti Sophie Gbemuotor ...

Foto: ŽKK CINKARNA

NA KRATKO

Najprej porod, nato olimpijske igre

Celje: Judoistka celjskega kluba Z' deže Sankaku Klara Apotekar ne bo nastopila na olimpijskih igrah v Tokiu. Predlanska evropska prvakinja v kategoriji do 78 kilogramov je začasno prekinila kariero zaradi nosečnosti. Trenutno deveta na lestvici Svetovne judoistične zveze v svoji kategoriji je trdno odločena, da se bo po porodu vrnila v svetovni vrh in da se ji bo uspelo uvrstiti na olimpijske igre leta 2024 v Parizu. V napoved verjame tudi njen trener Marjan Fabjan.

Jeseničani premočni

Celje: Hokejisti True Celja so končali nastope v državnem prvenstvu po porazu na drugi tekmi četrtfinala. Doma so izgubili z Jesenicami z 11:4. V moštvo trenerja Davida Rodmana so bili strelci Aljaž Ogrizek, Blaž Knez, Nejc Kastelic in Urh Jeram. Celjski hokejisti se bodo naslednji tork v ligi IHL pomerili z Bledom.

Dobovec na Malto

Rogaška Slatina: Slovenski prvotiligaši v futsalu so odigrali prve tekme v novem koledarskem letu. V 13. krogu so še trinajstič zmagali igralci Dobovca in še enkrat več potrdili svojo prevlado. Ekipa, ki jo vodi trener Kujtim Morina, je z 10:1 porazila Mlinše. S tremi zadetki se je izkazal Vedran Matošević. Dobovec ni nastopil v najmočnejši postavi (manjkali so reprezentant Teo Turk, prvi vratar Damir Puškar in vodilni strelec 1. SFL Luka Perić), a je kljub temu z odliko opravil generalko pred skorajšnjim nastopom v Evropi, ki bo v soboto v šestnajstini finala lige prvakov. »Vemo, da nas na Malti čaka zahtevno delo. Domačin, ekipa Luxol St. Andrews, ima kvalitetno in resno ekipo s petimi igralci iz Brazilije, tu sta še Romun in Gruzinec, trener pa prihaja iz Romunije. Naš cilj pa je jasen: želimo med šestnajst najboljših ekip v Evropi,« je odločen Morina.

V soboto z Lendavčani

Celje: Nogometni klub Celje je v svoje vrste pripeljal 19-letnega Nina Kukovca. 190 centimetrov visoki napadalec je podpisal pogodbo do sredine leta 2024. Kukovec, ki je svojo nogometno pot začel pri Dravogradu, je prekinil pogodbo z italijansko Fiorentino. Celjski nogometni pot so se zbrali pred tednom dni. Uvodni trening je potekal pod vodstvom novega trenerja, Čeha Jiříja Jarošíka, opravilo ga je 29 igrancev. Drugi del priprav bo na turški obali. Pred odhodom se bodo državni prvaki pomerili z Nafto, v generalki pred nadaljevanjem sezone pa bo tekmica Mura. (DŠ)

Mojca Jelenc (zgoraj levo) s svojimi soigralkami. Desno je Sophie Gbemuotor, spodaj sta Blaža Čeh in Lea Bartelme. Skupaj živijo v stanovanju v središču Celja.

**14. MLEČNA KRALJICA
ZELENE DOLINE
SLOVENIJE**

**Odprt je razpis za
14. Mlečno kraljico
ZELENE DOLINE
Slovenije 2021**

Teja Žogan, ki je z lento 13. mlečne kraljice aktivno skrbela za promocijo blagovne znamke ZELENE DOLINE iz najboljšega mleka slovenskih kmetij, počasi zaključuje svoj mandat. Zato v Mlekarni Celeia iščejo novo dekle, ki bo prejelo naziv 14. mlečne kraljice!

Zavedajo se, kako pomembna je zdrava in domača hrana, v katero so zapisane zgodbe o slovenski kakovosti in utripu slovenskega podeželja, zato s ponosom objavljajo 14. razpis za mlečno kraljico ZELENE DOLINE Slovenije in k sodelovanju vabijo vsa dekleta, stara od 18 do 28 let, ki so komunikativna, pozitivno naravnana in bi z veseljem sprejela nalogo promoviranja zdravega življenja ter slovenskega porekla mlečnih izdelkov BREZ GSO.

Naziv mlečne kraljice bo izbranemu dekletu, poleg dogodiščin, obilo izkušenj in novih poznanstev, prinesel:

- enoletno poslanstvo promocije mlečnih izdelkov in zdravega načina življenja,
- avtomobil znamke Peugeot, ki jo bo spremljal celoletni mandat,
- plačano delo ambasadorke mleka in mlečnih izdelkov ZELENE DOLINE,
- obleko priznane modne oblikovalke, narejeno po meri,
- košarico izdelkov ZELENE DOLINE.

Vabijo, da se s kratkim motivacijskim pismom in fotografijo prijavite še danes!

Prijave sprejemajo do 28. 1. 2021 na elektronski naslov info@mlekarna-celeia.si ali na naslov: **Mlekarna Celeia, d.o.o., Arja vas 92, 3301 Petrovče**, s pripisom »za Mlečno kraljico Slovenije«.

Teja Žogan, Mlečna kraljica 2020

Nosilec projekta: Mlekarna Celeia, d.o.o., Arja vas 92, 3301 Petrovče

**AVTO STEKLO
CENTER**

Ipavčeva 21, 3000 Celje
www.novomat.si
Tel.: 03 428 62 91

PUJSE, težke od 30 do 180 kg ter izločene svinje »čoke« prodam. Domača hrana, možna dostava. Telefon 031 311-476.34

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, črne, grahaste in bele barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481.

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava po celotni Sloveniji. Vzreja nesnic Tibaot, telefon (02) 582-1401.

PRAŠIČE domače vzreje, različnih tež, za zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061.

TELICO limuzin, brejo 6 mesecev, prodam. Telefon (03) 5798-371.

BIKCA simentalca, težkega 140 kg in teličko limuzin, težko 210 kg, prodam. Telefon 041 324-256.

JARKICE, mlade kokoši nesnice, rjave, redno cepljene, prodamo in dostavimo. Telefon 031 751-675.

TELICO, staro dve leti, brejo 8 mesecev, težko 700 kg, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 070 840-285.

PUJSA, težkega 160 kg, rejen z domačo hrano, lahko tudi polovico, prodam. Telefon 041 476-176.

PUJSKE, težke od 30 do 100 kg, za nadaljnjo rejo in prašiče, težke od 100 do 200 kg, po 1,80 EUR/kg, prodam. Telefon 031 839-090.

BREJO ovca in velikega ovna prodamo. Telefon 031 706-143.

PRAŠIČE, hranjene z domačo kuhano hrano, težke od 100 do 140 kg, prodam. Telefon 031 503-370.

PRAŠIČKE, krško-poljske, težke od 20 do 30 kg, prodam. Okolica Polzele. Telefon 031 839-845.

KUPIM

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223.

MLADEGA psa, mešanca med labradorcem in nemškim ovčarjem, kupim. Telefon 040 344-182.

OSTALO

PRODAM

SUHA bukova drva prodam. Telefon 041 697-819.

JEDILNI krompir, slamo, ječmen in prašiča (polovico) prodam. Telefon 041 663-137.

KAKOVOSTNA suha bukova drva, možna dostava - okolica Šentjurja, prodam. Telefon 031 851-448.

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

20 kg domače slanine prodamo po 2 EUR/kg. Telefon (03) 579-4085.

KORUZO ter jedilni in krmini krompir prodam. Možna dostava. Telefon 041 742-334.

SVINJSKO mast, čisto ali z ocvirki, prodamo. Telefon 041 755-882.

ZMENKI

ŽENSKO, staro približno 70 let, brez otrok, iz Celja, Žalca, iščem. Telefon 070 502-737.

MOTORNA VOZILA

PRODAM

GOLF sdi, letnik 1999, rdeč, tehnično ustrezen, prodam za 200 EUR. Telefon 041 822-093.

KUPIM

OSEBNO vozilo ali motorno kolo Tomos in podobno, v kakršnem koli stanju, kupim za lastno uporabo. Telefon 031 783-047.

POSEST

PRODAM

LOKAL v velikosti 40,5 m² (možno tudi koriščenje mansarde) v Šentjurju, Drogenikova ulica 16, primeren za poslovni prostor ali prodajalno, prodam ali oddam v najem. Cena po dogovoru. Telefon 041 630-390.

KUPIM

STAVBNO zemljišče kupim v Celju z okolico. Telefon (03) 5453-369.

OPREMA

PRODAM

POHIŠTVO Sanles za dnevno sobo, pisalno mizo in usnjeno sedežno ugodno prodam. Telefon 031 625-384.

ŽIVALI

PRODAM

BIKCA pasme simentalec, starega štiri mesece in pol, prodam. Telefon 031 596-722.21

Za ZDRAVJE

Vsak petek ob 11.20 na Radiu Celje

radio celje

Poklicna gasilska enota Celje,

Dečkova cesta 36, 3000 Celje

OBJAVLJA PROSTO DELOVNO MESTO

SERVISER IV

Od kandidata se pričakuje, da poleg splošnih pogojev po zakonu izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da ima zaključeno najmanj IV. stopnjo izobrazbe (strojne, elektro, kovinarske ali druge smeri) in je polnoleten;
- da ni v kazenskem postopku oz. da ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje zoper življenje, telo in premoženje;
- da ima vozniški izpit najmanj B-kategorije.

Zaželeno so delovne izkušnje in opravljena usposabljanja s področja servisiranja gasilnikov. Delovno razmerje bo sklenjeno za določen čas za eno leto z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas.

Kandidat mora imeti interes za nadaljnje funkcionalno usposabljanje in pridobivanje znanj na področju servisiranja gasilnikov in tlačnih preskusov.

Vlogo z življenjepisom ter dokazila o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v roku **8 dni** po objavi na naslov: **Poklicna gasilska enota Celje, Dečkova 36, 3000 Celje**, ali po e-pošti na naslov: pge@celje.si.

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

Vsak četrtek ob 20.00 na programu VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

novi tednik radio celje

Cenjene stranke obveščamo, da

MALE OGLASE, ČESTITKE, OBVESTILA IN OSMRTNICE

za **Radio Celje** in **Novi tednik**

sprejemamo v času uradnih ur (7.00–15.00) na sedežu podjetja, Prešernova ulica 19, Celje.

POŠILJATE JIH LAHKO TUDI PO ELEKTRONSKI POŠTI na naslov oglasit@nt-rc.si

ali jih sporočate po

TELEFONU 03 4225 144.

Hvala za razumevanje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

Tiho teče našega življenja reka,
tihu teče solza lepega spomina,
umre srce, a ostane bolečina
v srcu dragega in večnega spomina ...

OSMRTNICA

Poslovil se je

SREČKO PAUČNIK

iz Šentjurja
(3. 8. 1945 – 3. 1. 2021)

Od pokojnega se bomo poslovili v krogu družine na mestnem pokopališču v Celju.

Žalujoci: vsi njegovi

Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je tišina,
ki močno boli.
(T. Pavček)

OSMRTNICA

Sporočamo žalostno vest, da nas je zapustil naš dragi brat in stric

EMIL JANEČEK

(17. 11. 1943 – 16. 12. 2020)

Od njega smo se poslovili 29. decembra 2020.
Pogrešali te bomo!

Sestra Milena z Miranom in nečakinja Bojana z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža,
očeta, dedija, pradedija, svaka
in strica

**ALBINA
MALGAJA**

iz Štor
(23. 2. 1941 – 23. 12. 2020)

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izkazano pomoč ter darovane sveče, svete maše in dar za potrebe cerkve. Posebna zahvala je namenjena gospodu župniku Mihi Hermanu za opravljen pogrebni obred, govor in darovano sveto mašo, zdravstvenemu osebju SB Celje, zdravnici dr. Zupančičevi in patronažni službi ZD Štore za skrb in nego v času bolezni ter pogrebni službi Zagajšek. Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala!

Žalujoci: vsi njegovi, ki ga bomo močno pogrešali.

Pojdem, ko pride moj čas,
pojdem na rožne poljane,
kjer najdem vse svoje zbrane
od včeraj in kdove od kdaj ...
(Tone Kuntner)

ZAHVALA

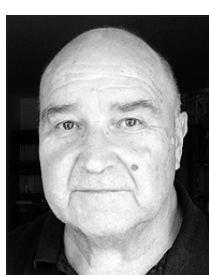
Ob boleči izgubi dragega moža,
očeta, dedija, brata in strica

JOŽETA DIMCA

iz Šmartnega v Rožni dolini

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, cvetje in sveče ter darovane svete maše. Hvala tudi gospodom župnikom za lepo opravljen obred in sveto mašo ter dekanu gospodu Vicmanu za sočuten poslovilni govor. Najlepša hvala vsem, ki so sodelovali pri pogrebu, citrarki gospe Citi Galič in gospe Marjeti Olenšek za predvajanje posnetka pesmi, ki mu je bila pri srcu. V imenu KUD Šmartno v Rožni dolini se je z ganljivimi besedami poslovila gospa Darja Grdina. Hvala osebju Onkološkega inštituta v Ljubljani, osebju celjske bolnišnice in osebni zdravnici dr. Manici Rančigaj Žabkar. Nazadnje se zahvaljujemo pogrebni službi Ropotar za lepo organizacijo pogreba.

Žalujoci: vsi njegovi

»Dolgost življenja našega je kratka.«
(France Prešeren)

V SPOMIN

Dragi mož, oče, dedek, tast in svak

**RIHARD
CONRADI -
ŽARKO**

(26. 2. 1942 – 20. 1. 2020)

20. januarja bo minilo leto dni, odkar smo se morali sprijazniti z dejstvom, da te ne bo več med nami. A še čutimo tvojo prisotnost, ki nas je spremljala dolgih 50 let, zato v našem spominu še živiš in boš ostal v njem do konca naših dni. Zelo te pogrešamo, pogrešamo tvoje dovtipne, bližino, tvoje znanje in tvojo velikodušnost. Bil si dober človek in radi smo te imeli. Hvala vsem, ki ste ga poznali, vsem, ki ste mu bili prijatelji in ste ga imeli radi, vsem, ki se ga z veseljem spominjate z dobrimi mislimi.

Dragi Žarko, nepozabno boš ostal z nami: žena Milka, sinova Aleš in Primož, vnukinja Monika, vnuk Matej, snaha Bernarda in drugi sorodniki

Poštenost, delo in trpljenje
bilo tvoje je življenje.
Ko pošle so ti moči,
zaprla trudne si oči,
a čeprav spokojno spiš,
z nami v naših srcih še naprej živiš.

ZAHVALA

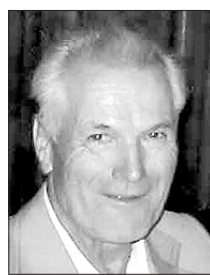
V bolečini nas je zapustila draga
mama, hčera, sestra, tašča in zlata
babi

IRENA DACAR

iz Sedraža 12b nad Laškim
(22. 8. 1960 – 1. 1. 2021)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in bivšim sodelavcem ter vsem zdravnikom Zdravstvenega doma Laško in bolnišnici Celje, ki ste nam ob hudi boleznini stali ob strani. Zahvaljujemo se vsem za izrečene sožalne besede, za darove, darovano cvetje, sveče in svete maše. Iskrena hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste sodelovali pri žalni slovesnosti, ki ste jo pospremili na zadnjo pot.

Žalujoci: vsi njeni

Nismo ti mogli bolečine odvzeti,
nismo te mogli še enkrat objeti.
Naša žalost te žal ni prebudila,
solza se nikdar ne bo posušila.

ZAHVALA

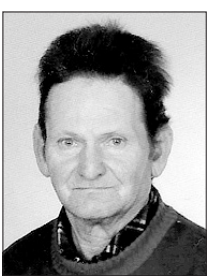
Zapustil nas je ljubljeni mož, oče,
ded, praded, tast, stric in brat

RUDI LUBEJ

(2. 4. 1940 – 25. 12. 2020)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, ki ste nam izrazili pisna in ustna sožalja ter darovali sveče in za svete maše. Hvala gospodu župniku Petru Orešniku za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi pogrebni službi Žalujka in trobentaču. Posebna zahvala gre tudi vnuku Gašperju Gračnerju za ganljiv slovesni govor. Ohranili ga bomo v večnem spominu.

Žalujoci: žena Milica ter otroci z družinami

Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin bo večno ostal.

V SPOMIN

Mineva leto, kar nas je zapustil
naš dragi mož, oče, dedek in
pradedek

FRANC KOLAR

iz Završ pri Grobelnem
(7. 11. 1945 – 13. 1. 2020)

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu in mu prižigate sveče. Še enkrat vsem iskrena hvala.

Vsi njegovi

OSMRTNICA

Sporočamo žalostno vest, da nas je v 101. letu za vedno zapustila naša draga mama, babica, prababica in teta

MILKA DEBELJAK

iz Trubarjeve ulice v Celju

Žara s posmrtnimi ostanki bo v poslovilni vežici na mestnem pokopališču v Celju v torek, 19. januarja 2021, od 13.30 do 14. ure.

Od nje se bomo poslovili v ožjem družinskem krogu.

Žalujoci: vsi njeni

Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin bo večno ostal.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše prababice,
babice, mame in sestre

MARGARETE OCVRK

z Vrh 13, Teharje
(21. 2. 1937 – 22. 12. 2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za vsa izražena ustna in pisna sožalja ter darovane sveče in svete maše.

Posebna zahvala je namenjena vsem zaposlenim v domu starejših v Celju, ki so ji v zadnjih letih nudili topel dom. Za opravljen cerkveni obred se zahvaljujemo gospodu Mihi Hermanu.

Vsem in vsakemu posebej, ki jo nosite v srcu, iskrena hvala.

Vsi njeni

Smrti

Celje

Umrla so: Margareta OCVRK iz Celja, 83 let, Franc JESENK iz Celja, 89 let, Ivana REMS iz Medloga, 71 let, Zvonimir RUDEL iz Celja, 89 let, Izidor JELEN iz Gorice pri Šmartnem, 79 let, Marija PRIMOŽIČ iz Prekorij, 78 let, Rudolf VIDETIČ iz Celja, 87 let, Marija PAVŠAR iz Višnje vasi, 88 let, Rudolf LUBEJ iz Šentjurja, 80 let, Jožef DER-MOL iz Šoštanja, 80 let, Ana KOMAR iz Grušovlj, 78 let, Jernej DEŽELAK iz Laškega, 89 let, Stanislav ZAGER

iz Šoštanja, 83 let, Marija KRAJNC iz Ljubnega, 70 let, Pavla FLORJANC s Polzele, 98 let, Albin HROVAT iz Vitanskega Skomarja, 90 let, Alojzij GREBENŠEK iz Velenja, 82 let, Bogomir KRALJ iz Velenja, 88 let, Danijel ŽIVORTNIK s Polzele, 71 let, Marija ČEPIN iz Arje vasi, 84 let, Benjamin KLAMPFER iz Petrovč, 84 let, Jožef KUPEC iz Prebolda, 81 let, Jožef STVARNIK iz Velenja, 71 let, Jožefa NOVAK iz Ločice ob Savinji, 96 let, Franc ŠTRAJHAR iz Levca, 85 let, Ivana ZAVRŠNIK iz Zgornjih Gru-

šovelj, 86 let, Marijan VEN-GUST iz Šentjurja, 84 let, Karl SVET iz Prebolda, 77 let, Olga

ŠTELČER iz Šoštanja, 85 let, Danica ŠARAC iz Šmartnega ob Paki, 60 let.

Pogumno odpirajte nove platnice
in nova vrata, zavedajoč se,
da za negotovostjo današnjega dne
leži obljuba svetle prihodnosti.

SREČNO NOVO LETO

2021

#celjskiknjiznicarji

Prodaja blaga in storitev

Dovoljen je osebni prevzem blaga ali hrane na prevzemnih mestih, kjer je zagotovljen minimalni stik s potrošniki med 6. in 21. uro. Uživanje hrane in pijače na javnih površinah ni dovoljeno.

Iz prepovedi je izvzeto tudi ponujanje in prodajanje blaga in storitev potrošnikom na daljavo (npr. spletna prodaja, naročilo po telefonu), kot jo ureja zakon, ki ureja varstvo potrošnikov.

Dejavnost priprave jedi in pijač brez časovne omejitve je dovoljena izključno:

- v primeru dostave jedi in pijač,

- v organizacijah, ki izvajajo gostinsko dejavnost za svoje zaposlene oziroma varovance.

Izvzete so tudi vse oblike ponujanja in prodajanja blaga in storitev potrošnikom, ki so kot izjema navedene v drugih vladnih odlokih, ki jih vlada sprejme zaradi obvladovanja epidemije covid-19.

Število oseb v zaprtih javnih prostorih, v katerih se izvaja dejavnost ponujanja in prodajanja blaga in storitev potrošnikom, se omeji na 30 kvadratnih metrov na posamezno stranko ali na eno stranko, če je poslovni prostor manjši od 30 kvadratnih metrov, ali na eno stranko na 10 kvadratnih metrov, če gre za odprto trgovino.

Poleg tega morajo trgovski centri zagotavljati 30 kvadratnih metrov na posamezno

stranko v celotnem trgovskem centru, hkrati pa je potrebno upoštevati tudi omejitev 30 kvadratnih metrov na posamezno prodajalno v sklopu trgovskega centra in imeti ločen vhod in izhod za stranke.

Ponujanje in prodajanje blaga in storitev potrošnikom je dovoljeno le pod pogojem, da se zagotovi minimalni možni stik s potrošniki in upoštevajo vsa higienska priporočila ministrstva za zdravje in NIJZ za preprečevanje okužbe z virusom SARS-CoV-2. Prav tako mora biti omogočeno redno prezračevanje ali ustrezna ventilacija prostorov in zagotovljeno razkuževanje rok za stranko pred vstopom in ob izstopu iz prostorov.

Zdravstvene ustanove

SPLOŠNA BOLNIŠNICA CELJE

Vse prebivalce Celja in okolice, ki imajo izbranega osebnega zdravnika v ZD Celje, obveščajo, da Splošna bolnišnica Celje ni več vstopna točka za testiranje na novi koronavirus. Vstopna točka za testiranje je ZD Celje po predhodnem naročilu pri osebnem izbranem zdravniku.

V Splošni bolnišnici Celje lahko dobite zelene informacije o novem koronavirusu in o obravnavi v primeru suma na okužbo. Telefonska številka, ki deluje vse dni med 10. in 14. uro je 03 423 30 79.

Informiranje svojcev o bolnikih s covidom-19, ki se zdravijo v SB Celje:

Oddelek covid-1

Informacije svojcem posreduje vsak dan med 14. in 15. uro, in sicer:

od ponedeljka do petka na številki 03 423 35 27

ob sobotah, nedeljah in praznikih na številki 03 423 35 26

Oddelek covid-2

Informacije svojcem posreduje vsak dan med 14. in 15. uro na številkah 03 423 38 01 in 03 423 34 42.

Oddelek covid-3

Informacije svojcem posreduje vsak dan med 14. in 15. uro na številki 03 423 32 89.

Covid intenziva

Informacije o bolnikovem zdravstvenem stanju bo zdravnik posredoval s klicem na mobilni telefon svojca (številko je bolnik oz. svojec posredoval ob sprejemu v bolnišnico) vsak delovni dan enkrat med 13. in 17. uro. Konec tedna in za praznike bodo zdravniki svojce poklicali samo v primeru, če se bo zdravstveno stanje bolnika pomembno poslabšalo.

V primeru, da pri hospitaliziranem bolniku pride do okužbe in je prestavljen na covid oddelek, svojce o tem obvesti zdravstveno osebje oddelka, na katerem je bil nazadnje hospitaliziran.

Omejen je program nujenih zdravstvenih storitev. Obravnavo bodo lahko opravili le tisti, ki jih bodo na pregled, diagnostiko ali poseg ponovno osebno povabili.

V Splošni bolnišnici Celje so prepovedali obiske hospitaliziranih bolnikov z izjemo tistih, ki so kritično bolni, in otrok, ki jih lahko obišče le en starš ali skrbnik. Obisk posameznega bolnika lahko traja največ 15 minut. Brez zaščitne maske vstop v bolnišnico ni dovoljen.

Sprestvo porodnice pri porodu je do nadaljnjega še dovoljeno. Več na www.sb-celje.si ali na Facebookovi strani bolnišnice.

Zdravstveni dom Celje

Vstop v ZD Celje je do preklica mogoč le skozi vhod z zadnjega parkirišča (pri dvigalu). Za bolnike, ki bodo namenjeni k pulmologu, v šolski ali v otroški dispanzer, so še naprej odprti dosedajni vhodi.

Zdravstveni dom Celje: 6.30–20.00

Covid cona ZD Celje: vsak delovni dan od 7.30–17.30 po predhodnem naročilu pri osebnem izbranem zdravniku

Zobozdravstvo: 7.00–19.00

Laboratorij: 7.00–19.00

MDPŠ: 7.00–14.00

Kontakti:

ZD za odrasle (pon-pet 7.00–20.00) 03 54 34 000 in 03 54 34 200, za šolske otroke (pon-pet 7.00–20.00) 03 54 34 285, za predšolske otroke (pon-pet 7.00–20.00) 03 54 34 270

ZP Štore (v ordinacijskem času) 03 780 23 10

ZP Vojnik (v ordinacijskem času) 03 780 05 00

ZP Dobrna (v ordinacijskem času) 03 780 05 40

Vežani boste k zdravniku, ki vam bo podal ustrezna navodila za ukrepanje.

V primeru težkega dihanja ali drugega življenjsko ogrožujočega stanja pokličite 112.

Posamezni zdravstveni domovi imajo kontakte objavljene na svojih spletnih straneh.

Dežurna služba zobozdravstva ob sobotah, nedeljah in praznikih v ZD Celje
Telefon 03 54 34 360
Sobota: 8.00–13.00
Nedelja: 8.00–13.00 (tudi med prazniki)

URGENTNI CENTER CELJE

(pon-ned: 24 ur) na tel. št. 03 423 30 79

V urgentnem centru Celje naj pomoč poiščejo le tisti pacienti z okužbo ali s sumom na okužbo z novim koronavirusom, ki potrebujejo nujno medicinsko pomoč.

HITRI TESTI IN CEPLJENJE

Prostovoljno in brezplačno testiranje na okužbo z novim koronavirusom je občanom na voljo v Celju, in sicer v hali A na Celjskem sejmišču. Aktualni urnik testiranja je objavljen na spletni strani ZD Celje (www.zd-celje.si). Cepljenje proti koronavirusu je prav tako mogoče v hali A na Celjskem sejmišču. Bolnike na cepljenje vabijo na osnovi napolitila osebnih zdravnikov.

V vseh drugih občinah so urniki testiranja in cepljenja objavljeni na občinskih spletnih straneh.

CELJSKE LEKARNE

Spremenjen odpiralni čas dežurne lekarne v Celju: Lekarne Center bo do preklica zaprta ponoči od 21.00 do 7.00.

Od preklica bodo odprte krajši čas naslednje lekarne:

Lekarna Planet: ponedeljek–sobota: 8.00–19.00

Lekarna Citycenter: ponedeljek–petek: 9.00–18.00, sobota: 8.00–18.00

Lekarna Gregorčičeva: ponedeljek–četrtek: 7.00–15.00, petek: 7.00–14.00

Lekarna Laško: ponedeljek–petek: 7.30–19.00; vsak drug teden 7.30–17.00, sobota: 8.00–12.00.

Lekarniška podružnica Dobrna: ponedeljek: 12.00–18.00, torek–petek: 8.00–14.00

Delovni čas ostalih lekarn ostaja nespremenjen. Odpri-

ralni čas lahko spremljate na njihovi spletni strani.

Delovanje drugih ustanov in služb

OBČINE

Občine za stranke ostajajo odprte. Pri komunikaciji s strokovnimi sodelavci naj stranke uporabijo telefon, elektronsko pošto in navadno pošto.

V kolikor je nujno, da se stranka oglasi v poslovnih prostorih (ko so uradne ure), je potrebna njena predhodna najava (dogovor) po telefonu oziroma e-pošti.

UPRAVNE ENOTE

Za obisk upravne enote zaradi urejanja upravnih zadev se mora stranka predhodno naročiti bodisi po telefonu ali elektronsko, s posredovanjem naročila na e-naslov upravne enote ali v obliki klasične pošte. Nenaročene stranke sprejemajo zgolj v primeru urejanja nujnih zadev, katerih ureditev ni možno odložiti na kasnejši čas. Plačilni promet (npr. plačilo upravne takse) se izvaja predvsem z uporabo plačilnih ali kreditnih kartic (brezgotovinsko).

Obvezno je nošenje zaščitnih mask, spoštovanje primerne varnostne razdalje, razkuževanje rok. Zadrževanje in zbiranje večjega števila oseb pred poslovno zgradbo je prepovedano.

Knjižnice

Do preklica oziroma spremembe vladnega odloka deluje v knjižnicah brezstična izposoja. Dovoljen je osebni prevzem knjig pri vhodu pred knjižnico, kjer je zagotovljen minimalen osebni stik. Želene gradivo lahko naročite s pomočjo aplikacije Moja knjižnica ali po telefonu. Tudi vračila gradiv potekajo nemoteno. Vse podrobnosti lahko preverite po telefonu v svoji knjižnici.

Delovni čas trgovin

CITYCENTER CELJE

V skladu s trenutnim vladnim odlokom so v Citycentru Celje odprte le določene pro-

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

Četrtek, 14. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 Naši očaki; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Kalejdoskop; 12:00 Globalne novice; 12:20 Atlas narave; 13:00 Poročila; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice; 18.20 Gospodarski utrip regije (ponovitev); 19:20 Kalejdoskop (ponovitev)

Petek, 15. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:15 Milenium; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Za zdravje; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 13:00 Poročila; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice; 18.20 Za zdravje (ponovitev); 19:20 Hiša glasbe (ponovitev)

Sobota, 16. januar

6:20 Milenium (ponovitev); 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 11:00 Globalne novice; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 14:00 Globalne novice; 14:20 Vitamin C; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; 17:30 Osmrtnice; 20:00 Nora sobota

Nedelja, 17. januar

6:20 Naši očaki (ponovitev); 7:20 Luč sveti v temi; 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; 10:05

Osmrtnice; 11:00 Globalne novice; 11:20 Floradio (ponovitev); 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 13:10 Čestitke in pozdravi; 14:00 Globalne novice; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; 17:30 Osmrtnice; 19:15 Sončni žarek (vsako drugo nedeljo v mesecu)

Ponedeljek, 18. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:15 Športnih 30; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Floradio; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 13:00 Poročila; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00

Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice; 18.20 Športnih 30 (ponovitev); 19:00 Kartica

Torek, 19. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 Zverinice iz regije; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Poudarjeno; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 12:20 Hiša glasbe; 13:00 Poročila; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 Kronika;

17:30 Osmrtnice; 18.20 Poudarjeno (ponovitev); 19:20 Vitamin C (ponovitev)

Sreda, 20. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 Vaš zakaj, naš zato; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Gospodarski utrip regije; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 12:20 Mali O; 13:00 Poročila; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice; 18.20 Vaš zakaj, naš zato (ponovitev); 19:20 Zverinice iz regije (ponovitev)

dajalne. Vse aktualne informacije o poslovanju nakupovalnega središča in posameznih prodajaln so vam na voljo na Facebookovi in spletni strani <https://www.city-center.si/>.

Megamarket Interspar, drogerija **dm-drogerie markt**, drogerija **Müller** in **Frizerski salon Dok** so odprti od ponedeljka do sobote od 8.00

do 20.30, nedelja in prazniki zaprto. **Sensilab** in **Biotopic**: ponedeljek-sobota: od 9.00 do 20.00. **Premium Pet Boutique** in **L'Occitane**: ponedeljek-petek od 9.00 do 20.00 ter v soboto od 8.00 do 20.00. **Baby center** (v omejenem obsegu): ponedeljek-sobota od 10.00 do 18.00. **Optika Clarus**: ponedeljek-petek od 10.00 do 17.00;

sobota od 10.00 do 15.00 **Celjske lekarne**: ponedeljek-petek od 9.00 do 18.00; sobota od 8.00 do 18.00. **Abanka (blagovna znamka Nove KBM)**: ponedeljek-petek od 9.00 do 18.00; sobota od 8.30 do 12.00.

Osební prevzem dnevno sveže ponudbe »to go«: **Restavracija Interspar - prevzem v Megamarketu Interspar, Čokoladni atelje Dobnik, Teta Frida, Pek Matjaž, Pizza Špica**. Naročene izdelke lahko prevzamete (»click&collect«): **Al, Art, Baby center, Bags&More, Big Bang, Borboleta, Hervis, Mass, Office Shoes, Pandora, Rossi sport, Sgermobil, Sport Vision, Swarovski, Telekom Slovenije, Top Shop, Vitapur in Zlatarna Celje. Cvetličarna Gardenia** - dostava cvetja na dom v Celju, po predhodnem naročilu na 05 934 66 06.

Z vladnimi ukrepi za preprečitev širjenja koronavirusa so nekatere ustanove in službe v državi prenehale delovati in poslovati. Objavljamo seznam dejavnosti in služb, ki ne obratujejo, in tistih, ki še naprej poslujejo, ter njihove obratovalne čase.

USTANOVE, SLUŽBE IN STORITVE, KI NE OBRATUJEJO OZIROMA SO ZAPRTE:

- vzgojno-izobraževalne ustanove (izobraževanje na daljavo),
- vrtci (izjema so otroci staršev, ki opravljajo dela, pomembna za delovanje družbe in države oziroma starši, ki potrebujejo nujno varstvo),
- nastanitve (hoteli),
- gostišča, restavracije, gostilne, kavarne, slaščičarne, okrepčevalnice in bari,
- zdravilišča in wellness centri (bazeni, savne, masaže ...),
- kozmetični saloni,
- avtopralnice,
- cvetličarne,
- kemične čistilnice,
- kinematografi,
- diskoteke in nočni klubi,
- kulturne ustanove (gledališča, muzeji, galerije),
- storitve iger na srečo,
- knjigarne,
- žičnice,
- športno-rekreacijske dejavnosti, fitness centri.

USTANOVE, SLUŽBE IN STORITVE, KI DELUJEJO:

- prodajalne, ki v pretežni meri prodajajo živila, blago za osebno nego in čiščenje, vključno s prodajo kmetijskih pridelkov na kmetiji, pri čemer se kot izjema ne šteje prodaja oblačil, obutve in tehničnega blaga v teh prodajalnah,
- lekarne,
- prodajalne z medicinskimi in ortopedskimi pripomočki kamor sodijo tudi optiki,
- tržnice s hrano,
- kmetijske prodajalne (lahko prodajajo tudi npr. gradbeni material),
- bencinski servisi,
- banke in zavarovalniške storitve,
- pošta,
- dostavne službe,
- servisne delavnice, v katerih se opravljajo storitve popravil in vzdrževanja motornih vozil in koles (vulkanizerske, avtomehanične, avtoličarske in avtokleparne delavnice, delavnice za popravilo koles), izjema velja tudi za avtovleko,
- dimnikarske storitve,
- gradbena dela v oziroma na naseljenih gradbiščih, pri izvajanju katerih je zagotovljeno, da ni stika s potrošniki,
- šole in zavodi za otroke s posebnimi potrebami oziroma šole s prilagojenim programom
- trafike in kioski za prodajo časopisov in revij,
- knjižnice (le za prevzem in vračilo knjig)
- storitve frizerskih salonov,
- medicinska pedikura in manikura
- geodetske storitve,
- čistilni servisi,
- javni potniški promet (v omejenem obsegu),
- verski obredi (ob strogih omejitvah),
- druge nujne storitve za zagotavljanje varnosti zdravja.

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,

telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Drago Slameršak

Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Tanja Seme
E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički Kotnik, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolimič, Dean Šuster, Luka Žerjav

Komunalne storitve

SIMBIO

Izvajanje storitev ravnanja z odpadki poteka nemoteno. Do nadaljnjega je zaprt vhod v upravno stavbo Simbia na Teharski cesti in v Bukovžlaku. Vloge strank sprejemajo na tel. št.: 03 425 64 00, z navadno pošto: Teharska cesta 49, 3000 Celje, e-pošta info@simbio.si ter v poštni nabiralnik pri vhodu.

Mestna tržnica Celje

Mestna tržnica Celje obratuje kot običajno (zaprt je samo bar, ostala ponudnika hrane nudita hrano za s sabo, WC je odprt ...)

Energetika Celje

Upravna stavba v Smrekarjevi ulici 1 v Celju je zaprta.

V primeru okvar ali težav pri dobavi toplote ali zemeljskega plina pokličite na dežurne številke:

Zemeljski plin 041 633 453
Daljinsko ogrevanje 051 230 771

Stranke prosijo, naj ostale zadeve urejajo po telefonu (centrala 03 425 33 00) ali po elektronski pošti info@energetika-ce.si.

Vodovod in kanalizacija

Do nadaljnjega sta za uporabnike zaprti upravna stavba JP Vodovod-kanalizacija Celje na Lavi 2a in Centralna čistilna naprava Celje v Tremerjah. Dosegljivi so po tel. 03 42 50 300 in po e-pošti: info@vo-ka-celje.si.

Razstave na prostem in kulturne ustanove

Razstava Pokrajinskega muzeja Celje

Dvorišče Knežjega dvora: panojska razstava Predstavitev Pokrajinskega muzeja Celje; do nadaljnjega

Zgodovinski arhiv Celje

Virtualni ogled razstave **Memento mori: Smrt in odnos do nje v arhivskem gradivu** (<https://www.zac.si/2020/10/20/memento-mori/>)

Panojska razstava Rifnik in njegovi zakladi in igrica Lov na zaklad

Muzej Velenje

Občasne razstave Muzeja Velenje, ki si jih lahko ogledate na prostem:

Podhod Pesje: Kopaljšča v Šaleški dolini

Trg svobode Šoštanj: 100 let Nogometnega kluba Šoštanj

F-bunker, podhod pri Vili Bianca: Multimedijški projekt MOV360

Pešpot (stopnišče) na Velenjski grad: 750 let Velenjskega gradu

Vitrine podjetniškega centra Standard: 750 let Velenjskega gradu

Podhod Pošta: Šest desetletij velenjskega skoka čez kožo

Galerija na prostem pri pošti: Drobci iz grajske zgodovine

Prehod z Glavnega trga proti Muzeju usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju: Šoštanski Miklavž

Park Velenjskega gradu: Jaslice

Pročelje Mestne občine Velenje: Praznična voščilnica

Stalne razstave Muzeja Velenje, ki si jih lahko ogledate **na prostem:**

Južna fasada Poslovnega centra MegaTel (Steklena direkcija): Velenjske zgodbe

Mestni stadion: Razstava o Nogometnem klubu Rudar Velenje

Cirkovce pri Velenju: Spominska točka Izak

Graška Gora pri Velenju: Spominski park XIV. divizije

Zdraviliški park Topolšica: Spominska soba Topolšica, 9. maj 1945

Izložbeno okno Knjižnice Šmartno ob Paki: Oskar Hudales

Festival Velenje

Delavnice in predstave si lahko ogledate virtualno na spletni strani Festivala Velenje www.festival-velenje.si, na FB-strani in na YouTube kanalu Festivala Velenje

ČETRTEK, 14. 1.

18.00 Festivalne četrtinke: Čarovnik iz Oza

muzikal Projektne gledališča Velenje

SOBOTA, 16. 1.

10.30 Festivalne sobotnice: Metuljček Cekinček

lutkovna predstava Lutkovnega gledališča Velenje

Gledališče Celje

Vabijo vas k virtualnemu ogledu svojih predstav. Povezave do njih dodajajo na spletno stran in družbena omrežja, ogledate si jih lahko kadarkoli in na vseh napravah, na katerih imate naloženo aplikacijo YouTube.

Na njihovem Facebook in Instagram profilu objavljajo različne zanimive rubrike: Čas za nas, Karantenske skrivnosti, Obrekovalnica, Rožmarin za spomin, Cicibanka in Cici-fuj in zabavno spletno oddajo - Na kavo na daljavo.

Celjski mladinski center

ČETRTEK, 14. 1.

MCC dnevni center: Četrtekov čvek - letoletne zaobljube, želje in pričakovanja v letu 2021

spletni dogodek bo na Zomu. Obvezna predhodna prijava na info@mc-celje.si.

PETEK, 15. 1.

MCC vam pove: Podkast z Gregorjem Vidcem

gostili bodo znanega pevca skupine Klon, v preteklosti tudi pevca skupine Multibal

na Facebook profilu in YouTube kanalu Infopentlje in Celjskega mladinskega centra

PONEDELJEK, 18. 1.

19.00 MCC Stream špil: Ana in Jernej feat. Jan

program hitov za vse starosti

prenos na FB-straneh MCC, Infopentlja, Killing production, Producent. si in anainjernej ter YT-kanalih MCC, Infopentlja in Killing production studio producent_si

TOREK, 19. 1.

17.00 Spletna učilnica: Ozaveščanje mladih o varnem obnašanju v cestnem prometu in posledicah poškodbe glave

predavanje vodi dr. Veronika Trdan, predsednica Društva Vita. Na FB-strani in YT-kanalu Celjskega mladinskega centra

Knjižnica Šmarje pri Jelšah

Na Youtube kanalu Knjižnica Šmarje pri Jelšah <https://bit.ly/KSPJ-youtube> napovedujejo:

ČETRTEK, 14. 1.

9.00 Zeliščarski nasveti Špele Pogelšek

PETEK, 15. 1.

9.00 5. zimska bioritemska joga s fizioterapevtko Vesno Tajnšek

18.00 Pravljična za otroke z Natalijo Čokl Šoštarič

PONEDELJEK, 18. 1.

9.00 Kuharska delavnica s Slavico Javornik

18.00 Ponedeljkovo srečanje z dr. Karlom Gržanom: O učenju z nasmehom

TOREK, 19. 1.

9.00 Odsev v steklu, Erna Ferjanič

SREDA, 20. 1.

9.00 Zapojmimo z mentorico Zvenecih jelš Jasmino Levičar

18.00 Pravljični večer za odrasle s pripovedovalko Metko Kodrič

Vsebine po premieri ostanejo dostopne, tako, da vas vabijo k ogledu tudi že objavljenih prispevkov.

Servisne informacije je zbrala Tea Podpečan

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171

E-pošta: narocnine@nt-rc.si

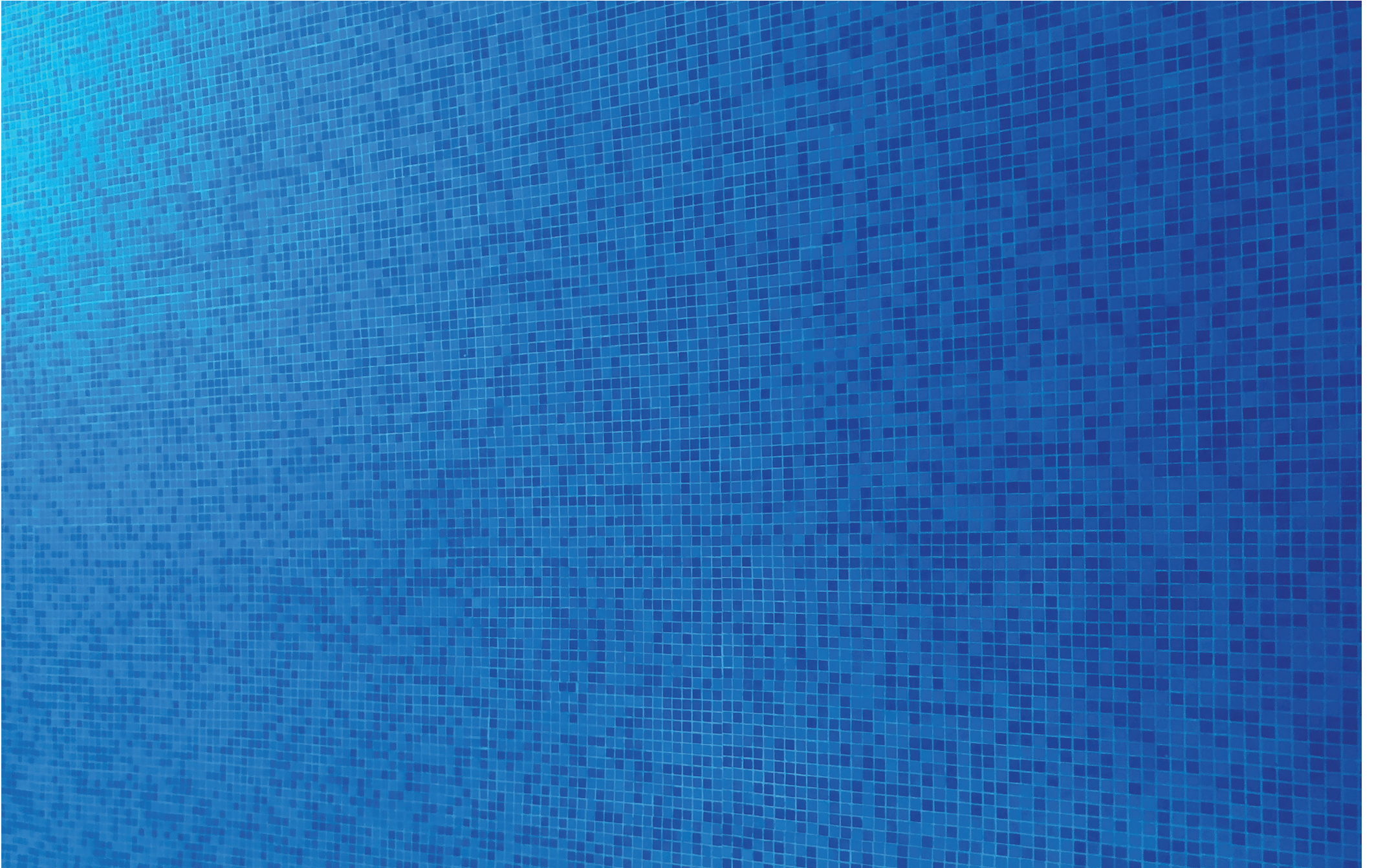
Mesečna naročnina je 11,37 EUR (4 izvodov) oz. 14,21 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 307,20 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, e-pošta: oglasit@nt-rc.si

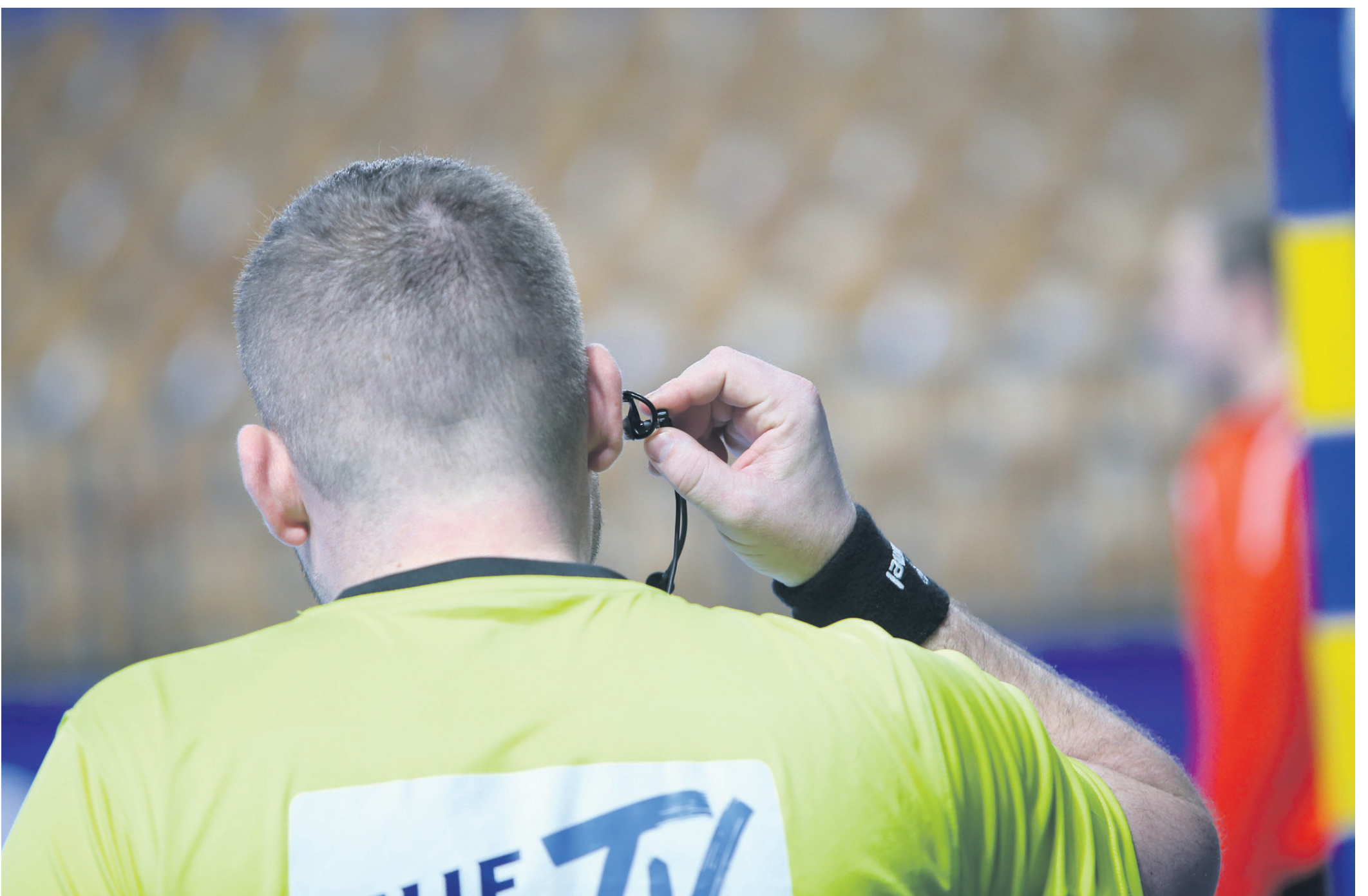
Sanjal sem, da plavam v bazenu.

Foto: Andraž Purg - GrupA

Ne slišim dobro.

Foto: SHERPA

K piramidam s holandsko zaušnico

str. 40-41

Foto: SHERPA

Portret: Sara Štinek

str. 28-29

Ko si srečo namažeš
na kruh

str. 30-31

Presrečni in hvaležni

str. 34-35

Mag. Dubravka Berc Prah, ravnateljica Šolskega centra Rogaška Slatina

»Pomembno se mi zdi, da mladi ostanejo odprte glave«

Šolski center Rogaška Slatina, ki je pred 74 leti nastal, da bi mlade izobraževal za steklarske poklice, letos obeležuje 20-letnico, odkar izobražuje tudi v programu splošne gimnazije. Doslej je center izobrazil več kot 700 gimnazijcev, njihova prisotnost v kraju je po besedah ravnateljice centra mag. Dubravke Berc Prah zelo pomembna za napredek območja, ki je sicer manj razvito kot ostali deli Savinjske regije. »Če mladi v štirih letih srednje šole ostajajo v Rogaški Slatini, sodelujejo pri kulturnem in športnem razvoju, prispevajo k utripu skupnosti, tukaj spletejo svojo socialno mrežo. Čeprav se nato odpravijo študirat, se nato mnogi vrnejo kot zdravniki, zobozdravniki, direktorji podjetij.«

TINA STRMČNIK

Zadnjih 20 let, odkar je v Rogaški Slatini program gimnazije, v tamkajšnjem šolskem centru po besedah ravnateljice opažajo občuten profesionalni razvoj zaposlenih – profesorji sledijo novostim, se učijo, sodelujejo pri projektih Zavoda RS za šolstvo in drugih ustanov. »To šoli omogoča napredek,« pravi Dubravka Berc Prah. Kljub temu da mlade iz podeželskih občin v času najstništva vleče v večja središča, skuša šolski center v sodelovanju z lokalno skupnostjo najti spodbude, kako jih zadržati v domačem okolju. Po drugi strani mladi iz cele države v slatinski srednješolski center prihajajo po znanje s področja steklarstva in optike, saj gre za šolo, ki edina pri nas omogoča izobraževanje v tovrstnih programih.

Šole ste od konca oktobra zaprte, pouk je na daljavo. Kako se s tem spopadate v Šolskem centru Rogaška Slatina?

Ko je bila prvič razglašena epidemija koronavirusa, nas je zaprtje šol presenetilo. Na ravni šolskega centra smo sicer pripravili določene protokole, kako ravnati, a vendar smo imeli za pripravo na nov način dela vsi na voljo le en konec tedna. Med poletjem smo poenotili komunikacijske kanale z dijaki, vsak učitelj je odprl svojo spletno učilnico. Dokler smo v

novem šolskem letu še bili v šolskih prostorih, smo se z dijaki dogovorili o načinu dela, na zaprtje izobraževalnih ustanov smo bili vsekakor bolj pripravljeni kot ob prvem valu epidemije.

Najbrž je zdaj, ko se je pouk na daljavo začel že skoraj čisto na začetku šolskega leta, marsikaj drugače, kot je bilo ob prvi razglasitvi epidemije.

Ob prvem valu koronavirusa smo bili že proti koncu šolskega leta, profesorji so že pridobili večino ocen. Dijake nižjih letnikov so čakali še terensko delo, različni tabori, ekskurzije. Dijake zaključnih letnikov je čakala matura. Vsi smo se z zaprtjem lažje spopadali, saj smo vedeli, da moramo zdržati do konca šolskega leta. Drugi koronski val je napočil na začetku šolskega leta, ko so profesorji uspeli pridobiti le malo ocen. Dijake, starše in zaposlene v šolstvu trenutno najbolj pesti negotovost, saj ne vemo, kako dolgo bomo še imeli pouk na daljavo. Iz tedna v teden poslušamo o drugačnih scenarijih, odločevalci nam kažejo drugačne semaforje odpiranja dejavnosti. Učitelji so seveda zmanjšali pričakovano število ocen, spremenili so načine, kako bodo te ocene pridobili. A kljub temu menim, da je ta zimski čas, ko so dijaki sami doma ter so s šolo in

sošolci povezani le s pomočjo različnih zaslonov, zahtevnejši. Dijaki prvih letnikov so v zelo zahtevnem položaju, saj so bili v šoli le približno mesec in pol. V tem času so morda le malo začutili svoje sošolce, pristnejših vezi znotraj svojih razredov še niso spletli. Menim, da tudi dijaki višjih letnikov po tolikšnem času šolanja na daljavo izgubljajo drug drugega.

Zaznavate med dijaki veliko stisk?

Razumem, da je izobraževanje na daljavo še posebej zahtevno za učence prvega triletnega osnovnih šol, saj močno bremeni tudi njihove starše. Dijaki so starejši, samostojnejši, starše njihovo izobraževanje na daljavo manj obre-

lahko pripravijo skice za določene izdelke, lahko narišejo tehnično risbo, napišejo kakšno poročilo. Seveda se s pomočjo zaslona ne da razvijati veščin, ki jih je treba začutiti v prstih. Gre za razvoj motoričnih spretnosti, za učenje, kako delati z različnimi materiali. Dijaki imajo glede prakse zagotovo že primanjkljaje, ki bodo po njihovih pričakovanjih še večji.

Kaj pravite o omahovanju glede ponovnega odprtja šol, medtem ko vlada vmes odpira različne druge dejavnosti.

Najbolj me moti način komunikacije. Menim, da sedanje razmere niso primerne za komuniciranje, ki med ljudmi še krepi razdalje

»Dijaki zaključnih letnikov so že lani doživeli šolanje na daljavo in že lani niso bili v enakovrednem položaju kot generacije pred njimi. To se zdaj še stopnjuje.«

menjuje. Vendar tudi oni že doživljajo številne stiske. V šoli smo sprejeli nekaj njihovih obupanih klicev, ali se smejo vrniti v šolske klopi. Ne smemo pozabiti, da imamo v našem šolskem centru tako dijake s posebnimi potrebami, enak tudi dijake tuje, še posebej v težkem položaju so maturantje in dijaki zaključnih letnikov in to ne glede na to, da bodo za splošno in poklicno maturo veljale določene prilagoditve.

Pouk na daljavo je najbrž poseben izziv tudi zato, ker so pod okriljem šolskega centra številni programi, ki zahtevajo veliko praktičnega usposabljanja.

Izobraževanje na daljavo vsekakor ne more prinesiti enakih standardov znanja ali razvoja praktičnih veščin kot izobraževanje v šoli. Dijaki seveda lahko določene praktične zadolžitve opravijo na daljavo. Otroci doma na primer

v političnih in osebnih stališčih. Razmere so tako resne, da bi morali za iskanje rešitev napeti vse sile. Negotovost ni dobra za nikogar. A ravnateljica smo od pristojnega ministrstva vse od izbruha epidemije koronavirusa okrožnice z navodili velikokrat dobivali v petek popoldne, v ponedeljek zjutraj so morale biti stvari urejene v skladu z novimi pravili. Trenutno polemiziranje in politiziranje o tem, ali naj šole odpremo svoja vrata, je po mojem mnenju pravzaprav vprašanje odgovornosti. Nihče ne bi rad v roke prijel tega vročega kostanja. Vlada in šolsko ministrstvo od ravnateljev zahtevata zavezo, da bomo dosledno upoštevali vse varnostne ukrepe. Vendar vse te ukrepe upoštevamo že od začetka lanskega februarja. Nisem za to, da se otroci v šole vrnejo za vsako ceno, vendar določene odločitve vlade težko razumem. Včasih imam občutek, da so ukrepi,

Mag. Dubravka Berc Prah

se je v ŠC Rogaška Slatina kot profesorica slovenščine zaposlila leta 2001. Odločitev, da je leta 2013 stopila v čevlje ravnateljice, je bila zanjo ena najtežjih v življenju. K temu so jo nagovorili sodelavci, ki so menili, da bo zmogla rešiti zapleten položaj, v katerem se je šola znašla po stečaju Steklarske nove. »Kot ena od »notranjih« sem dobro poznala razmere, čutila sem odgovornost, da šolo ohranim na tem mestu,« je dejala. Med drugim je pet let delala kot zunanja urednica za založbo Rokus ter dobila pomembne izkušnje o delovanju gospodarske družbe. Magistrirala je iz didaktike slovenskega jezika.

Dubravka Berc Prah skrbi za vsa področja delovanja ŠCRS, za kadrovska in finančna vprašanja, za pedagoško vodenje in razvoj kakovosti. Pod okriljem centra deluje tudi popolnoma zaseden dijaški dom.

Z enim od izdelkov, ki jih dijaki ustvarijo pri praktičnem izobraževanju v programu Tehnik steklar.

ki jih vlada sprejema na tedenski ravni, odvisni od moči interesnih skupin, ne glede na to, ali zanje obstajajo ustrezni argumenti ali ne.

Dvajset let mineva, odkar je v Rogaški Slatini pod okriljem vašega šolskega centra na voljo gimnazijsko izobraževanje.

Tako je, v šolskem letu 2000/01 smo sprejeli prvih 61 gimnazijcev. V zadnjem času se je število vpisanih žal skoraj prepolovilo, kar velja tudi za ostale gimnazije malo bolj na obrobju. Na slabši vpis delno vplivajo manjše generacije devetošolcev. Nasploh se je zmanjšalo tudi zanimanje za gimnazijsko izobraževanje. Pred 15 leti je približno 40 odstotkov celotne populacije devetošolcev izbralo gimnazijo. Zadnja leta

kadra, vrzeli polnijo celo s pomočjo študentskega dela, kar ni najboljša in češar v našem šolskem centru ne podpiramo. Oko je organ, s pomočjo katerega človek prejme 80 do 90 odstotkov vseh informacij iz okolja. Vsak poseg v oko je poseg v telo. Očala morajo biti izdelana glede na potrebe posameznika in to delo morajo opraviti ustrezno izobraženi optiki. Ko dijaki opravijo poklicno maturo, se jih približno polovica zaposli v optikah, nekateri se podajo na lastno podjetniško pot, drugi se odločijo za nadaljevanje izobraževanja.

Steklarski programi so bili še nedolgo nazaj na prepihu. Kako je danes?

Program Tehnik steklarstva smo pred šestimi leti uspeli obuditi od mrtvih. Mlade je pritegnili

Pred vrati so informativni dnevi in vpisi v srednje šole. Kaj svetujete mladim, glede na to, da večina poklicev, ki jih bo družba potrebovala takrat, ko se bodo zaposlovali, danes sploh še ne obstaja?

Svetujem, naj se poglobijo vase. Odgovorov na to, kaj mlad človek želi početi v življenju, nima nihče drug kot on sam. Zato je dobro, da otroci poznajo sebe, da pri sebi prepoznavajo močna področja, da izhajajo iz tega, kar jih zanima. Odsvetujem, da na podlagi današnjih gospodarskih razmer skušamo predvidevati o priložnostih v prihodnosti. Že danes nam je jasno, da se bomo morali učiti vse življenje, se prilagajati razmeram. Morda se bo mladim poklicna pot občutno spremenila, izobraževali se bodo za en poklic, delali v povsem drugem. Pomembno se mi zdi, da ostanemo odprte glave. Namesto da se branijo izzivov, ki jih bodo pred njih postavljali učitelji, naj jih sprejmejo z odprtimi rokami. Vsako povabilo k sodelovanju je priložnost za razvoj in takšno priložnost je dobro izkoristiti.

Omenili ste močna področja. Ta dijakom šolskega centra pomagata razvijati, ko pripravljate muzikale, prireditve, koncerte in druge projekte.

Ponujamo pester nabor vsebin, da se lahko mladi najdejo na različnih področjih. Morda je priložnosti za njihov osebnostni razvoj pri nas še več kot v kateri večji šoli. Pri muzikalih so

»Prav se mi zdi, da je mreža šol razvejana in da je mladim šolanje dostopno. Slovenija je tako majhna, da si nerazvitosti določenih območij ne bi smeli privoščiti.«

deluje na primer 50 do 60 otrok, torej približno četrtnina vseh naših dijakov. V šolskem centru, kot je naš, učitelji hitreje prepoznajo, v čem so dijaki dobri, hitreje jih opazijo. Večkrat jih povabijo k sodelovanju pri različnih projektih, medtem ko morajo v večjih šolah učitelji dati priložnost enkrat enemu, drugič drugemu.

Kljub delu ravnateljice še vedno učite svoj predmet, slovenščino. Kaj vam pomeni ohranjanje tega stika z učenci?

Že kot majhna deklica sem zelo dobro vedela, da bom učiteljica, a nikoli nisem razmišljala o tem, da bom postala ravnateljica. Delo ravnateljice imam rada, saj je zelo dinamično, v enem trenutku na primer razmišljam o razvoju šole, v naslednjem me že čakajo operativne naloge, kako na primer zagotoviti menjavo zasedene učilnice. Trudim se dobro sodelovati s širšo skupnostjo, v stiku sem z dijaki, z njihovimi starši. Tudi vodenje zaposlenih, ki se ga učim vsak dan sproti, je zame izziv. A če bi ostajala le v ravnateljski pisarni, bi se morda hitro zgodilo, da ne bi imela več občutka, kakšna je resničnost zunaj nje. Ko učim, ostajam v stiku s svojo stroko, ki je moja ljubezen. Ker sem obkrožena z dijaki, mi to pomaga, da ostajam na tekočem z izzivi vsake generacije, lažje prepoznavam trenutne potrebe mladih.

Zanimivo je, da učite slovenščino, čeprav izvirate s Hrvaške.

Moja družina ima mešane korenine. Moji starši so Hrvatje, precej sorodstva imamo tako v Sloveniji kot na Hrvaškem. Rodila sem se v Sloveniji, živela sem v obmejnem mestecu Hum na Sotli, osnovno šolo sem končala na Hrvaškem, srednjo šolo v Sloveniji, saj so bile prometne povezave s Celjem boljše kot s katerim večjim hrvaškim mestom. Kraj, od koder izhajam, je bil v času socializma tesno povezan z Rogatcem. Tako kot zasedba Mi2 poje v svojih pesmih, so prebivalci Rogatca prihajali k nam v kino, mi smo tja hodili na

»Marsikdaj imamo pripombe tudi nad večerjo, ki nam jo natakara postreže v neki fini restavraciji. Še toliko večje pripombe imamo takrat, ko je treba res veliko delati, da se nekaj naučimo.«

koncerte, ljudje so čez mejo prehajali tudi zaradi svojih služb. Cesto so nekoč gradili po slovenski strani, plin so vlekli po hrvaški. Po razpadu Jugoslavije, ko sta se vzpostavili dve samostojni državi, je bilo treba v teh krajih vse, kar je manjkalo, urediti na novo. Sicer sta me slovenščina in književnost mikali od nekda, v srednji šoli so me profesorji še dodatno navdušili za oboje, zato odločitev za študij na filozofski fakulteti v Ljubljani ni bila težka.

Po številnih težavah, ki jih je šolski center imel po stečaju Steklarske nove, imate že nekaj časa spet dobre pogoje za delo. So še potrebne kakšne večje investicije?

Tako imenovana steklarska šola se je leta 2003 razdelila na proizvodni del, ki je zaživel kot podjetje Steklarska nova, in na šolski del, ki se je preimenoval v ŠC Rogaška Slatina. Oba pravna subjekta sta bila še naprej tesno pove-

zana. Po stečaju Steklarske nove je šola izgubila velik del svojih prostorov, prtiličje je za vrsto let ostalo del stečajne mase, velik del za šolo pomembnih površin je bil prodan v zasebne roke. Z ministrstvom za izobraževanje smo uspeli odkupiti kletne in prtilične prostore iz stečajne mase. Klet in prtiličje sta bila deležna statične obnove, v šoli smo ponovno uredili steklarsko delavnico. Na novo smo uredili še knjižnico in čitalnico, v dijaške domu pa fitness. Stavba je bila sicer zgrajena leta 1947, zato bi bilo treba statično obnoviti še prvo in drugo nadstropje. Poslopje kliče tudi po energetski obnovi, zaradi neustreznih fasade namreč beležimo velike toplotne izgube. Želimo si še lastno telovadnico, saj imajo dijaki športno vzgojo v Športni dvorani Janina pri I. osnovni šoli.

Vsako leto izobrazite približno 230 dijakov. Menda pogosto slišite, da je šola, ki jo vodite, majhna. A radi poveste, da to velja le za šolske površine, število dijakov in strokovnih delavcev.

Šolski prostori so seveda pomembni, da imamo zagotovljene pogoje za delo, učenje in razvoj. A šolo zares naredijo ljudje. Naša šola je morda res majhna po številu udeležencev, ampak je velika po srcu. Mislim, da imamo dober pedagoški kader. Hkrati imamo naravnost neverjetne dijake. Za steklarske programe in program Tehnik optike se odločajo tisti mladi, ki jih to res zanima, ki jim oči kar zažarijo, ko delajo s steklom, ko izdelujejo očala in ko svoje izdelke ponujajo strankam. Med gimnazijci imamo čudovite otroke, ki imajo številna zanimanja in ki so pripravljeni sodelovati pri različnih projektih ob šoli. Menim, da med profesorji in dijaki vlada pristen stik. Skoraj vse svoje dijake poznam po imenu. Morda nam prav zaradi tega uspe hitreje zaznati morebitne težave, prej sedemo za mizo, se pogovorimo in poiščemo rešitve.

Foto: SHERPA

»Profesorji pri poučevanju na daljavo uporabljamo grafične tablice, različne aplikacije, spletne učilnice, a to še vseeno zdaleč ni enako kot delo z dijaki v razredu. Četudi še tako dobro pripravimo svoje ure, nam občasno zataji internetna povezava, zaradi česar dijaki težko sledijo pouku.«

tako Evropska unija kot Slovenija spodbujata strokovno in poklicno izobraževanje. Razmere pri nas so še toliko bolj zapletene, saj je naša šola tik ob hrvaški meji. Odkar je Hrvaška članica Evropske unije, se tamkajšnji dijaki odločajo za izobraževanje v naših poklicnih in strokovnih programih, zanimanje za gimnazijski program, ki je najtežji med srednješolskimi programi, je manjše. K nam tako prihajajo predvsem učenci iz osnovnih šol v Rogaški Slatini, Rogatcu, Šmarju pri Jelšah, Podčetrtku, Bistrici ob Sotli. Kljub temu, da dijaki naše gimnazije dosegajo dobre rezultate na maturi, pri tekmovanjih iz različnih predmetov, ter da lahko sodelujejo v številnih obšolskih dejavnosti, si nekateri mladi raje želijo izzivov v večjih mestnih središčih.

Da bi mlade iz Obsotelja in s Kozjanskega spodbudili k vpisu v vaš šolski center, omogočate tudi nekatere spodbude.

Vpis v gimnazijski program v Rogaški Slatini skušamo spodbujati, saj je to pomembno za razvoj našega okolja. To območje je manj razvito kot ostali deli Savinjske regije. Če mladi v štirih letih srednje šole ostajajo v Rogaški Slatini, sodelujejo pri kulturnem in športnem razvoju, prispevajo k utripu skupnosti, tukaj spletejo svojo socialno mrežo. Čeprav se nato odpravijo študirat, se mnogi vrnejo kot zdravniki, zobozdravniki, direktorji podjetij ... Kot izobraženci se vračajo v to okolje. Dolgoročno to prispeva k razvoju našega območja. Zaradi vsega naštetega tudi Občina Rogaška Slatina več denarja prispeva za šolski sklad. S pomočjo sredstev v tem skladu so lahko vsi dijaki v prvem letniku gimnazije učbenike in delovne zvezke dobili brezplačno, kar bo veljalo tudi za generacijo gimnazijcev v šolskem letu 2021/22. Z denarjem iz omenjenega sklada gimnazijcem subvencioniramo tudi obisk ekskurzij, športnih dnevo in podobno.

Ste edini srednješolski center v državi, ki izobražuje za poklic tehnik optik. Kako je z zanimanjem za ta program?

Za ta štiriletni program je vsa leta dovolj zanimanja. Razpisujemo en oddelek letno, povprečno gre za 20 do 25 otrok, ki k nam pridejo iz vse države. Zanimanje za šolanje je zelo uravnoteženo s potrebami na trgu dela. Številne optike v Sloveniji iščejo ustrezno izobražene sodelavce. Določene optike, ki takoj ne dobijo ustreznega

lo predvsem izboljšanje razmer v steklarski panogi. Steklarna Rogaška, naša največja in najbližja delodajalka, je začela ponujati kadrovske štipendije, saj ji kronično primanjkuje ustrezno usposobljenih zaposlenih. Zadnja leta se za program Tehnik steklarstva odloča 10 do 16 dijakov, kar zadostuje potrebam na trgu dela. Med izobraževanjem spoznajo veliko steklarskih tehnik, med drugim se učijo izdelave unikatnih steklenih izdelkov, poudarek je na umetniški razsežnosti tega poklica. Decembra 2020 je strokovni svet potrdil prenovljen program tehnik steklarstva, izvajati ga bomo začeli v šolskem letu 2021/22.

Naš šolski center je v sodelovanju s Steklarno Rogaška pred tremi leti vpeljal še triletni poklicni program Steklar, ki je zastavljen po sistemu vajeništva. To pomeni, da dijaki polovico časa preživijo v šoli in polovico časa pri delodajalcu, kjer prejmejo vajeniško nagrado. Omenjeni program ponuja znanja, ki jih potrebujejo pihalci ali brusilci stekla ter upravljalci steklarskih strojev. V steklarstvu namreč narašča delež avtomatizirane proizvodnje. Dijaki iz programa Steklar lahko šolanje nadaljujejo v programu Tehnik steklarstva.

Kako je na zanimanje za steklarske poklice vplivalo zmanjšanje zaposlenih v Steklarni Rogaška?

V šolskem letu 2020/21 smo zabeležili manjši vpis v programa Steklar in Tehnik steklarstva. Verjetno je manjši vpis povezan tudi s tem, da je Steklarna Rogaška prav pred informativnim dnevom javnost obvestila, da bo zmanjšala število zaposlenih. Vendar je šlo predvsem za upokojevanje, poleg tega podjetje števila zaposlenih ni zmanjšalo za toliko, kot je najprej napovedalo. Steklarna zadnja leta veliko denarja vlaga v posodobitev proizvodnje, obnavlja peči, razvija nove vrste stekla. Tudi to, da ni opustila programa kadrovskega štipendiranja, kaže, da potrebuje mlad kader. Nekoliko slabši vpis pripisujem tudi okoliščinam, povezanim s koronavirusom, ki so nastopile kmalu po informativnih dnevih. Verjetno so tudi starši začeli razmišljati o tem, kaj v takšnih nepredvidljivih okoliščinah pomeni šolanje njihovih otrok na drugem koncu države, kako bo z vožnjo in podobno.

»Ko sem začela poučevati, je bilo to zame zelo naporno. Ko se zaprejo vrata učilnice, si naenkrat sam z 20 mladimi ljudmi, ki jih moraš voditi na pozitiven način. Nekateri pravijo, da učitelj začetnik čuti takšno obremenitev, kot jo pri svojem delu doživlja kirurg.«

Sara Štinek, mlada zdravnica iz Prebolda, živi in dela v Kölnu

»Vedno je treba vedeti, od kod prihajaš«

Ko sva se pred prazniki pogovarjali po telefonu, je povedala, da je okrog nje vse polno kartonastih škatel, saj sta se s fantom Danielom nekaj dni prej preselila v novo stanovanje na drugem koncu Kölna. Prosti dnevi so bili zato dobrodošli, a na silvestrovo jo je že čakalo novo dežurstvo v bolnišnici, kjer Sara Štinek dela zadnje mesece in hkrati opravlja specializacijo s področja interne medicine. Dekle iz Prebolda je tako našlo nov dom v Nemčiji, kjer živi in dela zadnja tri leta. Usodno je bilo srečanje z Nemcem Danielom na eni od študijskih izmenjav, ko je še študirala medicino v Mariboru.

TATJANA CVIRN

Takrat je izkoristila različne priložnosti, ki jih je nudila univerza, in šla malo po svetu nabirat nova znanja in izkušnje. Tako je bila s pomočjo poletnih programov univerze po mesec dni v Istanbulu, Španiji in Švici. V okviru programa Erasmus je za leto s kolegico odpotovala v Mainz in tam spoznala Daniela. Ko je morala nazaj v Maribor, da bi dokončala študij, si je on prakso uredil v Münchnu, da je bil bližje Sloveniji. Nato jo je tam našla tudi Sara in lahko sta bila skupaj. Čez čas je v Nemčiji našla še prvo redno službo. »Uspelo nama je, da sva se videla dovolj pogosto. Zdaj bi bilo to težje,« priznava in dodaja, da jima je skupaj še vedno zelo lepo, torej je bila odločitev o njeni selitvi pravilna. On namreč dela z mediji in v Sloveniji zanj ne bi bilo primernega dela. »O tem sva se veliko pogovarjala. Z veseljem bi ostala v Sloveniji, kjer imam družino, prijatelje. Pri meni ni šlo za iskanje boljših pogojev za delo ali večjo plačo. Zgolj iz profesionalnega vidika se ne bi odločila za kaj takšnega,« pravi Sara,

»Vsi smo del tega sveta in skupaj lahko prispevamo, da bo bolje. Pomembno je, da se zavedamo, da nismo sami na svetu, in da se obnašamo manj egoistično. Če bi več ljudi tako razmišljalo, bi bilo lepše.«

ki je sledila srcu. Kot edinko jo družina sicer zelo pogreša, a je sprejela njeno odločitev. V prejšnjih letih je Sara lahko obiskala domače večkrat na leto, zaradi novih razmer pa ni bila doma že od lanskega januarja. Na srečo je z videoklici mogoče vsaj nekoliko nadomestiti pomanjkanje neposrednih stikov. Tako so

storili tudi na božični večer, ko so imeli na ta način »skupno« večerjo.

Plašči, rokavice, maske ...

Spomladi je zamenjala službo in se zaposlila v večji bolnišnici. Zdaj ima malo več prostega časa in Daniel ji je kupil klavir, da bo lahko osvežila znanje igranja ter se tudi na ta način sprostila po napornem delu. Skoraj ves čas namreč dela s covidnimi bolniki. V Nemčiji nimajo vse bolnišnice zaposlenih infektologov, zato se s temi bolniki ukvarja internisti. Nove razmere so prinesle vrsto sprememb v organizaciji dela v bolnišnici, pravi Sara, ki se je morala privaditi tudi na delo v posebni zaščitni opremi. Takšnega skafandra, kot ga včasih vidimo na televiziji, sicer nima, mora pa nositi zaščitni plašč, dvojne rokavice, očala, masko in vizir ter za-

»Če imajo mladi možnost, da gredo v tujino po nova znanja, naj to izkoristijo, saj se jim bodo ob spoznavanju življenja in ljudi drugje odprla nova obzorja. A vedno je treba vedeti, od kod prihajaš in kje si doma.«

ščito na čevljih. »Zdaj, pozimi, ni prehudo, težje je v enoti intenzivne terapije, kjer si zaradi sterilnosti čez vse to oblečeš še en plašč in rokavice.« Sara dodaja, da zaščitna oprema očitno deluje, saj dela s temi bolniki že skoraj ves čas epidemije in na srečo ni zbolela. »A okužba se hitro lahko pojavi, četudi paziš,« opozarja.

Na vprašanje, ali je tudi sama naletela na dvomljivce, ki ne verjamejo v resnost bolezni, odgovarja: »V začetku je bilo res veliko dvomov, saj nihče ni nikogar poznal, ki bi bil bolan. Dokler ne vidiš, kaj povzroči ta virus pri ljudeh, ne dojameš resnosti situacije. Tudi nekateri bolniki v pogovoru priznajo, da so mislili, da to ni nič. Dokler niso na svoji koži občutili bolezni, niso povsem verjeli.« Sara je zato vesela, da so strokovnjaki tako hitro našli cepivo. »Pri nas na oddelku smo vsi za cepljenje, vprašanje je samo, kako hitro bomo cepivo lahko dobili. Tudi pri tem je veliko dvomov, češ da so cepivo razvili na hitro in da je lahko z njim kaj narobe. A tudi cepivo za gripo je vsako leto novo!«

Ko se zaljubiš, gre vse lažje

Jezik ji po vsem tem času ne dela več preglavic. Nemščino se je učila že v preboldski osnovni šoli, saj je tam to prvi tuji jezik. A takrat ji ni bil posebej blizu, priznava, in se je bolj resno z njim spoprijela šele v Mainzu, kjer so tujim študentom omogočili jezikovni tečaj na univerzi. Ko je spoznala fanta, je bliskovito napredovala, saj sta se pogovarjala v nemščini. Ob vmesni vrnitvi v Slovenijo je opravila še izpite za pridobitev certifikatov na Goethejevem inštitutu v Ljubljani in dobila potrdilo, da je pripravljena na izzive v Nemčiji. Občasno ji sicer lokalni govor povzroči nekaj težav, a huje je, ko se sreča s katerim od tujcev, ki jih je v Kölnu veliko in ne govorijo nobenega od jezikov, ki jih sama zna.

Je tudi sama kot priseljenka imela kakšne težave? »Nemčija je zelo pisana in sem samo enkrat slišala eno pripombo na ta račun, sicer ni bilo težav.« Sicer pa so mladi strokovnjaki iz Slovenije cenjeni povsod v tujini, saj imajo veliko znanja. Sara ga je pridobila v času šolanja na Gimnaziji Celje - Center in nato na medicinski fakulteti v Mariboru. V šolo je vedno rada hodila in ni imela težav z učenjem, zanimalo jo je marsikaj. »Mogoče sem rada hodila v šolo tudi zato, ker sem tam imela družbo, sem namreč edinka,« se nasmehne ob lepih spominih na otroštvo in najstniška leta in si težko predstavlja sedanj način učenja na daljavo.

Zakaj je izbrala medicino? »Vedno sem hotela ljudem pomagati in zdelo se mi je, da bi jim lahko na takšen način. Kot najstnik sicer ne razmišljaš zelo dolgoročno, a se mi je to zdel zanimiv poklic. To je bila tudi moja edina študijska želja. Zdelo se mi je zanimivo poznati delovanje telesa, saj s tem tudi sebe bolje spoznaš,« pojasnjuje sogovornica, ki je imela vselej podporo staršev in širše družine, da je lahko uresničila, kar je želela. Tudi uspehov so se vedno skupaj veselili.

Na mizi tudi ričet

Tudi zaradi svojega dela se v zadnjem letu ni odločila za obisk doma, saj se ji je to zdelo preveč tvegano. Pogreša druženje in mamino kuhinjo, a na srečo ima vedno večji nabor domačih receptov in se tudi sama loti priprave tradicionalnih slovenskih jedi, kot so ričet ali tople kumare. Daniel nima nič proti takšnim novim okusom. Če česa ne najde v Nemčiji, ji pošljejo od doma ali ob obisku domačih sama nakupi vse, kar potrebuje.

Z Danielom preživlja proste dneve, ko se ob koncu tedna odpravita s svojim avtodomom na odkrivanje okoliških krajev. V teh časih se ji zdi to najboljše možnost za spoznavanje lepote Nemčije. Oba rada potujeta, počitnice ponavadi preživljata ob kakšnem jezeru ali v bližini hribov. Poleti sta bila na Nizozemskem, kjer sta okusila tudi malo morja.

Nekaj časa po službi ji vzamejo gospodinjska dela in včasih se ji ne ljubi nič drugega kot spati in počivati, včasih pa sede za klavir. »Učila sem se ga že kot osnovnošolka, v najstniških letih sem igranje malo zanemarila, zdaj pa sem ga osvežila in je to tudi način sproščanja.«

Na splošno je bilo do nedavnega življenje v Nemčiji bolj sproščeno kot pri nas in šole so bile odprte še dolgo, ko pri nas otroci niso smeli več vanje. »Tudi vse trgovine so bile odprte do decembrskih praznikov, ljudje so upoštevali omejitve in ukrepe. Maske je treba nositi na prostem v tistih predelih mesta, kjer je večja gneča.« Večina po njenem mnenju spoštuje ukrepe, ki so razumni. Sicer pa so Nemci po njenem mnenju v glavnem disciplinirani, zelo natančni in imajo radi točnost.

Še sreča, da so telefoni

Ko razmišlja o svoji prihodnosti, Sara prizna, da bo na dnevni red nekoč prišlo tudi vprašanje otrok. »Svet se zelo hitro spreminja. »Korona« nam ga je obrnila na glavo in ne vemo, kaj bo še prišlo. Pomembno se mi zdi, da se ohranja družina kot osnovna celica družbe. Lepo je, če imaš otroke in si ustvariš družino,« pravi sogovornica, ki se ob tem zaveda, da šefi ponavadi niso veseli nosečnosti svojih zaposlenih. »A se bodo delodajalci morali navaditi na to, saj je v našem poklicu več žensk kot moških. Sama se zavedam odgovornosti do svoje ekipe, ob čemer vem, da se bo enkrat treba odločiti tudi glede materinstva.

Sara Štinek opravlja v eni od bolnišnic v Kölnu specializacijo iz interne medicine in večino delovnih dni preživlja s covidnimi bolniki.

Oba rada spoznavata nove kraje.

V prostem času rada potujeta z avtomom, saj je v teh časih tako najlažje.

Sara Štinek in Daniel Schmitt. Par sta že sedem let. Sara je sledila srcu in se preselila v Nemčijo, kjer je brez težav našla službo.

Je pa grenek priokus, ko slišiš zgodbe o nezadovoljnih šefih, ki morajo vmes najti nekoga drugega. To je pač del življenja. V Nemčiji lahko izbereš, koliko časa bi rad bil doma. Lahko si z otrokom tudi dve leti,« pravi Sara, ki bi se

rada v prihodnosti tudi ponovno selila. Takrat bolj na jug Nemčije, da bi bila bližje Sloveniji. »Vedno sem menila, da ni težav, če je letališče blizu kraja, kjer živim, saj lahko na ta način vsak trenutek pridem v Slovenijo. A zdaj to

ni več tako samoumevno in ugotavljam, da je razdalja lahko tudi težava. Če bova živela bolj južno, bova lahko sedla v avto in se v nekaj urah pripeljala v moj rodni kraj,« upa mlada zdravnica, ki si želi, da bi se razmere

umirile in da bi lahko večkrat prišla na obisk v Slovenijo. Do takrat bodo morali zadoščati telefoni, ki so za marsikoga v teh časih edini stik s svojci.

Foto: osebni arhiv

Božična večerja v novih časih: Sara in Daniel sta jo pripravila v Nemčiji, Sarina družina je bila zbrana v Preboldu. »Družili« so se s pomočjo videopovezave.

Sara pogreša domače, saj že leto dni ni bila v Sloveniji. Na enem od zadnjih srečanj so z leve Sarin oče Matjaž Štinek, babica in dedek Slava in Rudi Friškovec ter mama Tatjana Štinek, zadaj stojita Sara in Daniel.

V delavnici čokoladarja Luka Smagaja

Ko si srečo namažeš na kruh

»Doma smo imeli več prostorov, kjer bi si lahko uredil delavnico, a tašča mi je rekla, naj grem kar v garažo,« v smehu pravi podjetnik Luka Smagaj, ki se je po letih dela v znanih čokoladnih ateljejih podal na samostojno pot. In res se v eni od družinskih hiš v šentjurskem Zgornjem trgu za garažnimi vrati skriva poseben svet. Namesto avta tam kraljuje pečica, iz katere diši po praženih lešnikih. Na spajanje z njimi čakajo različne vrste čokolade. Ta žlahtna sestavina je po besedah mladega čokoladarja glede določenih lastnosti podobna ženskam, saj je malce trmasta. In zato je po besedah sogovornika z njo treba delati še posebej lepo.

TINA STRMČNIK

»Mislim, da je dobre izdelke treba znati ceniti. Industrijska proizvodnja ne more biti enakovredna ročnemu delu in premišljenim receptom.«

Luka Smagaj, ki je otroštvo preživel v Velenju, družino pa si je ustvaril v Šentjurju, je po poklicu slaščičar. Te obrti se je izučil pod okriljem Biotehniškega izobraževalnega centra Ljubljana. Med pridobivanjem izkušenj je sprevidel, da je svet slaščičarstva prostran, saj se lahko človek posveča klasičnemu slaščičarstvu, takšnemu z italijanskim ali s francoskim pridihom in še katerega drugemu. Pri-

ložnost za prvo zaposlitev je dobil v podjetju Luča Žganka, ki je znano po blagovni znamki Lucifer chocolate. Žgank mu je pokazal sestavine, opremo, modele. Najprej mu je zupal izdelavo osnovnih stogramskih čokolad, nato so sledili različni tečajji, dodatna izobraževanja. Po petih letih ustvarjanja sladkosti v Velenju se je zaposlil v

Čokladarnem ateljeju Dobnik v Žalcu, kjer je do nedavnega delal kot vodja čokoladarskega oddelka.

Pri delu s številnimi vrstami čokolade, z raznoterimi okusi pralinejev, bonbonov in drugih dobrot so se v njegovi glavi porajale nove ideje. Ker sta si z mlajšo hčerko Nevo za zajtrk ali večerjo rada privoščila kruh s čokoladnim namazom, se je odločil, da bo takšne namaze za lastno uporabo začel izdelovati sam. »Začel sem packati po kuhinji. Lešnike in čokolado sem imel doma, velikokrat tudi arašide. Poskušal sem različne kombinacije in zdelo se mi zanimivo. Namazov nisem več kupoval v trgovini,« se spominja. Ko je njegov

Luka Smagaj je zadnja leta predan čokoladi. Zelo pomemben del njegovega življenja so bili smučarski skoki, s katerimi se je profesionalno ukvarjal med letoma 1992 in 2005. Sedaj se v prostem času posveča teku in kolesarjenju.

Posebnost njegovih namazov je, da je v njih 60 do 70 odstotkov oreščkov, preostalo je čokolada.

Prijavil se je na izbor za kulinarčni spominek Občine Šentjur in Razvojnega agencije Kozjansko ter pripravil dva namaza z lokalnimi sestavinami. V namazu zelene barve je beli čokoladi dodal pražena bučna semena in bučno olje.

»Ko sem bil zaposlen, sem v delo vložil toliko energije, da mi je za peko in ustvarjanje slaščic z družino zmanjkovalo volje. Seveda sem pomagal, a sem bil ob praznikih najbolj vesel, če so me pustili pri miru. Zdaj ko si sam odrejam delo, sem veliko bolj miren.«

izdelek poskusila prijateljica, ki je tudi sama podjetnica, ga je spodbudila, naj to sladko zmes ponudi še drugim. Po prvih dobrih odzivih je videl, da ljudje do njegovih receptur niso ravnodušni.

Luka Smagaj pove, da je človek, ki ni rad pri miru. Ob redni službi je najprej čas za delo v domači delavnici našel predvsem ponoči. Prav prva razglasitev epidemije koronavirusa, ko je bil na čakanju na delo, ga je spodbudila, da je šel na svoje.

S čokolado je treba biti nežen

»Čokolada je kot ženska, je malce trmasta. Zato je z njo treba delati izjemno lepo. Še posebej pomembna je primerna temperatura. Če je ta prenizka, je čokolada premalo tekoča, če je previsoka, čokolada izgubi pravo barvo, teksturo, mazljivost,« je povedal sogovornik in dodal, da je iskanje prave temperature za topljenje čokolade prava znanost.

Pri pripravi čokoladnih namazov je poskusil marsikaj. Kot najboljši način spajanja sestavin se je izkazal, da manjši delež čokolade primeša večjemu deležu oreškov, segrelih na primerno temperaturo. Zahvaljujoč tej tehniki, se namazi svetijo. »Če je čokolada primerne temperature, čutim v rokah. Čokolada ali namaz

morata biti bolj hladna, kot je naša koža. Naša telesna temperatura je približno 36 stopinj Celzija, medtem ko čokoladi prija temperatura 30 stopinj Celzija. Tistih šest stopinj razlike pri delu s to žlahtno sestavino pomeni ogromno.«

Namazi s šentjurskim pridihom

S temno ali z belo čokolado ne spaja le lešnikov in arašidov, ampak tudi mandlje, orehe in bučnice. Ko sta Občina Šentjur in Razvojna agencija Kozjansko objavili razpis za izbiro kulinarčnih spominkov, je razvil namaz, v katerega vmeša sestavine, značilne za kozjansko kuhinjo, in sicer orehe, cimet, piment ter liofilizirana (zamrznjena in posušena) jabolka. Marsikdo, ki namaz poskusi, reče, da ima okus po božiču. Luka je idejo za namaz dobil pri družini Ipavec, saj je zdravnik, skladatelj, sadjar in župan Gustav Ipavec ob pomoči brata Benjamina Ipavca in župnika Dragotina Ferdinanda Ripšla žlahtnil sorto Ipavčeva bogatinka. Tudi pečena bučna semena so posebnost lokalnega okolja. Luka v namaz iz bučnic doda še bučno olje, piment in sol. Namazom ne dodaja sladkorja, tega je le toliko, kot ga že v osnovi vsebuje čokolada.

Pot do prepoznavnosti

Če je prve kozarčke namazov v pokušino ponudil sosedom in prijateljem, danes cilja na širši trg. Spletel je vezi z dobavitelji, najel je oblikovalca, ki mu je izdelal oblikovno podobo, in se povezal s tiskarno, kjer pripravijo nalepke za sladke kozarčke. Pred časom je zahvaljujoč dvema prijateljema zaživela njegova

»Vedno sem si želel, da bi lahko imel svojo delavnico. A za to ni bilo primerne trenutka. Ko imaš mlado družino, daš svoje načrte nekoliko na stran. Epidemija koronavirusa, ki je marsikaj postavila na glavo, me je spodbudila, da sem šel na svoje.«

»V delavnici me radi obiščeta hčeri, 6-letna Neva in 7-letna Iva. Učim ju, da pri delu s čokolado ne oblizujemo prstov, se ne praskamo po glavi in podobno. Pri nas doma imata čokolade in oreškov na voljo, kolikor želita. V delavnici imata svoj sladek predal.«

spletna stran s spletno trgovino, prijatelja mu pomagata tudi pri objavah na družbenih omrežjih. »Dober glas gre še vedno od ust do ust, zelo pomembna so mnenja prijateljev, kolegov, nekdanjih sodelavcev. Odkar sem na svojem, sem še bolj prepričan, da se dobro z dobrim vrača. Ljudem namaze rad ponudim, da jih poskusijo, in če so jim všeč, se vrnejo ponje ter jih kupijo. Ko nekaj podarim, zraven nikoli ne maham s ceno. To je zame prava pot do prepoznavnosti.«

Namazi iz domače delavnice seveda niso na voljo za enak denar kot tisti, ki jih na trgovske police pošiljajo veliki proizvajalci. Razlika ni le v načinu izdelave, ampak tudi v deležu sestavin. V kozarčkih industrijsko izdelanih namazov znaša delež oreškov približno 15 odstotkov. Luka Smagaj jih v svoje izdelke vmeša od 60 do 70 odstotkov. »Končno odločitev sprejme po-

potrditvev, da imam dober izdelek. Zadovoljen sem sam s sabo in hvaležen vsem, ki mi pri tem pomagajo.«

Neskončne možnosti ustvarjanja

Njegov posel se najverjetneje ne bo ustavil le pri namazih. Razmišlja, da bi izdeloval torte, pite in druge slaščice. Njegova prva želja ostaja, da bi na noge postavil prvo šentjursko čokoladno delavnico. Prav čokolada se mu zdi vsestranska sestavina, ki omogoča neskončne možnosti ustvarjanja, saj ji lahko dodaja začimbe, cvetice, zelenjavo, celo meso. Uporabna se mu ne zdi le v slaščičarstvu in čokoladarstvu, temveč v kulinarik nasploh. Celo paleto možnosti ponujajo že različni okusi čokolad, odvisni od tega, kje in v kakšnih pogojih raste kakavovec.

V slaščičarstvu je sicer trenutno ena najdražjih sestavin vanilja, kjer kilogram dosega ceno približno tisoč evrov. Opozorila, da se bo kakavovec izrodil, po besedah Luke Smagaja vplivajo tudi na rast cen kakavovih zrn. Zna se zgoditi, da bo čokolada spet postala eno najdražjih živil, da bo spet ena od prestižnih dobrin. Tako je bilo že v času Majev in Aztekov, ki so verjeli, da so plodovi kakavovca dani od boga.

Foto: Andraž Purg -GrupA

trošnik in prav ta je po mojih opažanjih vedno bolj pozoren na to, za kaj odšteje denar. Pred božičnimi in novoletnimi prazniki sem v enem koncu tedna pripravil namaze iz približno 200 kilogramov oreškov in čokolade. Veliko sestavin sem spremenil v poslovna darila. To mi daje

»Idej mi res ne manjka. Vsak večer mi vzglavnik pove kaj novega.«

S čokolado ne spaja le lešnikov, ampak tudi mandlje, orehe, arašide in bučnice.

Sogovornik meni, da smo se Slovenci s temno čokolado začeli razvijati predvsem po zaslugi prvih slovenskih čokoladnic.

Čeprav uporablja že pražene oreščke, jih v pečici še dodatno popraži, da razvijejo boljši okus. S pomočjo močnega rezalnika vse skupaj spremeni v homogeno zmes, kjer brbončice sladokuscev vseeno lahko zaznajo hrustljave koščke oreščkov.

Čokoladarstvo je obrt, za katero je vsekakor treba imeti bistre misli in mirne roke.

»Kmalu sem spoznala sistem, kako se je najlažje učiti tuje jezike, hkrati sem v tujini spoznala, da za sporazumevanje ni treba govoriti vsega pravilno.«

Angleščina je zagotovo ena tistih, ki Pii gre zelo dobro od »jezika«. Da bi bila še boljše, se je v bližini Londona udeležila naprednega tečaja angleščine.

Jezikovno obarvane počitnice pred dvema letoma je končala na Dunaju z nadgrajevanjem nemščine.

»Vem, da vsega človek ne more nikoli znati, zato si želim, da bi se naučila vsaj osnov za sporazumevanje, na podlagi katerih bi lahko morda kdaj v prihodnje, ko bom imela več časa, nadgradila zanje teh jezikov.«

Med predlanskimi poletnimi počitnicami se je na Kitajskem udeležila mednarodnega tekmovanja World Scholar's Cup. Veščine sodobnega plesa, ki ga pleše že od četrtega leta, je izkoristila pri poziranju na Kitajskem zidu.

»Veliko je namreč vredno, da posameznika ni strah govoriti v tujem jeziku, kljub temu da pri tem dela napake. Le tako se lahko nečesa nauči.«

Dijakinja Pia Jelena Džakulin se želi nauči osnov desetih tujih jezikov

Mlada poliglota, ki želi študirati medicino

Svet je postal globalna vas. Bolj kot kadarkoli prej zato pride do izraza uveljavljen rek: »Več jezikov znaš, več veljaš.« Celjska dijakinja Pia Jelena Džakulin si je zadala prav poseben cilj. Do konca srednje šole se želi naučiti osnov desetih tujih jezikov. Ali ji bo uspelo? Kot dijakinja četrtega letnika res ima še nekaj mesecev časa. A kot pravi, je besedna zveza znanje jezika zelo široka. Zaradi vseh obveznosti, ki jih ima kot bodoča maturantka, bo učenje vsaj dveh jezikov še moralo nekoliko počakati.

ŠPELA OŽIR

Dijakinja četrtega letnika Gimnazije Celje – Center si je zadala precej zahtevno nalogo predlani med poletnimi počitnicami, ko je tri mesece sama potovala po svetu in se na jezikovnih tečajih učila tuje jezike. Najprej se je v Malagi v Španiji udeležila štirinajstdnevnega

intenzivnega tečaja španščine, ki se jo je učila tudi po osem ur dnevno, ob tem jo je v prostem času nadgrajevala še med pogovori z domačini in ostalimi udeleženci tečaja. Še isto poletje je odpotovala v bližino Londona na napredni tečaj angleščine in počitnice začinila s

»skokom« na Kitajsko, kjer je bila del mednarodnega debatnega tekmovanja v angleščini in je navezala stik s številnimi mladostniki z vseh koncev sveta. Jezikovno obarvane počitnice je končala na Dunaju z nadgrajevanjem nemščine. »V tem času sem spoznala ogromno oseb in ugotovila, da se slovenski dijaki v šolah učimo veliko več tujih jezikov kot drugod po svetu. Veliko mo-

Osemnajstletnica poleg slovenščine že zdaj govori hrvaško, srbsko, angleško, nemško in špansko.

jih vrstnikov govori tri, morda celo štiri jezike, kar je za tujino prej izjema kot pravilo,« pove Pia Jelena Džakulin, ki ima stik z več tujimi jeziki po mamini zaslugi že vse od malih nog. V vrtcu je obiskovala tečaja angleščine in nemščine, v srednji šoli je temu dodala še učenje španščine. Njeno jezikovno širino je nedvomno prineslo tudi to, da oba njena dedka prihajata iz Srbije, od koder se je eden od njiju z

družino preselil v Švico. Njeni drugi sorodniki živijo v Belgiji.

V pomoč jezikovni priročnik

»Z veliko ljudmi sem se lahko povezala, ker sem že do zdaj znala kar nekaj tujih jezikov, če jih k tem dodam še nekaj, bo vse skupaj še lažje. Vem, da vsega človek ne more nikoli znati, zato si želim, da bi se naučila vsaj osnov za sporazumevanje, na podlagi katerih bi lahko morda kdaj v prihodnje, ko bom imela več časa, nadgradila zanje teh jezikov.« Osemnajstletnica poleg slovenščine že zdaj govori hrvaško, srbsko, angleško, nemško in špansko. Osvojiti želi še francoščino in italijanščino ter kitajščino in arabščino ter osnove znakovnega jezika. »Kmalu sem spoznala sistem, kako se je najlažje učiti tuje jezike, hkrati sem v tujini spoznala, da za sporazumevanje ni treba govoriti vsega pravilno. V šoli smo zaradi ocenjevanja pod pritiskom, da je treba vse povedati pravilno in popolno, zato marsikdo dobi strah pred govorjenjem z domačini,« opaža dijakinja, ki se je odločila, da bo izdelala univerzalni priročnik za učenje osnov desetih

tujih jezikov, v katerem bo zajela najpomembnejše fraze za sporazumevanje. Z raziskovalnim projektom, ki ga je poimenovala Kako postati poliglot, želi ljudem pomagati, da bi pridobili samozavest pri sporazumevanju. »Pogosto se ljudje učijo jezika več let, a ko dobijo priložnost, da bi se v tem jeziku pogovarjali z domačinom, se ustrašijo, ker se bojijo, da bodo delali napake. Mislijo, da ko bodo znali vse, pa se bodo pogovarjali. A to na takšen način ne bo nikoli prišlo.«

Največji izziv kitajščina in arabščina

Letošnji maturantki bosta pri učenju zaradi svoje »ekstotičnosti« največji izziv predstavljali kitajščina in arabščina, ki sta v primerjavi z ostalimi jeziki, ki jih že zna, povsem drugačni. A to jo ne prestraši. Pia namreč pravi, da želi čim bolj izkoristiti svoje mlade možgane, ki so trenutno veliko bolj dojemljivi za učenje, kot bodo čez nekaj let. Priročnik naj bi končala že oktobra, a se je nekoliko zavleklo, ker trenutno kot dijakinja četrtega letnika vse napore usmerja v učenje in pripravo na letošnjo matura. Za mlado Celjanko, ki se želi vpisati na študij medicine, so ukrepi za preprečevanje širjenja virusa precej naporni, saj se je morala odpovedati marsikateri dejavnosti, s katero se rada ukvarja, tudi plesanju v Plesnem forumu Celje, ki ga obiskuje od četrtega leta. A kot pravi, poskuša najti v vsaki stvari nekaj pozitivnega in tudi tokrat ji je to uspelo. Uredila in nadoknadila je ogromno šolskega gradiva in obveznosti, za kar ji je prej zmanjkovalo časa. »Šola na daljavo ima svoje prednosti in slabosti. Zagotovo sem lahko na začetku nadoknadila stvari za nazaj, a v zadnjem času pogrešam pouk v živo. Testi na daljavo so namreč precej zahtevni, tudi zaradi okoliščin, v katerih jih opravljamo,« ob koncu še prizna mlada poliglota.

Foto: osebni arhiv

Mlada Celjanka je zaljubljenka v učenje tujih jezikov, zato se je lotila raziskovalnega projekta Kako postati poliglot. Njen cilj je oblikovati univerzalni priročnik za učenje desetih tujih jezikov.

Poveljnik Nejc Krajnc je eden tistih, ki poskrbi za izvirne ideje PGD Gotovlje.

PGD Gotovlje, ki je bilo ustanovljeno leta 1903 in ima trenutno približno 80 članov, od tega 25 operativnih, sodi med manjša gasilska društva, a zagotovo med večja po izvirnosti članov.

Člani PGD Gotovlje zbirajo denar za nakup nove avtocisterne

Lani lovili pobegle ponije, letos zadnje evre za nakup cisterne

Še pred približno letom so sedeli v tamkajšnjem gasilskem domu in se smejali šalam stand up komikov Gašperja Berganta in Saša Stareta ter tako konec leta zaključili v sproščenem, smeha polnem večeru. Prišel je koronavirus in prekrizal načrte tudi gotoveljskim gasilcem. A so sklenili, da se mu ne bodo kar tako dali. Če so kos zahtevnim intervencijam, bodo vsaj za en večer pretentali tudi ta zahrbtni virus. Namesto klasičnega stand up večera v dvorani so konec decembra organizirali kavč up večer, drugega v vrsti spletnih dogodkov. Pred tem so namreč že avgusta poletno vrtno veselico preselili na splet. V letu, ko so pospešeno zbirali denar za nakup nove avtocisterne, je bil prav vsak evro dobrodošel.

ŠPELA OŽIR

»Nismo želeli sedeti križem rok, temveč smo se odločili, da bomo kljub vsem omejitvam, ki so nam preprečevale standardne izvedbe dogodkov, poskrbeli za promocijo društva in dobro voljo v Gotovljah ter za nameček nabrali še kakšen evro več za nakup naše nove avtocisterne,« pove poveljnik PGD Gotovlje Nejc Krajnc, ki je z izvedbo obeh spletnih dogodkov več kot zadovoljen. Odziv na avgustovsko spletno

veselico je bil namreč tako dober, da so gotoveljski gasilci začeli razmišljati, da bi v prihodnje tudi klasične veselice posneli in predvajali po televiziji. Spletna različica njihove sicer tradicionalne poletne veselice je na družabnem omrežju Facebook dosegla kar 50 tisoč ljudi. V dvorani gotoveljskega gasilskega doma sta zaigrala ansambel Dar in Pero Lovšin, njun koncert, ki so ga v živo prenašali

»Nismo želeli sedeti križem rok, temveč smo se odločili, da bomo kljub vsem omejitvam, ki so nam preprečevale standardne izvedbe dogodkov, poskrbeli za promocijo društva in dobro voljo v Gotovljah.«

Gotoveljski gasilci so imeli do zdaj približno 40 let staro cisterno, ki jim je služila od leta 2003. Pred kratkim so jo prodali, zdaj čakajo na novo avtocisterno, ki naj bi njihov vozni park obogatila letos spomladi.

s pomočjo spleta, sta posneli tudi celjska in savinjska televizija. Spodnjesevinjčani so glasbeno dogajanje spremljali na domačih vrtovih, nekatere okoliške gostilne so celo pripravile organizirane ogleda.

Klasične bolj dobičkonosne

Kljub dobrim odzivom in velikemu zanimanju ljudi klasične izvedbe veselice še

»Takšni dogodki so dobrodošla popestritev, a nobena skrivnost ni, da v primerjavi z donacijami in s sponzorstvi prinesejo bistveno manj denarja, kot bi morda ljudje mislili.«

in s sponzorstvi prinesejo bistveno manj denarja, kot bi morda ljudje mislili. Lotimo se jih predvsem zaradi promocije našega društva in popestritve dogajanja, nika kor pa niso glavni vir našega zbiranja denarja.« Za novo avtocisterno, ki bo njihov vozni park obogatila letos spomladi, bodo odšteli od 230 do 240 tisoč evrov, Občina Žalec bo pristavila 143 tisoč evrov, medtem ko morajo preostanek zagotoviti sami. Do zdaj jim je uspelo zbrati približno 50 tisoč evrov, glavnino katerih so prispevali sponzorji, nekaj so s svojim delom zaslužili gasilci sami. Denarja, ki so ga zaslužili z dogodki, je bistveno manj, a še zdaleč od tega, da se organizacija ne bi splašala.

Kot v filmu

PGD Gotovlje, ki je bilo ustanovljeno leta 1903 in ima trenutno približno 80 članov, od tega 25 operativnih, sodi med manjša gasilska društva. A kljub vsemu so njegovi člani lani sodelovali kar v dvajsetih intervencijah.

Posredovanj ob požarih imajo vedno manj, a so zato vedno bolj vpleteni v pomoč pri tehničnih intervencijah, kot so posredovanja ob vetrolomih, neurjih, poplavih in ostalih podobnih nevarnostih. Krajnc je tako namesto prvomajske budnice lani prvega maja zbudil klic iz regijskega centra. Na eno od dvorišč v Gotovljah so se zatekli pobegli poniji in ker tamkajšnja družina ni vedela, kaj naj z njimi naredi, se je obrnila na gasilce. »Ponije smo ulovili, jih zavarovali, da nam ne bi ušli, ter začeli iskati lastnika. Na srečo smo ga našli, poniji so bili tako prvega maja tudi že doma,« v smeihu pripoveduje Krajnc, ki obenem prizna, da z veseljem priskočijo na pomoč tudi v takšnih primerih, a jim veliko večji izziv predstavljajo klasična posredovanja. Med njimi je bila Krajncjeva prva intervencija v vlogi poveljnika, ko je zagorelo v njegovem domačem kraju. Pri gašenju požara je sodelovalo 120 gasilcev z več kot 20 cisternami.

Spletna različica njihove sicer tradicionalne poletne veselice je na družabnem omrežju Facebook dosegla kar 50 tisoč ljudi. V dvorani gotoveljskega gasilskega doma sta zaigrala ansambel Dar in Pero Lovšin.

Namesto klasičnega stand up večera v dvorani so konec decembra organizirali kavč up večer, drugega v vrsti spletnih dogodkov. Za večer smeha so poskrbeli komiki Gašper Bergant, Sašo Stare in Aleš Novak.

Vozila, ki so iz Slovenije v porušeno Gline pripeljala najnujnejšo pomoč in upanje.

Akcije zbiranja pomoči za porušene hrvaške vasi tudi v prihodnjih tednih

Presrečni in hvaležni

Kot smo že poročali, je bilo v dneh po rušilnem potresu na Hrvaškem tudi v naši regiji organiziranih več solidarnostnih akcij. Eno je uspešno sklical in izpeljal tudi naš zunanji sodelavec Mitja Knez. Velik nogometni navdušenec in navijač Hajduka je s pomočjo prijateljev, ljudi odprtega srca in slovenskih podjetij zbrane dobrine osebno dostavil prizadetim ljudem v vasi Gline. V vas, kjer je bilo že pred potresom veliko revščine in nedokončanih stanovanjskih stavb, pomoč prihaja veliko prepozno, predvsem pa je premalo, opozarja Knez in obljublja, da se bo še naprej trudil pomagati.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Širše območje Petrinje, kjer je bil epicenter rušilnega potresa, ki je tik pred iztekem leta 2020 prizadel sosednjo Hrvaško, se še vedno močno trese. Vsak dan tam zabeležijo več popotresnih sunkov, posamezni sunki so še vedno izjemno močni. Strokovnjaki napovedujejo, da se tla na tem območju najverjetneje še približno leto ne bodo umirila. »Ravno v času našega obiska Gline je območje stresel sunek z močjo 5,1. Dve hiši, ki sta bili že močno načeti, sta se nam pred očmi povsem po-

drli.« popotresno dogajanje opisuje Mitja, ki ga je tokratna naravna katastrofa povsem pretresla, stiske ljudi so ga močno ganile.

Kot goreč navijač splitskega nogometnega kluba Hajduk je že leta povezan s Hrvaško, v zadnjem obdobju pri naših južnih sosedih več časa preživi tudi zaradi službenih obveznosti. Tako je stanje in tudi deljenje pomoči spremljal vse od potresa. Preden se je odločil, da bo v domačih Rimskih Toplicah organiziral humanitarno akcijo,

je prizadeto območje tudi obiskal. »Čeprav so po medijih krožile novice, da imajo ljudje vsega dovolj, je to daleč od resnice,« pravi. Res so številni, ki so želeli v dobri veri pomagati, obstali na meji, ker predhodno niso uspeli urediti vseh potrebnih potrdil in dokazil. »A to še ne pomeni, da ljudje na odmaknjenih območjih pomoči ne potrebujejo,« dodaja.

S solzami v očeh

Tako kot se je s solzami v očeh odločil, da bo šel pomagat, je s solzami v očeh pred dnevi stopil na še vedno nemirna tla. V organizacijo zbiralne akcije je Mitjo, ki je tudi sam oče, »potisnila« vest o smrti 13-letnega dekleta. »Ko sem poslušal nemočne krike njene mame, sem jokal in takrat sem si dejal, da bom šel pomagat,« pove.

Ko je objavil prvi zapis o zbiralni akciji, si ni znal predstavljati, da bo doživel takšen odziv. Pomoč je ponudilo ogromno ljudi, ne le iz Mitjevega domačega kraja, temveč iz vseh koncev Slo-

ljudi jim je uspelo v le nekaj urah napolniti več kombijev. »Na tem mestu se moram resnično zahvaliti podjetju 2fast4u transport iz Štor na čelu z Iztokom Perčičem in podjetju Polagavček Zore s Frankolovega. Z njuno pomočjo smo uspeli ves material prepeljati na porušeno območje in to brez dodatnih stroškov,« hvaležno pripoveduje sogovornik.

Zelo ganljiv in pretresljiv hkrati je bil, kot opisuje Mitja Knez, tudi prihod v Gline. Zbrane stvari so dostavili do šotor, ki ga je v porušeni vasi postavil lokalni nogometni klub ŠNK Banovac Gline. »S solzami v očeh sem stopil iz kombija. To so bile solze žalosti ob pogledu na prizadete ljudi, otroke, porušene stavbe. In hkrati solze sreče ob dostavi tistega, kar potrebujejo,« priznava. Slovensko ekipo so pred šotorom z nasmehi dobrodošlice polni upanja in hvaležnosti sprejeli domačini in prostovoljci. »Res so bili hvaležni vsake stvari. In hkrati presenečeni ter šokirani ob pošiljki, ki je prišla iz Slovenije neposredno v njihove roke,« razlaga Mitja, ki se je že v začetku odločil, da bodo vsa pomoč izročili neposredno v roke ljudi. Tudi zaradi števil-

nih slabih zgodb, ki jih je v zadnjih dneh o hrvaški organizaciji Rdečega križa slišal tako v domačih kot hrvaških medijih. Prepričan je, da zaradi tovrstnih napak in nepravilnosti ljudje ne smejo ostati brez pomoči. Verjetno je bila tudi ta neposredna povezava s prizadetim območjem »kriva«, da so se ljudje tako množično odzvali. »Osrečili smo jih in to je največ, kar smo lahko naredili.«

Čeprav so ljudje ostali brez vsega, čeprav spijo v neogrevanih šotorih in avtomobilih, so želeli dobrotnike iz Slovenije pogostiti s pijačo in prigrizkom. Predvsem so si želeli družbo in klepet. »Ti kraji in vasi so v katastrofalnem stanju. Že sicer je veliko hiš v zelo slabem stanju. Poleg tega so ekipe pomoči v nekatere bolj oddaljene vasi uspele priti šele v teh dneh. Gre za vasi, ki so težko dostopne in skoraj v celoti porušene. Tam ljudje spijo v hlevih, na senu. Naslednjč bomo šli v te vasi,« je odločen Mitja, ki se je že povezal z različnimi organizacijami. Za cilj si je zadal, da bo prihodnjč na Hrvaško krenilo deset polnih kombijev. »Dokazali smo, da si znamo pomagati. Že jutri se bo lahko zgodilo,

venije. Mitja je uspel zbrati skupino enako mislečih prijateljev in s pomočjo dobrih

Mitja Knez ob enem od polnih kombijev pomoči in z obrazno masko, ki je konvoju omogočila lažje prečkanje hrvaške meje.

Improvizirano skladišče najnujnejših stvari v Glini

Pri prehodu meje težav niso imeli, so pa spletli nova poznanstva, pravzaprav prijateljstva.

da bomo na istem,« opozarja.

Na poti brez težav in z novimi poznanstvi

Žal nesreče v ljudeh lahko poleg najboljšega rodijo tudi najslabše. Tako je bilo v teh dneh že veliko kombijev, ki so bili namenjeni, da na prizadeta območja dostavijo humanitarno pomoč, žrtev nepridipravov. Konvoj, ki je v Glinu odrinil iz Rimskih Toplic, na srečo na poti ni imel težav. »So me pa domačini, s katerimi sem bil ves čas v navezi, opozarjali, naj se na poti ne ustavljamo,

saj Romi čakajo na kombije, jih ustavijo, jim grozijo in v celoti pokradejo,« je povedal Mitja.

Tudi pri prehodu državne meje konvoj ni imel težav. »Hvaležen in vesel sem, da smo se na meji srečali z izjemno strokovnim obmejnim policistom, ki je uredil vse potrebno, da smo lahko hitro prečkali mejo. Marsikdo v zadnjih dneh namreč ni imel te sreče, nekateri zaradi tega, ker niso želeli tvegati karantene, spet drugi zgolj zaradi tega, ker so naleteli na »tečnega« policista,« dogajanje na meji opiše sogovornik in prizna, da

je bilo zelo zanimivo srečanje s hrvaškimi mejnimi organi. »Carinik je opazil, da imam na obrazu Hajdukovo masko. Takoj je dejal, da je tudi on velik »hajdukovec«, in začela sva klepetati. Za deset minut je vse obstalo. Na koncu mi je dal nalepko Društva prijateljev Hajduka iz Metkovića, od koder prihaja. Obenem se je zahvaljeval za izjemno gesto pomoči. Izmenjala sva si podatke, on pa je pomudil pomoč, če bi jo v prihodnje morda potrebovali,« razlaga Mitja. In to je le še en dokaz o tem, kako šport združuje.

Foto: MITJA KNEZ

V času, ko so bili slovenski prostovoljci v Glini, je območje stresel eden močnejših popotresnih sunkov. »Občutek je res strašljiv,« pravi Mitja Knez.

Veliko je stavb, ki sicer še stojijo, a so neprimerne za bivanje in jih bo treba podreti.

Zbrali pet ton pomoči

Kako pomagati občanom hrvaške Petrinje in okoliških krajev, so takoj po uničujočem potresu začeli razmišljati v Društvu likovnih ustvarjalcev (DLU) Rifnik Šentjur. Omenjeno društvo je pred leti spletlo močne vezi z likovniki iz Hlebin, kjer so znani po naivnem slikarstvu. Tokrat je na prizadeto območje poslalo približno pet ton pomoči.

DLU Rifnik Šentjur se je dobrodelne akcije lotilo ob podpori Občine Šentjur in tamkajšnje gasilske zveze. Pobudnik akcije **Martin Čater**, ki je dejaven tudi v Občinski zvezi prijateljev mladine Šentjur pri Celju, je povedal, da so najprej zbirali higienske potrebščine, zaščitno opremo, ki pomaga preprečevati širjenje koronavirusa, in delovne rokavice. Kasneje so po zaslugi prostovoljcev skladišče napolnili še s hrano, ki ima daljši rok trajanja, z oblačili, odejami in igračkami. »Iz prve roke lahko povem, da imajo v Petrinji trenutno polna skladišča hrane. Vendar kuharji vsak dan pripravijo ogromno število obrokov, tako da bodo živila potrebovali tudi spomladi in v začetku poletja. Vsi ljudje niso deležni teh že pripravljenih toplih obrokov. Gneča je prevelika, poleg tega ljudje neradi zapuščajo svoje domove, saj se bojijo nepridipravov, ki ropajo tisto, kar je še ostalo. Najprej je bilo pri delitvi pomoči kar nekaj zmede, zdaj se razmere umirjajo,« je dejal Čater. Dodal je, da je okoli Petrinje več kot 200 vasi in da so tamkajšnji ljudje na prve pošiljke pomoči po potresu morali čakati več dni. Zahvaljuje se vsem donatorjem in vsem pridnim rokam, ki so pomagale pomoč naložiti na vozila. Med drugim je hvaležen za cel kombi hrane iz dobrodelne pobude Misija človek, ki jo vodi Kristjan Veber. Šentjurski likovniki so s pomočjo lokalnih gasilskih društev in nekaterih zasebnikov pomoč minulo soboto dostavili v Hlebino, od koder so jo predstavniki tamkajšnjih društev in organizacij odpeljali na prizadeta območja.

TS, foto: Osebni arhiv

Člani DLU Rifnik Šentjur so k sodelovanju pritegnili številna društva in posameznike ter na prizadeta območja poslali približno pet ton pomoči.

Idilične zimske podobe čez mejo karantene

Rogla in Logarska dolina raj za smučarje tekače

Ponavadi smo bili smučarji tekači tisti, ki smo ob začetku nove zimske sezone morali nekoliko počakati na ureditev prog, saj so iz poslovnih razlogov v smučarskih središčih vedno imeli prednost alpski smučarji. No, koronačas in vladni ukrepi so to pravilo – kot še marsikaj drugega – obrnili na glavo. Tako ob pravi zimi, ki je končno prinesla obilico naravnega snega, lahko uživamo predvsem smučarji tekači, a tudi sankarji in pohodniki, žal pa ne tudi navdušenci alpskega smučanja. Zanje mi je resnično žal, da ob (nenehno) spreminjajočih se vladnih ukrepih ne morejo priti na svoj račun in kot drugi ljubitelji gibanja v naravi uživati v teh idiličnih zimskih podobah.

ROBERT GORJANC

V minulih dneh sem si privoščil nekaj dni tradicionalnega ponovoletnega dopusta, čeprav sem letos razmišljal, ali je to smiselno glede na to, da so turistične zmogljivosti, hoteli, zdravilišča ... še vedno zaprti. Kot velik ljubitelj teka na smučeh bi si res težko oprostil, če ne bi izkoristil možnosti rahljanja karantene in prehajanja občinskih meja zaradi dovoljenega rekreacijskega gibanja v naravi. Obisk Rogle med tednom, ko se je večina ljudi po praznikih vr-

nila v službe ali na delo od doma, je bil zato ob takšnih ugodnih snežnih razmerah že kar zapoved. Pričakoval sem namreč, da na tekaških progah ne bo prevelike gneče, kar se je tudi uresničilo.

Že vožnja po zasneženi gozdni pokrajini, še posebej ko sem bil vedno bliže Rogli, je prava zimska pravljica. Ko prispem na vrh in parkiram avto pred hotelom Natura, se lahko človeku ob podobah zimske idile kar razneži srce. Še posebej ob tej

Zimska pravljica na Rogli

vedno bolj mučni karanteni, ko so praviloma naš življenjski prostor meje občine stal-

nega prebivališča. Možnost, da lahko za rekreacijo prečkam te meje in da se lahko vozim še po ostalih prostranstvih znotraj statistične regije, doživljam, kot bi v otroštvu dobil svojo najljubšo igračko ... lego kocke. Zdaj pa vzklikam: »Hej, vozim se, hej, vozim se čez mejo, kako se je lepo še kam dlje peljati ...« Zato se po prihodu na cilj nisem mogel upreti – še preden sem iz avta vzel tekaško opremo in se odpravil na progo – da ne bi najprej s telefonom naredil nekaj fotografij enkratne narave ter se z njimi kar takoj pohvalil družinskim članom, prijateljem in znancem.

Nordijska pravljica, alpska žalostinka

Kljub obilnemu soncu so nizke temperature vztrajale, a mraz ni bil prehud, sicer pa je znano, da se je pri smučar-

skem teku mogoče zelo hitro ogreti. Najprej sem opravil nekaj krogov na tekaškem poligonu za povrnitev znanih občutkov, da sem ugotovil, kako lešen sem še na začetku sezone. »No, saj kar gre, očitno ne bo prehudo privajanje, čeprav lanska sezona ni bila ravno za pohvaliti,« sem bil zadovoljen sam s seboj in po treh, štirih krogih ogrevanja sem se že podal na tekaške strmine po planotah Rogle.

Še pred odhodom na Roglo sem se pozanimal, ali je treba plačati za dnevno karto in dobil razveseljivo informacijo, da zaenkrat za uporabo prog še ni treba plačati, snežni poligon pa je tudi v običajnih sezonah zastoj. Seveda sem pogrešal možnost uporabe garderobe v hotelu Natura, ki je všteta v ceno dnevne karte (5 evrov), ampak živimo v posebnih razmerah in pomembno je, da lahko tečemo

na smučeh, preoblačili pa se bomo že kako.

Ko sem opazoval ostale tekače, nisem mogel spregledati velikega zadovoljstva in tekaške vneme, ki je izžarevala iz njih, predvsem pa tega, da jih je bilo tudi med tednom zelo veliko. Vsi smo res lahko le uživali v tej zimski pravljici na lepo urejenih progah in v čudovitem sončnem vremenu. Ko sem pretekel že lep kos proge in premagal prve vzpone, je spet bil čas za nekaj fotografiranja idiličnih podob narave. »Tudi če ne bi tekkel, to ne bi bil izgubljen dan,« sem si mislil in najbrž so tako razmišljali tudi številni pohodniki ter družine z otroki, ki so se odločili za sankanje.

Čeprav je bilo nekaj prog za alpske smučarje odprtih, je bil pogled na sedežnice in vlečnice, ki so bolj ali manj samevale, zelo žalosten. To je

Na tekaškem poligonu

Uživanje v smučarskem teku in čudoviti pokrajini

Sedežnica žalostno sameva.

Sameva tudi pot med krošnjami.

bil čas, ko so smučarji lahko uporabljali žičniške naprave le ob predložitvi negativnega rezultata testa na okužbo s koronavirusom. Na Rogli, kot tudi ne na drugih smučiščih, hitrih testov namreč niso izvajali. Priznati moram, da se mi alpski smučarji prav smilijo, ker imajo tako zaostrene pogoje za uresničevanje svojih užitkov, sploh zdaj, ko so žičniške naprave po zadnjem odloku povsem obstale.

Logarska dolina na srečo ni bila Velika planina

V času ponovoletnega dopusta sem vajo z Rogle ponovil še v Logarski dolini, za katero sem prav tako kmalu izvedel, da nudi odlične pogoje za tekaške užitke. Precej sem bil jezen sam nase, ker se tudi tja nisem spravil že med tednom, a kaj, ko je tudi med dopustom treba opraviti še kakšne gospodinjske in druge opravke. Tako je ostala na voljo le sobota ... In spet imenitna vremenska napoved. Okleval sem, da bi se odpravil na pot, ker sem se bal, da bo gneča ob koncu tedna, a prevladoval je rek, ki sem si ga na srečo priklical: »Priložnost zamujena ne vrne se nobena.« Res bi bil velik greh in tudi velika neumnost, če se ne bi odločil in izkoristil tega prekrasnega dneva za svoj priljubljen šport v Logarski dolini.

Tako kot vožnja na Roglo je bila tudi vožnja proti Logarski dolini v s snegom pobe-

ljeni pokrajini prav posebno doživetje, sploh ker tam že dolgo nisem bil niti v poletnih mesecih. Je pa res kar precejšnja sreča, da sem se na pot odpravil dokaj zgodaj, čeprav sem za svoja merila zapriseženega jutranjika že kar zamujal. V Logarsko dolino sem tako prispel nekaj po deseti uri, še pravočasno, da sem udobno našel parkirni prostor pred Hotelom Plesnik.

Mrzlo je res bilo kot v Sibiriji, krepko pod ničlo in ob ozebljih prstih na rokah in nogah sem pomislil: »Danes pa ne vem, ali bom uspel obuti tekaške čevlje, če sem si že rokavice komaj nataknil.« Je bilo pač kar treba stisniti zobe in tudi ta zadrega je bila premagana. Sem pa res še kar nekaj časa, potem ko sem se že podal na bele poljane, občutil mrz do kosti in ozeble prste. Že dolgo nisem tako nestrpnost čakal, da se bom prebil do prvih sončnih žarkov delovali prav blagodejno in kmalu sem se uspel ogreti na pravo tekaško delovno temperaturo. Ko je mrz malo popustil tudi v rokah, je bil čas tudi za prve fotografije.

Potem samo še uživanje v teku na izvrstno urejenih progah Logarske doline, ki jo je bilo mogoče preteči od začetka do konca in ob tem občudovati vso lepoto in

prvinskost tega čudovitega krajinskega parka. Prekrasno sončno vreme je ta dan privabilo ogromno smučarjev tekačev vseh generacij, ki so preizkušali svojo pripravljenost v klasični in drsalni tehniki. Bolj ko se je ura bližala poldnevu in je sonce s svojimi čari postajalo še bolj razkošno, več je bilo obiskovalcev v Logarski dolini, ne le smučarskih tekačev, ki so sicer prevladovali, marveč tudi pohodnikov, sprehajalcev, sankočev ...

Po približno treh urah sem se naučil teka in razmišljal, da bi naredil premor in se potem podal še na eno rundo. A za takšen načrt se nisem najbolje pripravil, saj v avtu nisem imel ničesar za prigrizniti niti termovke s čajem. Le izotonični napitek, ob katerem je težko zdržati cel dan na smučarskem teku. Nena zadnje pa je bilo za začetek sezone kar dovolj.

Moje odločitve se je zelo razveselil voznik s celjsko registracijo, ki se mu je splačalo nekaj minut počakati, da sem se preoblekel in preobul, da je prišel do razkošnega parkirnega prostora. Po opoldnevu je bil ta v Logarski dolini ob vedno večji množici obiskovalcev, ki jim pozimi ni treba plačati prispevka za vstop v krajinski park, najbolj iskana dobrina. Kljub gneči podobe v Logarski dolini na srečo še daleč niso spominjale na tiste z Velike planine, ki sem jih potem doma spremljal po televiziji.

Pogled, ki razneži dušo in srce.

Logarska dolina je pravi raj za tekače

V Logarski dolini so dobro poskrbeli za tekaške proge.

Mnogi so svoje jeklene konjičke parkirali že ob vstopu v krajinski park, saj je bilo v notranjosti doline težko najti prosto mesto.

Zimska idila je privabila rekreativce vseh vrst.

Duhovnik Urban Lesjak o veri, skušnjavah, bližini in osamljenosti

»Nisem popoln, a se trudim biti dober«

Mlad duhovnik Urban Lesjak rad podira splošne predstave o duhovniškem poklicu in o tem, kakšen naj bi bil duhovnik in kaj vse sme početi. Že od otroštva je povezan z versko vzgojo, a četudi je bil dejaven skavt in animator, ni pomislil, da bo njegov poklic duhovnik. Leto je študiral ekonomijo, a je kmalu začutil, da to ne bo njegova pot. Klic duhovništva je bil tako močan, da je študij prekinil in stopil v bogoslovje. Služboval je v Celju, Krškem, Šoštanj, zdaj je drugo leto župnik v Vitanju.

BARBARA GRADIČ OSET

Po dveh letih se je v Vitanju že dobro ustalil in se v objemu pohorskih hribov ter ljudi dobro počuti. »Življenje me je naučilo, da popolnosti ni, četudi jo vsi iščemo. Tako ima tudi življenje v Vitanju stvari, ki so mi bolj in manj pisane na kožo. Kot oseba, ki je odraščala v bloku, imam določene potrebe in navade, ki so bolj mestne. Rad grem v kavarno in spijem kavo, sedem v kino in podobno. Tu je to ljudem bolj tuje in oddaljeno. V me-

še vedno najbolj spoštovani osebi v družini in ostaneta v zrelih letih doma, domači ju ne pošljejo v dom za starostnike. Sosedje si pomagajo pri domačih opravilih. Skupna druženja jih povezujejo,« je bil takoj na začetku pogovora odkrit 37-letni Urban Lesjak iz Šentjurja, ki ima v njegovem srcu posebno mesto. Kamorkoli se kot duhovnik seli, se vseeno zelo rad vrača k staršema in sestri v Šentjur. Enako k prijateljem z blokovskih igrišč, kjer je spo-

boljših načinov sproščanja, iskanja navdihov in pridobivanja prijateljstev. Predvsem je šport najboljši način navezovanja znanstev z mlajšo generacijo. Ste že videli duhovnika, ki bi tekal po vaši župniji? V Vitanju ga lahko srečate. »Vitanjčani me zaradi tega ne gledajo postrani. Nihče mi ni ničesar rekel, četudi sem čutil, da sem drugačen. Pred mano so bili nekoliko starejši duhovniki in te sproščenosti ljudje niso bili do te mere navajeni. Šport je mlajšim duhovnikom precej bliže, kot je bilo to v preteklosti, in tukaj nisem izjema. Mladi duhovniki moje generacije se skoraj po pravilu ukvarjajo tudi s športom. Je pa res, da dolgoletnega župnika, ki je bil tu pred mano, sploh starejši ljudje, ki se ga še zelo spomnijo, niso videli nikoli drugače kot v duhovniški obleki. Mene so takoj lahko videli tudi v kratkih hlačah, saj sem župnijo spoznaval tudi s pomočjo teka. Zagotovo je bil to manjši šok ali vsaj presenečenje. Videl sem, kako so me malo začudeno spraševali, ali res tečem. A me zaradi tega niso nič manj sprejemali.«

Tisti, ki ima psa

Od oktobra ga v župnišču in na gozdnih poteh spremlja psička Kara, borderska ovčarka. Dan pred intervjujem sta bila na Paškem Kozjaku. »Četudi sem duhovnik in sem že zaradi izbire poklica več sam, imam na pohodih rad samoto.

To je čas za poslušanje srca, za molitev in odmik. Ko si zaželim družbo, grem na obisk, sedem in se pogovarjam, povabim ljudi na skupen pohod. Rad sem z ljudmi, a ne vedno in neprestano. Moja služba na nek način tudi zahteva, da se kdaj umaknem, poglobim izkušnje, ki mi jih daje življenje. Sploh kadar tečem, me ljudje bolj kot ne motijo. Vedno poskušam izbirati samotne poti. Takrat sem v svojem svetu in meditiram. A ker sem veliko sam, na drugi strani vendarle potrebujem družbo, stalno in zanesljivo bližino vsaj kakšnega živega bitja. Kara je odlična sopotnica in se mi zdi, da mi pomaga ohranjati to ravnovesje.«

Tisti, ki hodi v hribe

Z mladimi veliko časa preživi na igrišču in tudi v hriboh, kjer otroci ostanejo brez telefonov ter nimajo medijskega izhoda. Takrat ostanejo drug z drugim in zgodijo se najmočnejše povezave. »Lani poleti smo z mladimi šli v gore. Prenočevali smo v Pogačnikovem domu na Kriških podih. Hodili smo naokoli in otroci so bili navdušeni. Nekateri so bili prvič v visokogorju, prvič so stopili na kline in se oprijemali jeklenic.«

Zaveda se, kolikšno odgovornost prevzema s takšnimi izlety, in veliko olajšanje nastopi, ko se srečno vrnejo domov. »Tukaj le nastopi vera, saj vem, da kljub vsem pripravam

in odgovornosti popolne varnosti ne morem zagotoviti. Takšni trenutki so zame priložnost, da še bolj molim in prosim, da bi bili zdravi in da bi se srečno vrnili. A ko vidim, kako pridejo otroci drugačni s takšnih počitnic, vem, da sem se prav odločil.«

Tisti, ki privablja mlade skavte

Urban se je skavtom priključil v osnovni šoli, zdaj je del skavtskega stega Zreče 1, saj v Vitanju še ni dovolj starejših mladostnikov, ki bi lahko bili voditelji. Pri tem je mogoče opaziti, da postaja skupnost tudi zaradi njega močnejša. Kar nekaj otrok iz Vitanja se je že priključilo skavtom v Zrečah.

»Način skavtskega življenja me je povsem prevzel. Zdaj želim mladim predstaviti, kako je naše življenje povezano z naravo in vero. Ko podremo drevo, to ni le telesna, ampak tudi duhovna izkušnja. Dobili smo žulje, a nam je toplo. Skupaj smo morali potrpeti, delati, da lahko skupaj uživamo sadove dela. Skavti imamo navelo, da se učimo z delom. Kot duhovnik mladim pomagam ozavestiti, da tisto, kar smo čez dan naredili, ni samo telesno, ampak nas zaznamuje in dosega tudi globlje. Četudi je bilo čez dan težko, četudi smo se vmes kdaj grdo pogledali, smo si na koncu pogledali v oči in si odpustili. Tako gremo naprej brez zamer.«

Urban poudarja, da smisel vere ni odrezanost od življenja. »Veren človek vsakdanje delo povezuje z duhovnostjo. Ko primem kekse v roke in se zahvalim Bogu in osebi, ki jih je spekla, ter ob tem čutim hvaležnost zanje, je to duhovna izkušnja, ki mi jo je dala konkretna življenjska situacija. Če misliš, da si veren in si svojo vero omejil zgolj na enourno obredje, da prideš enkrat na teden sedet v cerkev in tam poslušas duhovnika, to za polnost vere ni dovolj. To dela religiozen človek.

Vernik

to, kar je v cerkvi molil in doživel, ljubezen, s katero je bil tam nahanjen, prenese v svojo hišo, na delovno mesto, med ljudi.«

Tisti, ki govori o ljubezni

Le kako ob tem ne bi pomislili, zakaj potem potrebujemo cerkve in obrede? »Zato, ker je človek telesno bitje. Ne pristanim na to, da mi nekdo reče, da je zelo veren, a nikoli ne pride k maši. Kristus je vero zvezal na konkretna dejanja ljubezni do Boga in bližnjega. Ljubezen mora narediti konkretne korake do ljubljenega, konkretna dejanja žrtve, da ji lahko rečemo resnična ljubezen, sicer je nekaj namišljene. Kot bi rekel mami, da jo imam zelo rad, a je nikoli ne bi obiskal. Nikoli ji ne bi dal prednosti pred drugimi stvarmi. To ni ljubezen. Obrede potrebujemo, da tudi telesno izrazimo in srečamo ljubezen. Povsem drugače je govoriti o ljubezni kot jo fizično začutiti. Zato se ljubezen med dvema najlepše izrazi s poljubom. Ta fizični dotik brez besed spregovori v vseh kulturah sveta. Če si nekoga poljubil na lice, mu ni treba napisati še sto besed razlage, zakaj si to storil in kaj to pomeni. Drugemu podarim poljub in on telesno sprejme ter razume ta simbol ljubezni. Ko mi verniki rečejo, da Bogu ni treba izkazovati ljubezni z obiskovanjem maše ali s sklenjenimi rokami, saj ga imajo radi v mislih, jim odgovorim, naj na ta način kažejo svojo ljubezen tudi do žene. Nikoli naj ji ne dajo poljuba, nikoli naj je ne pohvalijo, nikoli naj je ne objamejo in je lepo pogledajo. Kako dolgo bo ta ljubezen vztrajala? Ne prav dolgo.«

Ljubezen je pogosto v duhovniškem svetu problematična. Tista, ki jo lahko dva doživita le, če sta si dovolj blizu, ne samo duhovno, tudi telesno. »Za duhovnika je res izkazovanje in življenje v globoki ljubezni velikokrat problematično, ker lahko često doživljam ljubezen duhovno, a malokrat fizično, s pomočjo telesa. Do določene mere sicer lahko, mama me objame in mi da zavest svoje

»Kot duhovnik se pogosto srečujem z bolniki in s smrtjo. Ko nam nekdo umre, občutimo človeško mejo in nemoč. Takrat pomirja le bližina. Nič materialnega ne pomeni toliko kot človeški dotik. Ti trenutki me učijo, kako je življenje kratko in kako smo ranljivi.«

stu sem se tudi navadil, da sem imel vse na dosegu roke, recimo različne trgovine, lekarno, pošto, papirnico. Včasih pogrešam kakšno prednost mestnega okolja, a je tukaj zelo lepo in mi daje, kar imam rad. Imam naravo okoli sebe, ljudi, ki so zelo preprosti in neposredni. Rad imam svoje vernike. Všeč so mi njihove tradicionalne družinske vrednote. Babi-ca in dedek sta v tem o k o - lju

znal prve praske, bolečino in močne človeške vezi.

Tisti, ki teka po župniji

Šport ga še vedno spremlja, saj je to eden

materinske ljubezni, a mislim si, da je ljubezen do žene nekaj popolnoma drugega. Ta ljubezen da nekaj, česar duhovniki nimamo, in ne vem, če se to da povsem nadomestiti. Zagotovo iščemo druge poti, da bi na ta način prišli do samouresničitve. Sam nič ne skrivam, verjetno prav zato še bolj potrebujem toliko dejavnosti in športa. Tudi s tem kanaliziram odsotnost partnerske ljubezni. Tukaj nimam česa skrivati. Včasih ti en del preprosto manjka in se ga trudiš zapolniti. Sicer pa verjetno vsi ljudje kdaj čutimo, da nam kaj tudi manjka in nimamo vsega.«

Tisti, ki živi v celibatu

Zaenkrat imam celibat, ki je obvezna obljuba vsakega duhovnika. V tem smislu je Katoliška cerkev med religijami posebnost. »Kolikor poznam ostale religije, mislim, da imajo vse celibat kot možnost stanu znotraj duhovniškega poklica. Ne trdim, da je celibat nekaj slabega. Jaz sem zanj odločil in sem ga sprejel, čeprav je seveda velikokrat nekaj težkega in bremenilnega. Včasih me samsko življenje žuli in si želim bližine. Mislim, da jo to kar precej človeški občutek. A se zavedam, da je tako velikokrat tudi poročenim. Če me nekdo vpraša, ali sem srečen v celibatu, mu odgovorim, naj vpraša poročena moškega, ali je srečen v zakonu. Verjetno vedno ni. Tako doživljam tudi svoj celibat.

Sem srečen, a imam obdobja, ko tudi zelo boli.«

Odločitev za bogoslovje ni bila trenutna, ampak je v Urbanu tlela verjetno vse od otroških dni. Živel je v verni družini in ta mu je privzgojila odnos do Boga. »Vero sem videl v odnosu svojih staršev. Čutil sem iskreno ljubezen in čutil sem, da je njuna vera povezana z življenjem. Videl sem, da nismo odvisni samo od sebe, temveč tudi od nečesa, kar nas presega in je več kot samo otipljivo.«

Vsak ima svojo pot in svojo poklicanost mora poiskati s pomočjo različnih izkušenj. Urban je bil leto dni študent, imel je dekle, udeleževal se je zabav ... Vse to mu je omogočilo, da zdaj gleda drugače na določene stvari.

Tisti, ki je bil v Afriki

Odločitev za misijone v Afriki je padla leto pred tem, ko je postal duhovnik, da bi se dokončno pomiril z odločitvijo, da bo življenje predal Njemu in mu bo zvest do konca svojih dni. »Čutil sem, da je ta zaobljuba velika. In v teh desetih letih duhovništva lahko dodam, da so skušnjave seveda bile, in če bi ne bil ob meni Bog, bi se že zdavnaj zlomil in moje duhovništvo bi se končalo.«

V Afriki je spoznal, kaj pomeni pristna vera, kaj so resnični odnosi in kako odprti so ljudje. Brez zahodnjaških navlak. »Njim ni treba razlagati, da če želijo preživeti, si bodo morali pomagati med

seboj. Vedo, da so odvisni drug od drugega. Vedo, da so ljudje duhovno povezani in če te vezi pretgajo, bodo trpeli. Povezani so s Stvarnikom in so odvisni od narave.«

Tisti, ki se zaveda človeške krhkosti

Lansko krizno leto koronavirusa, ki se vleče še v le-

»Mislim, da je vsaka pristna duhovnost do neke mere dobra. Moderen človek danes išče nove, bolj eksotične oblike verovanj. Joga je danes popularna, molitvi rožnega venca se ljudje velikokrat smeji in pravijo, da je nesmiselna. Zakaj? A ni molitev rožnega venca tudi neke vrste mantra? To je neke vrste duhovna meditacija. V človeku je, da bo vedno iskal različne poti za pomiritev in iskanje sebe. Vsak izbere pot, za katero se mu zdi, da mu je bolj pisana na kožo. Jaz samo upam, da bomo vsi prišli do pravega cilja.«

tošnje, je bilo za Urbana leto odraščanja in učenja. Leto, ki je pokazalo, kako smo ljudje krhki in nemočni. »Če bi pred dvema letoma kdo rekel, da bo virus porazil zahodni svet. Nastala je zmeda v razvitem zahodnem svetu. Zanj nima nobena država prave rešitve. Rad imam občutek, ko obvladujem stvari, a v življenju sem se največ naučil iz porazov. Ko sem bil na kolenih in sem jokal. Nikoli si ne želim trpljenja, a prav je, da ga sprejememo, ker so to največje lekcije in najbolj pomemben

pouk v našem življenju, ki ga ne smemo prezreti.«

Tisti, ki srečuje smrt

V času koronavirusa je bila smrt del vsakodnevnih novic. Osamljeni starejši ljudje, ki so trpeli za zidovi domov starejših, so nam pokazali, kako sta bližina in toplina oseb nujni za srečno življenje. Smrt je bila in

še vedno je zelo blizu nas in tisti, ki jo sprejmejo kot resnico življenja, jim je lažje.

»Smrt smo izolirali, jo potisnili daleč stran. Kot tudi bolečino. Mogoče bo zvenelo čudno, a že otroci morajo spoznati ta del, bolečino in smrt. Starši naj bi otroku predstavil celotno resnico o življenju. Ljubimo se, radi se imamo, življenje je lepo in čudovito, a je res tudi to, da življenje včasih zelo boli, da je kruto. Če je otrok preveč izoliran, doživi kot mladostnik prve poraze in jih preprosto ne prenese in ga

povsem potrejo. Danes so prav zato med mladimi tako na pohodu samomori in antidepresivi. Zdi se, da je med mladimi slaba odpornost na trpljenje in bolečino. A nihče ne zna smrti in trpljenja dokončno razrešiti. Nobena znanost nam tu ne pomaga. To je tudi zame velika skrivnost. V tem smislu ne vem nič več od tebe, a imam vero. Velikokrat tudi sam vidim samo praznino. Globoko v sebi vendarle čutim, da sem nošen na rokah. To ni znanje, to je vera.«

Moderen človek preizkuša nove oblike duhovnosti, a vsaka duhovnost, ki vodi po poti ljubezni, je dobra in na koncu lahko osebo pripelje k Bogu. Urban Lesjak se je odločil za pot s pomočjo Jezusa Kristusa, ki ga je odrešila. A Kristusa lahko srečamo na različne načine – zagotovo vedno s pomočjo resnične ljubezni.

Tisti, ki oznanja vero s svojim življenjem

Urban ponižno priznava, da smo si kristjani glede pogleda na vero zabili daleč največ avtogolov. »Problem vernikov je, da naša vera velikokrat ni zvezana z resničnim življenjem. Vidim človeka, ki kleči v cerkvi in moli, a ko pride iz cerkve, ga vidim, kako se mu ne zdi sporno, da je do drugih sovražno nastrojen in do konca nepopustljiv. Na ta način vernik popači Jezusov nauk in njegovo podobo. Vere ne rešuje in ne vzbuja v ljudeh moči in oblasti Cerkev, ampak vero v ljudeh vzbudijo

resnično verni posamezniki, tisti, ki so Kristusu res podobni. Mati Tereza se je popolnoma posvetila pomoči ubogim in ob njej so se spreobračale množice nevernikov. Vero je treba oznanjevati s svojim življenjem. Mirno priznam, da četudi sem veren človek, imam pomanjkljivosti. To verniku nič ne vzame. Svetost ni v popolnosti, je v popolni izročenosti Popolnemu.«

Tisti, ki se trudi biti dober

Z Urbanom Lesjakom bi lahko klepetala ves dan, vprašanja bi se podobno kot v uri, ki sva si jo vzela, porajala sproti. Ima izjemen občutek za človeka, za njegova vprašanja, razmišljanja in dvome. Kot tudi zelo široko znanje, saj zelo veliko bere. »Dober človek ni popoln, temveč je tisti, ki si iskreno želi biti dober. Če se iskreno trudi, napreduje. Podobno kot pri športu. Vsak dan je treba vlagati trud in delati na sebi. Tako kot ima telo resnične zakonitosti, jih ima tudi duhovno življenje. Ni mi všeč, da mi ljudje rečejo, da se na nekem področju zelo trudijo, ampak jim ne gre in ne gre. Seveda doživljamo neuspehe, ampak da se nič ne da, ni res. Potem delajo nekaj narobe. Če se res trudimo in iskreno živimo zdravo, potem bomo zdravje vsej do določene stopnje zagotovo dosegli in to se bo pokazalo že v tem življenju. Že v tem življenju želim biti srečen in zadovoljen fant. In sem. Vem, da sta del tega tudi občasna bolečina in neuspeh.«

Foto: Andraž Purg – GrupA

Slovenska rokometna reprezentanca v domači dvorani ni uspela premagati nizozemske

K piramidam s holandsko zaušnico

Po visoki zmagi Slovenije v gosteh proti Nizozemski (34:23) sta se izbrani rokometni vrsti držav v kvalifikacijah za nastop na evropskem prvenstvu pomerili še v Celju. V boju evropskih ekip za preboj na Euro je prišlo še do enega presenečenja.

DEAN ŠUSTER

»Tulipani« bi lahko nastopili v oranžnih dresih, a so se odločili za črne. V zadnjih sekundah tekme sicer Slovencev niso »zavili v črno«, a so jim primazali krepko zaušnico, kar je priznal tudi selektor naše reprezentance Ljubomir Vranješ.

Mislili so, da je že konec

Slovenski rokometiši so na generalki pred odhodom na svetovno prvenstvo zgolj remizirali z Nizozemci. Deset minut pred koncem so po dokaj dobri igri povedli s 25:20. Sledila je precej nespretna končnica, v kateri so gostom dopustili delni izid 7:2 in gol za izenačenje nekaj sekund pred zadnjim zvokom sirene. V kvalifikacijski skupini 5 je v vodstvu Poljska s štirimi toč-

kami, Slovenija in Nizozemska imata po tri, Turčija je brez njih. Poljaki in Slovenci imajo tekmo manj, pri nas se bodo pomerili 9. marca.

Uvodni cilj: prvi v skupini

Uvodno tekmo na svetovnem prvenstvu v Egiptu bo Slovenija odigrala danes, v Borg El-arabu bo tekmiča Južna Koreja. Po nedeljski predstavi proti »letečim Holandcem« optimizem vzbuja kvečjemu dobro zdravstveno stanje Vranješevih izbrancev. V soboto bodo tekme naši Rusi, v ponedeljek še Belorusi (vse ob 18.00 s prenosi na Televiziji Slovenija). Tri najboljše ekipe se bodo nato v Kairu pomerile z najboljšimi iz skupine G (Švedska, Egipt, Češka in Čile). Nadejamo se

Ob črti stoji selektor Ljubomir Vranješ. Desno od njega sta sedanji vratar Celja Pivovarne Laško Miljan Vujović in nekdanji čuvaj celjskih vrat Klemen Ferlin.

oziroma kar pričakujemo, da bodo naši rokometiši prenesli vse štiri točke. Sledili bodo četrtfinalni obračuni. Polfinalni tekmi bosta v petek, 29. januarja, v nedeljo bosta bitki za medalje.

Nekaj celjskega pridiha ostaja

Celjan Gašper Marguč je bil pred štirimi leti v tekmi za 3. mesto na SP najboljši strelec naše selekcije (štiri gole sta dala tudi Cingesar in Bezjak),

v Afriko ni odpotoval, potem ko razlogi za njegov zgodnji odhod iz reprezentančnega tabora niso povsem znani. V Egiptu sta dva člana Celja Pivovarne Laško, Tilen Kodrin in Miljan Vujović (odpadel

je Tadej Mazej). Poleg Kodrina knežje mesto zastopajo še Blaž Blagotinšek, Dragan Gajić in Matic Suholežnik ter trener vratarjev Aleš Anžič in zdravnik Sašo Djurič.

Foto: SHERPA

Med zamaskiranimi obiskovalci so bili tudi vodilna moža Rokometne zveze Slovenije, Franjo Bobinac in Goran Cvijić ...

... in vodilni mož Celja Bojan Šrot s soprogo.

Pred štirimi leti je Slovenija po visokem zaostanku šokirala južne sosede in po epskem preobratu osvojila bronasto medaljo na svetovnem prvenstvu. Foto: RZS

V Egiptu so vratarji Urh Kastelic, Klemen Ferlin in Miljan Vujović, krilni igralci Darko Cingesar, Tilen Kodrin, Blaž Janc in Dragan Gajić, zunanji igralci Nik Henigman, Borut Mačkovšek, Dean Bombač, Staš Skube, Rok Ovniček, Domen Makuc, Miha Zarabec, Jure Dolenc in Nejc Cehte ter krožni napadalci Blaž Blagotinšek, Matej Gaber in Matic Suholežnik. Na vsaki tekmi bo lahko nastopilo 16 igralcev.

Slovenija je doslej osemkrat nastopila na svetovnih prvenstvih. Najboljša je bila pred štirimi leti v Franciji, kjer je osvojila tretje mesto. V Španiji 2013 je bila četrta, v Katarju 2015 osma, v Nemčiji 2007 deseta ...

Tekme v Egiptu bodo v štirih dvoranah. Prireditelji tekmovanja so sprva upali, da bodo lahko vsaj 30-odstotno zasedene. Kmalu so to število znižali na 20 odstotkov, po nedeljskem sestanku IHF, organizacijskega komiteja prvenstva in najvidnejših političnih predstavnikov Egipta pa je padla odločitev, da bo zaradi prevelikega tveganja za širjenja novega koronavirusa zaključni turnir minil brez gledalcev.

Dragan Gajić, 36-letni Celjan, je še vedno zelo hiter in poskočen. S sedmimi zadetki je bil naš najučinkovitejši rokometaš.

V krčeviti bitki za točko so bili Nizozemci zelo motivirani in bojoviti.

Kapeta Mačkovška odlikujejo močan met z razdalje, vse boljša igra v obrambi in tudi hitri prodori skozi nasprotno obrambo.

Miha Zarabec je blestel že v dresu Celja Pivovarne Laško, lani je s Kielom postal evropski prvak.

Kapetan Slovenije Jure Dolenc, trenutno član Barcelone, se je pred prvo potjo v tujino uveljavil v velenjskem Gorenju.

Pred šestmetskimi prostorom se dobro znajde orjak Blaž Blagotinšek.

Nizozemci so si prigrabali točko in veselo rajali sredi igrišča dvorane Zlatorog.

Obrazi naših asov so bili povsem drugačni od gostujočih.

delano in brušeno, močna objemka rezilo pričvrsti na dolg ročaj. Vsi sodelujoči mojstri so lokalni obrtniki, eni večji, drugi manjši, vsi skrbno izbrani strokovnjaki. Moj namen je bil opolnomočiti lokalno ekonomijo, saj se mi zdi pristop, kjer se izkorišča poceni delovno silo v tujini, izredno destruktiven. Zato sem se odločil raje izbrati »lokalce« in ponuditi primerno ceno.

Kakšno je zanimanje za orodja Ori med vrtnarji?

Vrtnarji so vedno preseženi, kako lahko je delati z njimi. Posebna oblika že vzbudi zanimanje, a bolj so navdušeni, ko ga vidijo pri delu in ga preizkusijo. Uporabniki so izredno zadovoljni in pogosto dobim klic ali sporočilo, samo da mi to povedo. To mi sporoča, da sem z rešitvijo za svoj problem lahko pomagal še tisočim, kar je bil tudi edini razlog, da sem se lotil serijske

izdelave. Z vedno večjim zanimanjem za vrtnarjenje brez prekopavanja (ali z minimalno obdelavo zemlje) raste tudi zanimanje za boljše orodje, Ori je seveda eden od novejših, a kljub temu zelo priljubljen med vsemi generacijami. Ori se je na mnogih vrtovih izkazal za edino orodje, ki je vedno pri roki, mnogim še tako skeptičnim vrtnarjem je odprl oči v svet vrtnarjenja brez naporov.

Kakšna je po vašem mnenju zavest o nujnosti samopreskrbe in o trajnostnih načinih pridelave zelenjave pri ljudeh?

Zdi se mi pomembno poznati osnove vzgoje hrane. Ni treba vedeti veliko, da pridelaj nekaj hrane, še posebej tiste, ki je najpogostejše na krožniku. Veliko mladih kmetov se odloča za trajnostne načine pridelave hrane, kar zelo podpiram. Mislim, da mnogo ljudi podpira samooskrbo kot

idejo, v praksi pa je to povsem nemogoče in tudi nima globljega smisla. Od nekdanj smo bodisi izmenjevali bodisi kupovali dobrine, ki jih sami nismo znali ali bili sposobni pridobiti. Resnična samooskrba je praktično nedosegljiva. Mnogo bolje je skrbeti za etičen pristop do naravnih virov in delovne sile in s krajšanjem trgovskih verig tudi za vedno večjo stabilnost sistemov. Bistvena pa je naša sposobnost prilagajanja na spremembe, ki neizogibno prihajajo na vsa področja življenja. Zdi se mi izredno pomembno, da razumemo, kako hrana pride od kmeta do trgovinskih polic. Če lahko kateri del te dolge verige preskočimo ali celo izpustimo, smo nekaj malega že prispevali. Tu pride na svoj račun tudi domači vrtničkar – vsaka glava solata in vsak korenček, ki ga pridelava zase, zmanjša njegov ogljični

odtis, hkrati da človeku občutek stabilnosti in povezanosti z zemljo, kar nam danes še posebej manjka. Z vrtnarjenjem res poskrbimo za širok krog potreb – gibamo se v naravi, skrbimo za zemljo, privarčujemo denar in vzgajamo zdravo hrano, seveda notranji občutek zadovoljstva prispeva k boljšemu počutju na splošno. Prednosti je vsekakor ogromno.

Kaj pa skrb za okolje pri vrtnarjenju? Marsikdo meni, da če prideluje zelenjavo na svojem vrtu, je že naravoljub. Pri tem zliža velike količine kemije po gredicah, bodisi da bi se znebil plevela ali da bi se znebil »škodljivcev« ... Še imamo kaj »rezerve« pri tem?

Kdor se loti vrtničkanja, kmalu ugotovi, da ima narava svoje zobe, in mnogi hitro posežejo po najrazličnejših rešitvah, ki naj bi pomagale

odpraviti težavo, naj bodo to škodljivci, bolezni, plevel ... Težava nastane, ko vse to rešujejo s pomočjo kemičnih sredstev, ki jih zares ne poznamo niti ne poznamo njihovih učinkov na prst, na življenje v njej in nenazadnje na zdravje. Kemični pripravki so postali enostavno sredstvo za zatiranje vseh mogočih škrb. Permakultura se težav loteva sistematično, na način, da povezuje različne sisteme, njihove potrebe, pomanjkljivosti in izdatke v povezano celoto, kjer sistemi slonijo drug na drugem v trajnem odnosu tako kot v naravi. V tem primeru bi se vprašali, zakaj se pojavlja težava, od kod izvira in kako nagovoriti ta izvor, da bo iz težave nastala rešitev, povezana v celostni sistem. Primer: preveč škodljivcev (muhe) – premalo plenilcev (pajkov). Rešitev 1: omogoči boljše razmere za plenilce in

škodljivcev bo manj. Rešitev 2: vzgoja z mešano zasaditvijo – škodljivcem omejimo priložnost, da se razširijo, ker raznolikost rastja pomeni tudi raznolikost življenja. Tako poskrbimo za naravno ravnovesje na vrtu.

Mislim, da smo že prekorčili čas, ko bi morali destruktivne prakse nadomestiti s trajnostnimi rešitvami. Noben izgovor ni dovolj dober za zastrupljanje prsti in podtalnice. Noben razlog ne opravičuje brezbriznosti do okolja, zdravja in naslednjih generacij. Tu ima vsak od nas nalogo, da živi, kar zagovarja, in ne prelega odgovornosti na politiko ali multikorporacije. Vsak od nas ima moč, da spremeni svoje neposredno okolje na bolje – izkoristimo tistih nekaj let, ki jih imamo na Zemlji, da bomo za seboj pustili lepši svet, kot smo ga dobili.

Foto: osebni arhiv

Martinu Veselku je blizu grški pregovor, ki pravi, da družba raste šele takrat, ko stari ljudje zasadijo drevesa z zavedanjem, da sami nikoli ne bodo sedeli v senci njihovih krošenj.

Široke vile Ori Fork so namenjene zračenju zemlje, ne da bi jo tudi obrnili ali prekopal.

Uporaba širokih vil

»Z vrtnarjenjem poskrbimo za širok krog potreb – gibamo se v naravi, skrbimo za zemljo, privarčujemo denar in vzgajamo zdravo hrano. Pomemben je tudi notranji občutek zadovoljstva, ki prispeva k splošnemu boljšemu počutju.«

Več o Martinu Veselku in inovacijah v vrtnarjenju si lahko preberete na spletni strani www.ori-tools.si, FB www.facebook.com/OriToolsVrtnoOrodje, najdete ga lahko na Instagramu www.instagram.com/ori_tools/ ali ga poiščete na Youtubovem kanalu.

Vrtnarsko orodje Ori 1.0 uporabljamo za pletje, rahljanje, razporejanje in košnjo ter za pripravo sejnih brazd.

Vsa tri Ori orodja: Ori Pro, Ori Mini in Ori Fork

Uredništvo objavlja pisma bralcev po svoji presoji v skladu z uredniško politiko, razen ko gre za odgovore in popravke v skladu z Zakonom o medijih. Dolžina naj ne presega 40 vrstic (pisava 14) oziroma približno 3 tisoč znakov. Daljše prispevke krajšamo v uredništvu oziroma jih avtomatično zavrnamo. Da bi se izognili nesporazumom, morajo biti pisma podpisana in opremljena s celotnim imenom, naslovom ter s telefonsko številko avtorja, na katero lahko preverimo njegovo identiteto. V časopisu pismo podpišemo z imenom in s priimkom avtorja ter krajem, od koder je doma. Pisma nam lahko pošljete na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, Celje ali na elektronski naslov tednik@nt-rc.si ali ga oddate na spletni strani www.novitednik.com (Pisma bralcev). UREDNIŠTVO

Pohvale

Požrtvovalno osebje doma v Laškem

Sem prišel v občini Laško, živim v domu starejših, a po srcu mladih. Moje izkušnje iz tega doma so dobre. Laščani v tej epidemiji niso stali križem rok. Pohvaliti moram zdravstveno osebje, prav tako prostovoljce v laški občini in Splošno bolnišnico Celje.

V domu si zdravstveno in negovalno osebje zasluži vso pohvalo. Koliko je bilo preselejevanja iz ene cone v drugo! Bil sem štirikrat preseljen zaradi okuženih. Nazadnje sem bil v Kongresnem centru Thermane Laško. Občudoval sem osebje in prostovoljce, ki so bili v zaščitnih oblekah po 12 ur na dan. To osebje si zasluži posebno pohvalo. Laščani so res pripravljeni pomagati na vsakem koraku, če si v težavah. Bilo je kar veliko okuženih, zato se vsem še enkrat iskreno zahvaljujem za

vso požrtvovalnost in trud za zajezitev epidemije.

FRANC BERTONCELJ,
Dom starejših Laško

Zahvale

Hitra in uspešna intervencija

Zahvaljujemo se Poklicni gasilski enoti Celje in Civilni zaščiti Mestne občine Celje za zelo hitro in uspešno intervencijo v Gregorčičevi ulici 7 v Celju. Ta je bila nujna 29. decembra lani zaradi posledic potresa.

Lepo je živeti v mestu, kjer se počutimo domače in varno.

Stanovalci in lastniki

Razveselila otroke in starejše

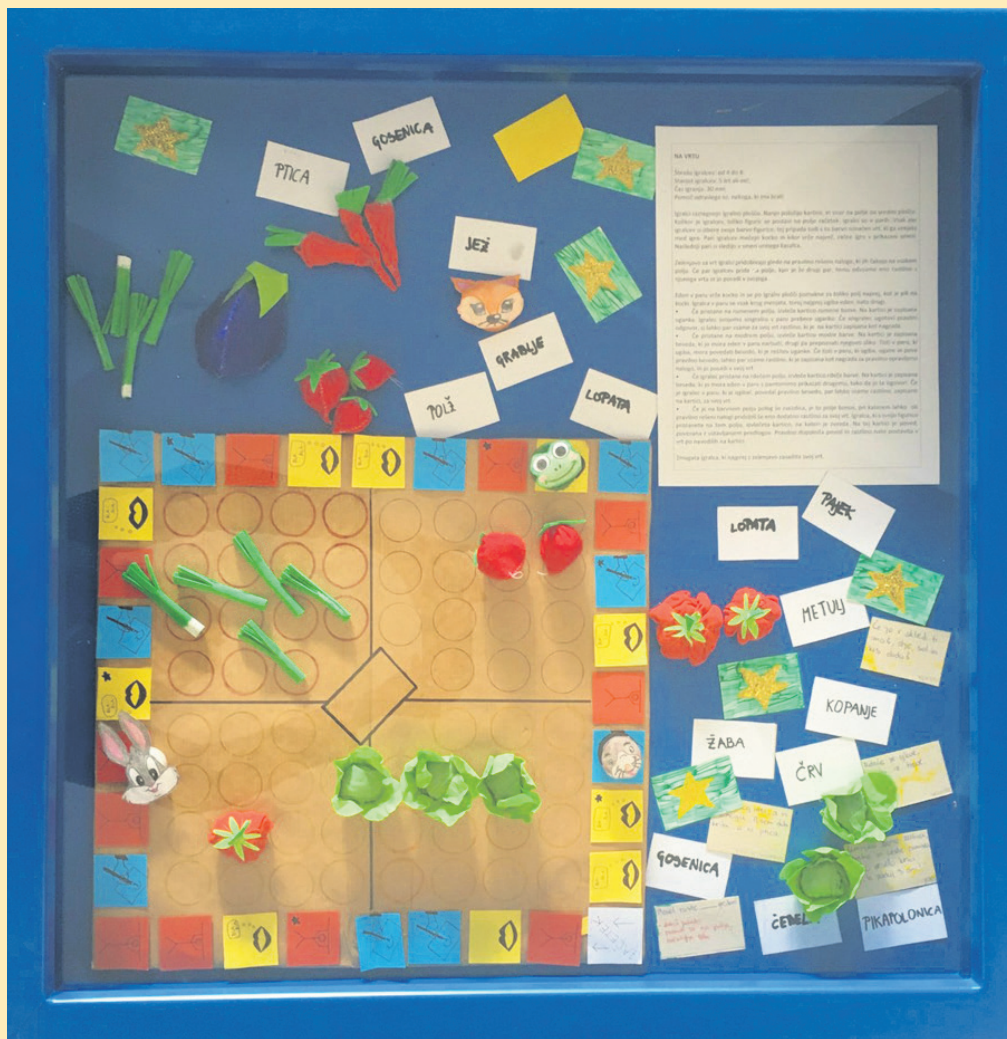
Že nekaj let v začetku zimskega obdobja začnem na FB-strani zbirati igrače in knjige, vse, kar dobri ljudje podarijo in je še uporabno. »Korona« je pokazala svoje zobe tudi

pri raznih obdaritvah in družjenjih ter omejila vse, kar smo bili prejšnja leta vajeni, zato sem še toliko bolj želela to akcijo speljati čim bolje.

Ljudje radi priskočijo na pomoč, sploh ko gre za obdaritve otrok in starejših. Prav tako so mi podarili sladkarije in sadje, toaletne potrebščine, nogavice ... Paketke sem skrbno pripravila glede na starost obdarovanca. Po svoji presoji sem izbrala, kdo bo paketek prejel. Izbrala sem prejemnike iz različnih zaselkov naše občine Štore iz 20 družin. Več ni bilo mogoče, čeprav bi jih z veseljem obdarila še več. Paketke sem dopolnila z voščilnicami, ki jih pripravila družila Pesjak-Vasle. Namen je bil dosežen – osrečiti, razveseliti in narisati nasmeh. Marsikomu od nas se je utrnila solzica sreče. Hvala vsem, ki ste v tej zgodbi pripomogli sestaviti srčen dobrodelni mozaik. Brez vas mi ne bi uspelo.

Humanitarka VERICA
ŠTANTE,
Štore

Državni prvaki v fiziki in nova razstava

Z razstave v Muzeju novejšje zgodovine Celje

Optimistični koncertni vstop v novo leto

Na Gimnaziji Celje – Center (GCC) si začetka novega leta ne znajo predstavljati brez tradicionalnega koncertnega dogodka v cerkvi sv. Duha v Celju, koncerta, ki je v skoraj treh desetletjih močno prerasel šolske meje in postal nepogrešljiv del kulturnega novoletnega utripa knežjega mesta. Ker se je 63. sezona neprekinjenega delovanja glasbenih sestavov na GCC konec oktobra preselila na splet, so bili tam na ogled tudi vsi veliki koncertni dogodki.

Decembrskemu koncertu, ki je bil posvečen 30-letnici slovenskega plebiscita, je sledil tradicionalni januarski, ki je bil na ogled na Youtubeu in Facebookovi strani GCC. Poimenovali so ga (Brez)mejno, in sicer v duhu tega zanimivega kulture in druženju izjemno nenaklonjenega časa, tako pa so poimenovali tudi temo celotnega šolskega leta 2020/21, v katerem se Slovenci in svet spominjamo 100-letnice političnih meja, 30-letnice plebiscita o samostojni Sloveniji in 220-letnice rojstva Franceta Prešerna in Antona Martina Slomška.

Tokrat so koncert v cerkvi sv. Duha, ki je že tradicionalno prizorišče novoletnih koncertov šole, posneli učitelji glasbe na GCC, ki so v teh časih, ko je kultura še na posebni preizkušnji, ustanovili zasedbo z namenom povezovanja in širjenja optimističnih misli, dobre volje ter univerzalne govornice dobrega, ki jo v sebi nosi glasba. GCC kvintet so profesorji Sašo Šonc, vokal, kitara in kahon, Urban Kolar, vokal in trobenta, David Preložnik, vokal, Danijel Berden, vokal, Gregor Deleja, vokal. V svojem spletnem vabilu so zapisali tudi posebno novoletno poslanico: »Vsi dijaki in učitelji Gimnazije Celje – Center vam v času, ko si večina človeštva najbrž najbolj želi zmage v boju s koronavirusom, želimo, da bi vam leto 2021 prineslo čim več suverenosti v brezmejnem.«

GD

GCC kvintet so sestavljali učitelji Sašo Šonc, Urban Kolar, David Preložnik, Danijel Berden in Gregor Deleja. (Foto: arhiv GCC)

Frajkinclari pred Pegazovim domom

S humorističnimi in hudomušnimi narodnozabavnimi pesmimi so nam prinesli pozitivno vzdušje Frajkinclari, ki so najbolj znani po skladbah Kaj si moreš, dragi človek, Kdor je srečen, je lep, Oda gudeki (z Mi2), Srčna napaka in Šmarnica je večna.

Ansambel sestavljata brata Waldhütter, in sicer Miran, ki igra kromatično harmoniko in je avtor večine melodij, in Dušan, ki igra kitaro in je avtor večine besedil skladb ansambla. Kontrabasist je Ivan Finžgar, pevec Srečko Zorko, ki v ansamblu zaigra tudi na diatonično harmoniko. Posebnost ansambla je namreč, da je njegova glasba akustična, besedila so izpovedna in humorna. Sami so avtorji vseh pesmi in priredb.

Gospodu Mirku H. je bila najbolj všeč njihova Šmarnica je večna, a tudi skladba v Dolini tih jim je super šla, je dodal smeje. Gospa Marija B. si je zaželela Kdor je srečen, je lep, ker pravi, da je to zelo res. Gospa Božena B. Je priznala, da jih je prvič slišala in da so zelo zabavni. Hvala, Frajkinclari! Pridite še kdaj.

MATEJA FIDLER,
delovna terapevtka

Fotografije mladih fizikov z mentorjema

V soboto, 9. januarja, so na Inštitutu Jožefa Stefana v Ljubljani pripravili spletni slovenski turnir mladih fizikov (SiYPT), kjer je ekipa dijakov z Gimnazije Celje – Center (GCC), v kateri so sodelovali tretješolki Ava Boštjančič in Špela Šet ter četrtošolec Matija Marolt osvojila 1. mesto in zlato plaketo.

Dijaki so se na zahtevno tekmovalje pripravljali z mentorjem Borutom Namestnikom in nekdanjim dijakom GCC in študentom fizike Mitjo Suvajcem. Od začetka šolskega leta so praktično in teoretično reševali tri fizikalne probleme.

Po večurni predstavitvi in zagovoru pred komisijo univerzitetnih profesorjev so osvojili naziv državnih prvakov in bodo tako Slovenijo aprila zastopali na uglednem mednarodnem fizikalnem tekmovanju AYPY v Avstriji.

To pa ni edini dosežek minulih dni. Dijaki tretjih letnikov programa predšolska vzgoja so skupaj z mentoricama Tanjo Štante Benčina in Tanjo Bračun 8. januarja v Muzeju novejšje zgodovine Celje (MNZC) odprli razstavo Igrajmo se! Učimo se! Didaktične igre v pomoč govornemu razvoju otrok. Razstava je postavljena tako v fizični kot tudi v spletni obliki. Pri strokovnem modulu jezikovno

izražanje otrok tretješolci načrtujejo in izdelajo didaktične igre, ki spodbujajo razvoj govora ter besedišča predšolskih otrok. Najboljši izdelki dijakov so letos našli svojo pot tudi v MNZC, ki je dom Hermanovega brloga, edinega otroškega muzeja v Sloveniji, s katerim GCC redno sodeluje pri pripravi didaktičnih programov in predstav za otroke. Razstavljene igre so sicer nastale lani, v času spomladanskega zaprtja šol in dela na daljavo. Skupine so dobile navodila pri videopouku, nato pa so se dijaki sami srečevali po spletu, si razdelili delo in o napredku redno obveščali učiteljico predmeta. Po dogovoru so uporabili samo materiale, ki so jih imeli doma, in odpadne materiale.

Razstava bo na ogled do konca marca 2021, ob zaprtju pa bodo dijaki izdali tudi katalog v tiskani in spletni obliki. GD

Dobrodelnost v decembru

Čisto za vsakogar je koronačas posebna, čisto nova izkušnja. A ne glede na to moramo v sebi najti dobroto, prijaznost, povezanost in ponuditi pomoč tistim, ki jo zdaj potrebujejo še bolj kot kdajkoli prej. Zato smo se v OŠ Petrovče odločili, da bomo sodelovali v dobrodelnem projektu Misija človek in zbirali konzervirano hrano, pripomočke za ustvarjanje, čiščenje ... za pomoči potrebne. Akcija je bila zelo uspešna.

Dobrodelnost smo pokazali tudi z ustvarjanjem voščilnic, venčkov in ostalih prazničnih okrasov za božično-novoletni dobrodelni bazar, ki smo ga izvedli kar na spletu. Na ta način smo zbirali prostovoljne prispevke za šolski sklad, ki je namenjen socialno ogroženim učencem naše šole.

Ponosni smo, da smo tudi na daljavo združili moči v dobrem in se na ta način tudi povezali. Prav tako smo se povezali v okviru tehniškega dne z izdelovanjem simboličnih snežink, ki smo jih potem nalepili na svoja okna kot znamenje povezanosti.

MATIC NAREKS, 9.b
OŠ Petrovče

Literarno ustvarjanje ni usahnilo

V teh dneh se velikokrat vprašamo, kako izraziti naše počutje, ko so občinske meje zaprte, ko nimamo možnosti srečevanja in smo veliko sami s seboj. Drobna in svetleča lučka možnosti povezovanja so nekoč napisane besede Andreja Capudra: »Beseda je kot ena temeljnih človekovih danosti neločljivo povezana z njegovo razpetostjo med pristnostjo in nepristnostjo bivanja – človek je samemu sebi razpet med površinsko besedo, ki ga izmuči, in besedo, ki zajema iz globočin in ga vzradosti!«

In to možnost vzradostiti sebe in ljudi okoli nas člani sekcije literatov pri KUD Stopinje že deveto leto, tudi v teh koronskih časih, potrjujemo tako, da ostajamo povezani in aktivni.

V prvem triletju preteklega leta, ko smo se lahko še fizično srečevali, je bilo naše poslanstvo izpeljati projekt iz leta 2019 – recital Stopinje v svet literature. Gostovali smo na Aškerčevini v Rimskih Toplicah in v Mariboru kot gostje

Literarne hiše Maribor. Izvedli smo tudi zaključne koncerte dueta Gmajnice s predstavitvijo zgoščenke Kje s' pa ptička pesem čula v Lancovi vasi na Ptujju, v Glasbeni matici Ljubljana, Črnečah in na Otiškem Vrhu.

Naslednji meseci so zaprli vrata fizičnim srečanjem, zato smo se pridružili možnostim spletnega povezovanja s skupinami ljubiteljev slovenske besede na literarnih natečajih. Člani sekcije Bele stopinje smo

med letom sodelovali na literarnih natečajih v Novem mestu, Šentjurju in na natečaju revije Mentor V zavetju besede, na natečaju Skupaj zmoremo JSKD Lendava in na literarnem natečaju (Brez)mejno potovanja JSKD Koper.

Ker pripravljamo ob našem praznovanju 10. obletnice delovanja tudi svoj literarni zbornik Modre stopinje 3, zbiramo svoja najboljša in nagrajena dela, ki so nastala v zadnjih treh letih, in tudi tej temi posvečamo veliko pozornosti.

Naše poslanstvo srečevanja z besedo na mnogo različnih načinov vzbuja v nas neko čudenje. So besede tolažbe in besede sovraštva, so besede, izrečene drugi osebi na skrit način, besede opravičevanja in besede poeta ter navsezadnje

besede ljudi, ki v resnici o nepomembnih stvareh govornimo skrajno resno.

Vse to so naše besede! Vabimo pisce tudi iz širše okolice, da se nam pridružijo.

IVANA ŽVIPELJ - ŽIVA
predsednica KUD Stopinje

20 let Muzeja gasilstva Dravinjske doline

Prostovoljno gasilsko društvo Slovenke Konjice je ponosno, da je uresničilo zlato gasilsko pravilo, da so vse gasilske generacije dolžne ohranjati snovno in nesnovno dediščino prednikov. 25. oktobra 2000 je društvo ustanovilo svoj gasilski muzej Dravinjske doline. Muzej je danes prepoznaven po zbirkah, ki so duša muzeja in poudarjajo kulturno in družbeno vlogo gasilcev. Zbirke povezujejo preteklost s sedanostjo in utrjujejo zavest obiskovalcev, kakšno narodno bogastvo imamo Slovenci v evropski gasilski zgodovini.

Vrata muzeja so se za javnost svečano odprla 18. aprila 2001. Dogodek je presegel meje delovanja društva, kar je gasilska javnost lepo sprejela. Otvoritveni nagovor je imel dr. Branko

Božič, častni predsednik GZ Slovenije, ki je ob tej priložnosti v muzejsko spominsko knjigo zapisal: »Prostovoljno gasilsko društvo Slovenske Konjice si pred 130-letnico obstoja in delovanja ustvarja enega najlepših društvenih gasilskih muzejev – zbirke v Republiki Sloveniji.« V muzeju so bile kasneje prirejene tudi odmevne razstave, in sicer Dotik s časom –1700 let legende o sv. Florjanu (2004), Gasilski domovi stoletniki na Slovenskem (2007) in Naravna ujma na Konjiškem (2005).

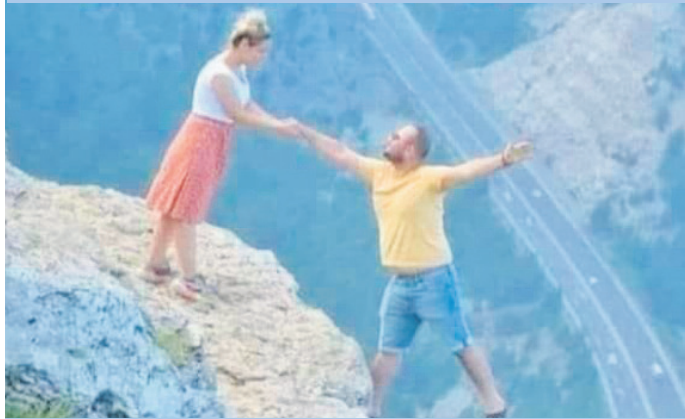
Tudi Občina Slovenske Konjice je prepoznala, da je muzej del turistične ponudbe, in v letu 2006 je sklenila dogovor s PGD Slovenske Konjice in z GZ Slovenske Konjice o ureditvi statusa muzeja, ki ga zdaj vodi svet muzeja. PGD Slovenske Konjice je s programom dejavnosti muzeja od leta 2000 do 2009 dobivalo sredstva za eno zaposleno osebo iz javnih del.

Prostori muzeja obsegajo več kot 250 kvadratnih metrov, predstavljeno je deset posebnih zbirk, na ogled sta tudi dve splošni zbirki. Zbirke skupaj zajemajo več kot tisoč eksponatov iz časa 19. in 20. stoletja.

Pri tem ne smemo prezreti misli, da je v slogi moč. Od ideje do uresničitve je bilo treba veliko skupnega truda in strokovnosti. Tudi odziv javnosti za finančno podporo je bil ugoden, saj je bilo treba kar veliko eksponatov kupiti ali restavrirati. Prav tako je bilo treba muzejski prostor primerno osvetliti, ozvočiti za predvajanje filmov ter opremiti z vitrinami. Mnogim članicam in članom ter drugim izven društva gre velika hvala za ustvarjalno solidarnost v času nastajanja muzeja in njegove prenove v letu 2010 in ob jubileju leta 2020.

FLORJAN JANČIČ

Spusti ga!

Če te ima rad, se bo vrnil.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Žalost

Zjutraj v službi šef vpraša Mileno: »Imaš rdeče oči. Ali si se sinoči napila?«

Ona: »Ah, kje pa, službo sem pogrešala in sem jokala od žalosti.«

Ne zna šahirati

Zet: »Tašča, a znaš igrati šah?«

Tašča: »Žal ne, sicer ne bi dala kraljice za konja.«

Zaljubljen

Po letu dni zakona žena reče svojemu možu: »Bila

sem neumna, ko sem se poročila s teboj,«

Mož: »Vem, draga, ampak jaz sem bil zaljubljen in nisem opazil.«

Ne pogreša

Pogovor med sosedama: »Že dolgo si ločena. Ti ni težko brez moža?«

»Ah, kje pa, tudi vaši so čisto v redu.«

Ugiba naj

»Ej, lahko bi mi dala svojo telefonsko številko!«

»Če nama je usojeno, jo boš že uganil.«

Ko greš zjutraj od doma, preden si spil prvo kavo ...

Ko dobim plačo, si mažem pašteto na obeh straneh kruha!

Kakšen je naslov knjige, ki vas je spremenil?
Poročna matična knjiga

Včeraj:
Hlinila sem prehlad in slabost, da bi me prej spustili iz službe.

Danes:
7 sodelavcev ni prišlo v službo, domnevno sem jih ukužila.

Chuck Noris je prodal sobno kolo in kupil dvosobnega 😂😂😂

Na poti v službo sem našel tale zavitek. Prosim lastnika, naj se javi, da mu vrnem gumico.

Oven

Sporočilo, ki ga boste dobili, vas bo presenetilo in vam dalo nekaj novih domislic za naprej. Priložnosti vam ne bo zmanjkalo, življenje se vam bo prikazalo v mnogo bolj privlačni luči in z nekaj odličnimi potezami boste napredovali. Vaš vladar biva v znamenju bika in vam prinaša trdno voljo, vztrajnost in potrebo po čustveni varnosti. Na partnerskem področju boste izvajali spremembe.

Bik

Ste tik pred tem, da naredite usoden korak naprej. Malce si boste oddahnil, saj boste rešili velik problem iz preteklosti. Bodite odkriti in si priznajte, v katero smer želite obrniti svoje življenje. Po nepotrebnem si boste delali skrbi zaradi denarja. Vpliv Venere v znamenju kozoroga vam bo pomagal, da boste iz nemogočega naredili nekaj. Napredovali boste počasi, vendar zagotovo.

Dvojčka

Ponovno boste ugotavljali, kaj bodo vaše usmeritve. To vam bo dalo nov zagon in svoje načrte boste uresničili korak za korakom. Dogovorili se boste za sodelovanje, ki vam lahko dolgoročno prinese napredek. Slediti morate svoji intuiciji in se prepustiti toku energije. Vaš vladar bo v retrogradnem gibanju sicer povzročal nekaj preglavic, vendar jih boste premagali.

Rak

Mikalo vas bo, da se spustite v investicijo, ki je lahko tvegana glede na čase, v katerih živimo. Odločitev bo težaka, zato morebiti počakajte na ugodnejše pozicije planetov. Veselili se boste druženja in ne glede na situacijo prestopili meje, ki jih sicer ne bi. Vaše skrbi bodo potisnjen na stran, saj bo tokrat optimizem tisti, ki vas bo usmerjal. Vaša vladarica prinaša energijo in moč.

Lev

Planeti bodo povzročali kar nekaj sentimentalnosti v vašem vedenju, preteklost bo tokrat igrala veliko vlogo. Vpliv retrogradnega Merkurja bo tudi vam prinesel nekaj težav. Čas bo, da uredite zadeve, ki so povezane s preteklostjo. Vaš vladar v zemeljskem kozorogu bo nekaj energije usmerjal v poslovne aktivnosti, vam dajal moč in željo po napredku.

Devica

Vaš vladar prehaja v retrogradno gibanje, vi pa ne veste točno, kako bi preživeli dneve, ki so pred vami. Nepričakovano se vam bo ponudila priložnost, da uredite zmešnjave, ki so del preteklosti. Kar nekaj pomembnih odločitev boste sprejemali v tem času, vendar naj ne bodo vezane na nove začetke. Analitični boste tudi v partnerskem odnosu, zato ni čas za večje premike.

Tehtnica

Na finančnem področju morate ravnati previdno, kljub temu da se vam obeta kar nekaj ugodnih sprememb. Retrogradni Merkur vam lahko kakšno zagode, vendar boste s svojo taktičnostjo in diplomacijo na koncu vseeno dosegli zmago. Vaša vladarica v znamenju kozoroga lahko ohladi medsebojne odnose. Vsekakor pa je to dobro s finančne in poslovne dejavnosti.

Škorpjion

Nenavadna so pota vaše življenja, tudi v teh dneh boste doživeli kar nekaj lepih presenečenj. Vaše srce bo hrepenelo po nekem, vendar vam ponos ne bo dovoljeval, da stopite iz ozadja. V zadnjem obdobju ste se zaprli pred svetom in se soočali sami s seboj. Inventura, ki izhaja iz vaše podzavesti, je dobra, iz nje boste potegnili strategijo za prihodnje obdobje.

Strelec

Vaša igriva narava bo prišla v teh dneh do izraza, zato boste veseli in hudomušni. Na drugi strani se boste soočili z izgubo, ki ste jo utrpeli pred nedavnim. Življenje bo dobilo nove dimenzije, odpirale se bodo nove poti. Tudi na vaše znamenje bo vplival retrogradni Merkur, zagode vam lahko kakšno težavo predvsem v komunikaciji. Optimistično boste zrl v nove dneve.

Kozorog

Vaša energija bo tudi tokrat nihajoča, ne boste točno vedeli, kako bi zapolnili praznino, ki je v vas. Priporočamo vam, da dobro preučite, kaj vam jemlje moč, kajti le tako boste lahko pozabili na težave, ki jih doživljate. Vpliv preteklosti bo ponovno zelo močan, pazite, da vam spomini ne bodo jemali energije in moči. Določiti morate prednosti in bolj pokončno stopati novim izzivom naproti.

Vodnar

Nekomu povzročate kar nekaj težav, vendar vam ni mar za to. Tudi tokrat boste v svojem vedenju samsvoji in nikakor se ne boste pripravljali prilagajati. Vpliv retrogradnega Merkurja bo prinesel zadeve, ki so vezane na preteklost in kar nekaj energije boste morali zbrati, da boste uspeli reševati težave, ki stojijo na vaši poti. Sreča vam bo mila, zato se prepustite spremembam.

Ribi

Nikar ne pozabite, da si usodo krojite sami, zato je vsak korak, ki ga naredite, pomemben za razplet naslednjih dogodkov. Čustveno življenje bo ponovno v ospredju, nekdo vam bo ogrel srce in duha. Sicer zaradi retrogradnega Merkurja ni primeren čas za nove začetke, vsekakor pa je primeren, da ugotovite, katere zadeve vam jemljejo moč in energijo. Novice vas bodo presenetile.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA ASTROLOGINJA GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265, 090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

city center

odpirti

Preveri aktualni odpiralni čas prodajaln na www.city-center.si.

ODPRTI

VZEMI S SABO

KLIKNI&PREVZEMI

11 ⇒ 12

Enajst mesecev plačaš, dvanajst mesecev bereš!

Podarite sebi in svojim najdražjim Novi tednik in s tem čudovite trenutke z vedno aktualnimi vsebinami iz regije. Naročite Novi tednik do 31. januarja. Zadnji mesec boste brali **BREZPLAČNO!**

- Vsi naročniki prejmete:
- ✓ vsak teden brezplačno prilogo Stop spored
 - ✓ vse posebne priloge Novega tednika
 - ✓ 4 brezplačne male oglase v Novem tedniku (do 10 besed)
 - ✓ 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
 - ✓ 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku
 - ✓ druge ugodnosti ...

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Pošta: _____

Telefon: _____

Datum naročila: _____

Podpis: _____

Naročnino bom plačeval/-a (označi):

mesečno

na tri mesece

letno

Sem upokojenec/
upokojenka

da

ne

Soglašam s prejemanjem računov na elektronski naslov (e-mail)

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev. Potrjujem, da zadnjih 6 mesecev nisem bil/-a naročnik/-ica.

NT&RC, d. o. o.

Prešernova ulica 19

3000 Celje

novi tednik

Prvi v regiji!

Pogoji in spletna prijava: <http://novitednik.si/postanite-narocnik>,
e-pošta: narocnine@nt-rc.si, telefon: 03-42-25-171

Akcija traja od 3. decembra 2020 do 31. januarja 2021.

Med vsemi naročniki bomo 1. februarja izžrebali 10 prejemnikov darilnih paketov Novega tednika in Radia Celje.